

מדינת

משרד

שם תיק: נספחי ממשלה 411 - 391

מזהה פנימי: **א-5/204**

מזהה פריט: R00050mm

תאריך הדפסה: 03/07/2022

כתובת: 3-312-1-3-6

- 391 - מגילת "המקדש"
- 392 - השתתפות ישראל ביריד העולמי באוסקה
- 393 - ערעור על הצעת חוק הרשות להשכלה גבוהה (הוראה ומחקר)
- 394 - קביעת שר לטפול בבקשת חנינה של מר יחזקאל סהר
- 395 - הצעת חוק היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל)
- 396 - צירוף נציג משרד החינוך והתרבות לוועדה הבינמשרדית
- 397 - תיקון חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 5)
- 398 - תיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 6)
- 399 - *שרות תלמידי שעות נוספות*
- 400 - הקמת ישיבה בחברון
- 401 - הנפקת בול הנושא את דיוקנו של א. מאפר
- 402 - אישור תיקונים לחוקת היסוד של המכון הבינלאומי
- 403 - הצעת חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 4)
- 404 - תיקון החלטה מס' 163: העצקת סמכות לשר המסחר והתעשייה לפי פקודת ועדות הקירה
- 405 - יחסי תרבות עם גרמניה (נוסח מתוקן)
- 406 - הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 8)
- 407 - היאחזיות בבקעת הירדן
- 408 - ערעור על החלטת ועדת השרים לענייני כלכלה בעניין הצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 12)
- 409 - אישור ההסכם האזרחי בין ישראל לרומניה
- 410 - מינוי ממובה על התקציבים
- 411 - הצעת חוק זכיון צנור הנפט

הצעת חוק זכיון צנור הנפט

ה צ ע ה ל ח ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר את הצעת חוק זכיון צנור הנפט,
תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהניחה מיד על שולחן הכנסת. ---

החלטה זו מותנית באישור נוסח הצעת החוק ע"י מסדר
המספטים.

מוגש ע"י שר האוצר

נספח 411

נ' באדר תשכ"ח
6.3.68

1. שטר הזכיון שבתוספת א לחוק זה, שנעשה בין המדינה לבין בעל הזכיון הנקוב בו, רואים אותו כבר-תוקף לכל מטרותיו.	הזכיון
2. שטר זכיון-המשנה המובא בתוספת ב לחוק זה, שנעשה בין בעל הזכיון לבין בעל זכיון-המשנה הנקוב בו, רואים אותו כבר-תוקף לכל מטרותיו.	זכיון-המשנה
3. כל הוראה מהוראות הזכיון וזכיון-המשנה, בין מפורשת ובין משתמעת, תהא בת-תוקף על אף האמור בכל דין.	תוקף הוראות הזכיון וזכיון-המשנה
4. שר האוצר יפרסם ברשומות כל שינוי בשטר הזכיון שיעשה על פי סעיף 40 שבו.	שינויים בזכיון
5. שר המשפטים רשאי להוציא תרגומים של חוק זה, של שטר הזכיון ושל שטר זכיון-המשנה לכל שפה זרה, ותעודת השר על זכויות התרגום תהא ראייה חותכת.	תרגומים
6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.	ביצוע
7. תקפו של חוק זה הוא מיום קבלתו בכנסת. הוראות סעיף זה אינן באות לפגוע בהוראות שטר הזכיון ושטר זכיון-המשנה בדבר תחילת תקפם של אלה.	תחילה
8. על אף האמור בסעיף 2(ד) לחוק המעבר, תש"ט-1949 ¹ , יפורסם חוק זה ברשומות תוך חדשיים מיום קבלתו בכנסת.	פרסום

תוספת א

תשכ"ח
1968

י ר ם

מ ד י נ ת י ש ר א ל

ואי.פי.סי. הולדינגס למד.

ש ט ר ז כ י ו ן

שטר זכרון

תרכן ענינים

עמוד

סעיף

1. משמעותם של מובחים
2. זכויות המועצקות לבעל הזכיון
3. משך זמן הזכיון
4. זכויות משנה ורשיונות
5. אישור תורי ותרשימים
6. זכות שימוש וקרקעות
7. רישום קרקעות
8. מים
9. הנאה שלווה במשך תקופת הזכיון
10. החובה שעל בעל הזכיון למלא
11. העמדת שירותים לשימוש
12. תעריפים להובלת נפט
13. הובלת נפט מקומי
14. תיוק העתקים
15. גישה אל הטרימינוסים
16. השימוש בגמלים
17. זכות לבנות במלים
18. מיתקני הפחמה
19. קשר
20. אמצעי בטחון
21. מומחים מאושרים
22. מסים
23. מסי מכס, מסי יבוא וכו'
24. תשלומי ביטוח לאומי, אגרות בית משפט ובולים
25. ביטוח בזקי מלחמה
26. תשלום במקום ארבוניות ומסים מקומיים
27. מטבע
28. ספרים ורישומים
29. עובדים וטובין מקומיים
30. כוח עליון
31. תרופות
32. גמר הזכיון
33. בורות
34. תקנים ומפרטים של מב"א
35. העברת הזכיון
36. הענקת זכיון חדש
37. חידוש
38. סיוע בתבאי התחרות
39. מעבר בין-לאומי
40. שיבויים
41. הודעות
42. ויתור
43. בוחלים וקובי-זכויות
44. כותרות או הערות שוליים
45. ויתור על הודעה בוטריונית
46. פעולה ממשלתית
47. תאריך ההתחלה

ש ט ר ז כ י ר ן

שטר זכיון זה נעשה ביום
(1968) בין מדינת ישראל, המיוצגת על ידי ממשלת ישראל והפועלת באמצעות
שר האוצר (להלן - הממשלה), מצד אחד ובין אי.פי.סי. הולדינגס לטד.
(A.R.C. HOLDINGS LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי קנדה אשר
משרדה הראשי הוא בקנדה, הליפקס, מחוז נובה סקוטיה,
(City of Halifax in the Province of Nova Scotia, Canada)
(להלן - בעל הזכיון) מצד שני.

הואיל ובעל הזכיון ביקש מאת הממשלה את הזכיון המובא להלן, עם סמכות
להעניק - בהסכמת הממשלה - זכויות משנה ורשיונות לאחרים;

והואיל וחברת קו צינור אילת-אשקלון בע"מ אשר שמה באנגלית הוא
(Eilat-Ashkelon Pipeline Company Ltd.) (להלן - בעל זכיון
המשנה) נתארגנה על ידי בעל הזכיון למטרות, שאחת מהן היא: רכישתו,
החזקתו והפעלתו של קו הצינור (כמוגדר להלן) בתור בעל זכיון משנה מכוח בעל
הזכיון, ובעל הזכיון ביקש את הסכמת הממשלה והממשלה נתנה הסכמתה לבעל
הזכיון להענקת זכיון המשנה על ידיו;

והואיל ובתקיימו התנאים המפורטים בסעיף 38 לשטר הזכיון המהווה
תוספת א' לחוק זכיון צינורות הנפט, תשי"ט-1959, לפיהם רשאית הממשלה
להעניק את ההיתר המפורט בזה להלן.

הילכך מעיד שטר זכיון זה לאמור:

1. המובחים שלהלן יהיו להם המשמעויות שבצדם, זולת אם תשתמע מן ההקשר
משמעות אחרות;

משמעותם של
מובחים

"אדם" - לרבות חברה, אגודה שיתופית, וכל התאגדות אחרת, גוף מדיני, אישיות
משפטית, שותפות וגוף בני אדם, אם מואגד ואם לא מואגד.

"בעל הזכיון" - אי.פי.סי. הולדינגס לטד, בוחליה וקוני זכויותיה.

"דולר" או "\$" - דולר במעות או במטבע של ארצות הברית של אמריקה, שהוא
אותה שעה הילך חוקי בארצות הברית של אמריקה לפרעון חובות ציבוריים
ופרטיים.

"המפעל" - העסק של הובלת נפט דרך קו-הצינור על פי זכיון זה וכל בכסי בעל
הזכיון בישראל המתייחסים לעסק זה, לרבות קווי-צינור, תחנות-שאיבה, בתי-
מלאכה, מחסנים וכל ציודם של תחנות, בתי מלאכה ומחסנים אלה, מיכלי החסנה
לנפט ולמים, גשרים, במלים שבבנו על פי סעיף 17 שלהלן, מיתקנים ימיים
לסעיבתו של נפט ולפריקתו, משרדים, בתי-מגורים לעובדים הנמצאים בחוץ לאזורי
עיריות או לאזורי מועצות מקומיות, מסילות דיקוביל, כבישים, רכב-פסים,
מיכליות כביש, כבלים עליים וכבלים תת-קרקעיים וכבלי חשמל, מיתקני אלחוט
ורדיוטלפון, כלי-טיס ושדות תעופה וכל עבודות, מיתקנים וציוד אחרים השייכים
לכן, וכן בניתם, הקמתם, רכישתם, החזקתם והפעלתם של דברים אלה, והפעלות
עליהם.

"זכיון" - ההיתר המוענק בשטר זכיון זה.

"חודש" - חודש לפי הלוח הגריגוריאני.

"טון" - טון מטרי בן 1000 (אלף) קילוגרם. כל מקום שמדובר בו על "טון"
יוכל בעל הזכיון להפכו, לפי בחירתו, לחביות או ליחידות מדידה אחרות שיתאימו
לתקני מ"א, או לתקנים מקובלים אחרים של מדידה והיפוך.

"כושר התזרומת" - כמות הנפט גלמי התקבי שניתן להובילה במשך שנה דרך קו-הצינור והיא מחושבת על בסיס של 8000 (שמונת אלפים) שעות עבודה לשנה.

"מנ"א" (A.P.I.) - מכון הנפט האמריקאי (American Petroleum Institute)

"נפט" - נפט ביגר, בין בוזלי ובין אדי, לרבות שמן, גז טבעי, גזולין טבעי, קונדנסאטים ופחמימנים (הידרוקרבונים) ביגרים קרובים להם, וכן אספלט ופחמימנים מוצקים אחרים כשהם מומסים בתוך נפט ביגר וניתנים להפקה יחד אתו, וכן כל צאציו של נפט.

"נפט גלמי" - נפט גלמי כפי שהוא מופק במצבו הטבעי בלי עיבוד, ונפט גלמי אחרי עיבודו בשדה הנפט לשם הפרדתם וסילוקם של גאזים, בוזלים פחמימניים ופסולת.

"נפט גלמי תקבי" - נפט גלמי שמשקלו הסגולי ב- 60° פרנהייט הוא 0.853 ושצמיגותו ב- 60° פרנהייט הוא 8.8 סנטיסטוק, וזה על בסיס של מדידות תקביות שנעשו בהתאם לנהל התקנים של מנ"א.

"נפט מקומי" - נפט גלמי המופק בישראל.

"קו-הצינור" - קו-הצינור המתואר בסעיף 2(ב) לשטר זכיון זה.

"שנה" - תקופה של 12 (שנים-עשר) חדשים רצופים.

"שר" - שר האוצר.

"תאריך ההתחלה" - התאריך בו נכנס זכיון זה לתקופו לפי סעיף 47 שלהלן.

"תקנים ומיפרטים של מנ"א" - תקנים ומיפרטים שנקבעו על ידי מנ"א לציוד נפט ולמיתקני נפט שונים או תקנים ומיפרטים שווי איכות.

בכפופות לאמור בסעיף קטן (ג) לסעיף 40, כל איזכור של חוק, תקנה או חיקוק בשטר זכיון זה כולל שינויים או חיקוקים מחדש, כפי שהם עומדים בתקפם אותה שעה, או כל חוק או תקנה או חיקוק שיבואו במקומם.

2. הממשלה מעניקה בזה לבעל הזכיון את ההיתר הבא, הייבו:

זכויות
המוענקות
לבעל הזכיון

(א) להוביל בצינור, דרך שטח ישראל, נפט המיובא דרך ים סוף או נפט שמקורו בכל מקום בתחום שטח הנמצא בין חוף ים סוף ובין קו מדומה העובר במקביל לחוף זה במרחק 50 (חמישים) קילומטר הימנו; וכן

(ב) לבנות או לרכוש, להחזיק ולהפעיל לצורך הובלת נפט קו-צינור בקוטר של 42 אינץ' עם כושר תזרומת סופי של 55 מיליון טון או יותר החוצה את שטח ישראל מנקודת ציון 143/882 בחופו של מפרץ אילת (להלן - חוף אילת) עד לנקודת ציון 105/116 בחוף אשקלון וכל מיתקנים לשאיבה, להחסנה ולטרמינוסים וכל מיתקני לוואי אחרים, ולעשות את כל הדברים הנחוצים בקשר לכך.

(ג) אם תרכוש הממשלה את קו-צינור אילת חיפה, כולל כל המיתקנים לשאיבה, להחסנה ומיתקני טרמינוס ומיתקני לוואי אחרים, כמוגדר בשטר הזכיון המהווה תוספת א לחוק זכיון ציבורות הנפט תשי"ט - 1959 (להלן - קו-הצינור של 16") ולאחר הרכישה האמורה תעביר הממשלה או תעמיד את קו-הצינור של 16" לרשות בעל הזכיון, יהווה קו-הצינור של 16" חלק מהמפעל, וכל ההיתרים, הזכויות וזכויות היתר שהוענקו לבעל הזכיון וההתחייבויות שהוטלו על בעל הזכיון על פי זכיון זה, יחולו גם לגבי קו-הצינור של 16".

3. משך זמן הזכיון הזה יהיה לתקופה של 49 (ארבעים ותשע) שנים המתחילה בתאריך ההתחלה.

4. זכיונות-משנה ורשיונות
- (א) הזכות לבעל הזכיון להעניק, בהסכמת הממשלה, זכיונות-משנה ורשיונות מכוח זכיון זה.
- (ב) הממשלה מסכימה בזה להענקת זכיון-משנה על ידי בעל הזכיון לבעל זכיון המשנה בנוסח המובא בתוספת ב.
- (ג) העניק בעל-הזכיון, בהתאם לאמור בזה, זכיון משנה או רשיון, יהיו לבעל זכיון המשנה או לבעל הרשיון, הכל לפי הענין - בכפוף להוראות זכיון המשנה או להוראות הרשיון - כל הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות והחסיבויות של בעל הזכיון במידה שהוענקו לו באותו זכיון משנה או באותו רשיון ויהיה כפוף לחבויותיו ולהתחייבויותיו של בעל הזכיון במידה שהן מתייחסות לנשוא הנדון בזכיון המשנה או ברשיון, והכוונה בזה היא שיהיו רואים את בעל זכיון המשנה או את בעל הרשיון, במסגרת זכיון המשנה או הרשיון, כבא במקומו של בעל הזכיון.
5. אישור תורי ותרשימים
- (א) קו-הציבור שייבנה על ידי בעל הזכיון מכוח שטר-זכיון זה יהיה עוקב אחרי אותו תורי ומסתיים באותם טרמינוסים ככל שיאושרו על ידי השר, ולשם קבלת אישור זה (שלא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים) יגיש בעל הזכיון לשר תרשימים מתאימים המראים את הקו שלארכו אומר בעל הזכיון להניח את קו-הציבור.
- (ב) בטרם יתחיל בעל הזכיון בבנייתו, בהרחבתו או בשינויים של קו-הציבור, תחבת שאיבה או של כל עבודות אחרות הקשורים במפעל ואשר יצריכו רכישתן של קרקעות או טובת הנאה בקרקעות או זכויות שימוש מהממשלה או מרשות הפיתוח, או הפקעתן מכל אדם אחר, על בעל הזכיון לקבל את אישור השר (שלא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים) גם לתרשימים הסופיים המראים את התווי המוסכם של קו-הציבור, את עומק הטמנתו, את מיקומו של תחנות השאיבה ושל העבודות האחרות האמורות לעיל, ובעל הזכיון יבצע את הבניה בהתאם לתרשימים המאושרים.
- (ג) אישור השר כאמור לעיל יהיו רואים אותו, בין השאר, כהרשאה ואישור בבי תוקף, לפי חוק התכנון והבניה תשכ"ה - 1965 לביצועם של התרשימים המאושרים.
6. זכות שימוש וקרקעות
- (א) מזמן לזמן, וכל אימת שיידרש הדבר, תעניק הממשלה לבעל הזכיון, למשך שארית תקופת הזכיון זכות שימוש על כל רצועת אדמה שבתוכה או שעליה יבניחו את קו-הציבור; זכות שימוש זו תזכה את בעל הזכיון לעלות על כל רצועת אדמה כזאת עם פועלים, סוכנים, קבלנים ועובדים אחרים, ולבנות, להחזיק ולהפעיל עליה את קו-הציבור ולעשות כל עבודות אחרות הקשורות במפעל. כל אדם, לרבות בעל רצועת האדמה, חוכרה או מחזיקה, אך למעט בעל הזכיון, ייאסר עליו להשתמש ברצועה האמורה לשם הנחת צינורות, בניה, שתילת עצים או לשם כל שימוש אחר העלול להפריע או להזיק להפעלת קו הציבור.
- (ב) רחבה של רצועת האדמה שעליה תוענק זכות שימוש, יהיה הולם את הצרכים האמורים, אך כל אימת שיידרש הדבר על ידי בעל הזכיון תרחיב הממשלה את הרצועה לסיפוק צרכים אלה, ובלבד שכלל-רחבה של כל רצועת אדמה כזאת לא יעלה על 30 (שלושים) מטרים, - אם אדמה כזאת נמצאת באזור מעובד או בגוי - ועל 60 (שישים) מטרים בכל מקרה אחר.
- (ג) קרקע הדרושה למפעל והמוקנית בידי הממשלה או בידי רשות הפיתוח, תוחכר לבעל הזכיון וזכויות שימוש עליה יוענקו לבעל הזכיון לשארית תקופת הזכיון בדמי חכירה או בתמורה סמליים של \$ 1.00 (דולר אחד של ארצות הברית) לשנה עבור כל השטח המוחכר או שניתנה לגביו זכות שימוש. אולם אם היו קיימות חכירות או זכויות שימוש על קרקע ששימשה, ערב הענקת החכירה וזכויות השימוש האמורות, למטרות מסוימות, ייקבעו דמי החכירה או התמורה בהתאם להוראות סעיף 12 לפקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) 1943.

- (ד) קרקע הדרושה למפעל ואינה מוקנית בידי הממשלה או בידי רשות הפיתוח, וזכויות חכירה בה וזכויות שימוש עליה, יירכשו בדרך משא ומתן בין בעל הזכיון ובין בני האדם הזכאים לאותה קרקע, ואם לא יגיעו לידי הסכם ביניהם יפקיע השר את הקרקע האמורה, זכות החכירה בה או זכויות השימוש עליה בהתאם להוראות פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.
- (ה) ברכשה בעלות על קרקע בדרך משא ומתן או בדרך הפקעה כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, ישולם מחירה על ידי בעל הזכיון, ואילו זכות הקנין עליה תהיה מוקנית בידי הממשלה, והממשלה תעניק לבעל הזכיון חכירה עליה למשך שארית תקופת הזכיון.
- (ו) ברכשה זכות-חכירה בקרקע בדרך משא-ומתן או בדרך הפקעה, כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, תילקח החכירה על ידי הממשלה לתקופה העולה בשנה אחת על שארית תקופת הזכיון והממשלה תעניק לבעל הזכיון חכירת משנה למשך שארית תקופת הזכיון. דמי החכירה לממשלה כאמור ישולמו על ידי בעל הזכיון.
- (ז) ברכשה זכות שימוש בדרך משא-ומתן או בדרך הפקעה, כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, תוקנה זכות שימוש זו לממשלה בתור מקבל-זכות ולבעל הזכיון בתור מקבל-זכות משני, והמחיר בעד זכות השימוש ישולם לממשלה על ידי בעל הזכיון.
- (ח) דמי החכירה בעד חכירה לפי סעיף-קטן (ה) ובעד חכירת-משנה לפי סעיף קטן (ו), והתמורה בעד קבלת-זכות משנית לפי סעיף קטן (ז) לסעיף זה יהיו סמליים של \$ 1.00 (דולר אחד של ארצות הברית) לשנה עבור כל השטח המוכר.
- (ט) האמור בזה לא יהיו רואים אותו כאילו הוא מונע את האפשרות מבעל הזכיון להעביר או להחכיר בחכירת-משנה קרקע שאינה דרושה למטרה שלשמה ברכשה או שלשמה היא משמשת, בתנאי שבעל הזכיון שילם בקשר לרכישת אותה קרקע או חכירתה מחירי שוק רגילים ולא תמורה סמלית בלבד.
- (י) שימוש הציבור בכבישים, בחציות, בגשרים, בקמרוונים, בתעלות תת-כבישיות, בצינורות, בכבלים תת-קרקעיים, בכבלים עליים ובמעברים - הקיימים - לא יופרע על ידי בעל הזכיון תוך כדי הנאתו מזכות שימוש על פי שטר זכיון זה, אלא במידה שההפרעה היא בעלת אופי ארעי בלבד ובמידה שהיא הכרחית לבנייתם או להחזקתם של קו-הצינור או כל עבודות הכלולים במפעל. אולם כל אימת שהפרעה כזאת גורמת היזק לכבישים, לחציות, לגשרים, לקמרוונים, לתעלות תת-כבישיות ולמעברים, ינקוט מיד בעל הזכיון בכל האמצעות הדרושים לסילוקו של היזק זה.
- (יא) בעל הזכיון לא יפריע למסילת-ברזל בלי הסכמה קודמת בכתב מאת הממשלה.
- (יב) האמור בזה לא ימנע את הממשלה או כל רשות עירונית או מקומית מלבצע בהתאם לתרשימים שאושרו על ידי בעל הזכיון (והאישור לא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים), עבודות ציבוריות כגון כבישים, מסילות-ברזל, חציות, גשרים, קמרוונים, תעלות תת כבישיות, צינורות, כבלים תת קרקעיים וכבלים עליים ומעברים על כל רצועת אדמה שעליה יש לבעל הזכיון זכות שימוש כאמור לעיל, ובלבד שתמיד יקוימו התנאים הבאים:
- (1) שהעבודות הציבוריות המבוצעות כך לא יפריעו לתפעולו התקין של קו-צינור שהובח באותה רצועת אדמה או עליה או לכל עבודות אחרות המבוצעות באותה רצועת אדמה או מעליה;
 - (2) שכל אמצעי הזהירות הדרושים ינקטו על ידי הממשלה או על ידי הרשות העירונית או המקומית - הכל לפי הענין - על מנת למנוע היזק לקו-הצינור או לעבודות אחרות של בעל הזכיון כאמור לעיל;
 - (3) שהממשלה, הרשות העירונית או המקומית - הכל לפי הענין - תשפה את בעל הזכיון על כל הפסד או הוצאה כספית שיסבול או ישא בהם עקב ביצוע עבודות ציבוריות כאלה או בקשר לכך.
7. הממשלה תרשום, בכל ההקדם האפשרי, במשרדי ספרי האחוזה המוסמכים את כל החכירות, חכירות המשנה וזכויות השימוש שהוענקו או שהוענקו-בזכות-משנית על פי שטר זכיון זה. הרישום האמור ומתן תעודת רישום על כך יבוצעו בלי תשלום אגרת רישום קרקעות ובלי תשלום כל היטל אחר.
- אולם מוצהר בזה שהעבקה כל חכירה או חכירת משנה כאמור או הענקה של כל זכות שימוש תהיה בת תוקף אף אם לא בוצע רישומן.

רישום
קרקעות

8. לפי בקשת בעל הזכיון תספק הממשלה, במחיר הקרן, מים בכמויות הדרושות באורח סביר למפעל, ובמחירים הקיימים אותה שעה בעד הספקת מים לאזניות, לגבי מים הנדרשים על ידי בעל הזכיון לשם הספקתם לאזניות. כל הספקת מים לפי סעיף זה תבוצע לאחר שבעל הזכיון ישלם את ההוצאות המיוחסות במישרין להתקנתם של מיתקני הספקת המים למפעל, או את החלק היחסי של הוצאות אלה מקום שבני אדם אחרים ייהנו גם הם מהתקנתה של הספקת מים זו.
9. במשך תקופת הזכיון יהיה המפעל בבעלותו הייחודית של בעל הזכיון, והוא ייהנה מחזקה מוחלטת ובלתי מופרעת בו. המפעל או כל חלק הימנו לא יופקע, לא יעותק ולא יירכש ולא ייתפס בדרך כפיה אחרת ולא תיתפס החזקה בו בדרך כפיה אחרת.
10. בכל עת במשך תקופת זכיון זה ישתדל בעל הזכיון במיטב מאמציו להחזיק את קו-הצינור ואת עבודות הלוואי שלו במצב מתוקן היטב, כשהם מוכנים וראויים להובלה יעילה של סוגי הנפט השונים שבעל הזכיון נוהג להובילם דרכו, ולהגיש שירות הולם.
11. (א) בעל הזכיון יעמיד את שירותיו בקשר להובלת נפט לשימושם של משלחים, בכפוף לתנאים, כללים ותקנות שיקבע בעל הזכיון לפי שיקול דעתו היחיד ומזמן לזמן בנדרון הובלתו של נפט והתקבלותו של נפט להובלה, לרבות דרישות בנוגע לכמויות, לאיכויות ולטפוסים של נפט שיוכלו דרך קו-הצינור.
- (ב) כדי להסיר כל ספק, מוצהר בזה שלא יהיה רואים את בעל הזכיון כמוביל ציבורי לפי החוק המקובל או אחרת לגבי קו-הצינור.
12. במשך תקופת הזכיון ייקבעו התעריפים להובלת נפט ונפט מקומי על ידי בעל הזכיון באופן שייראה בעיניו מזמן לזמן לבאות לפי שיקול דעתו היחיד.
13. בכפוף להוראות הסעיפים 11 ו-12 לזכיון זה ולכל כללים ותקנות שיותקנו לפיו יתיר בעל הזכיון לכל בעל חזקה שעל פי חוק הנפט תשי"ב-1952 לחבר כל קו-צינור המוביל נפט משדות הנפט שלו או משדות הנפט של בעלי חזקה אחרים אל קו-הצינור המוביל טיפוס דומה של נפט; חיבור זה, לרבות מיתקני שאיבה, החסנה וכל מיתקנים אחרים שיהיו דרושים מזמן לזמן, ייעשו על חשבון בעל החזקה.
- בעל הזכיון יוביל נפט זה דרך קו-הצינור בכפוף לכללים, לתקנות ולתנאים הנוהגים בשעת המשלוח והחלים עליו. בתנאי שבעל החזקה ימסור לבעל הזכיון, לא פחות משהו חדשים מראש, הודעה שבה יציין את הכמות והתדירות של המשלוחים שברצונו לשלוח במשך ששת החדשים המתחילים אחרי תקופת ההודעה האמורה, וימציא כל פרטים אחרים בקשר למשלוחים אלה, ככל שידרוש ממנו בעל הזכיון; ובתנאי נוסף שבעל החזקה יביא נפט זה, על חשבונו והוצאותיו, אל קו-הצינור באותו לחץ וימלא אחרי אותם תנאים שיהיה צורך בהם כדי להבטיח סדר סביר של זרימה.
14. העתקים של כללים, תקנות, טפסי הסכם סטנדרטיים ולוחות תעריפים של בעל הזכיון יוגשו, בהקדם האפשרי לאחר עריכתם, למפקח על הדלק ויישמרו אצלו.
- כל אדם רשאי לבדוק כל מסמך מן המסמכים האמורים השמורים אצל המפקח על הדלק, בשלמו את האגרה שיקבע השר בתקנות שיפורסמו ברשומות, וכל אדם רשאי לדרוש שהעתק או נסח של כל מסמך כזה יאומת על ידי המפקח על הדלק, לאחר תשלום אותה אגרה שיקבע השר בתקנות שיפורסמו ברשומות.
15. הממשלה תרשה גישה חפשית אל הטרמינלים של קו הצינור לאזניות של כל הדגלים לשם טעינה ופריקה של נפט באילת וכן באשקלון, מקום בו יסתיים קו-הצינור.
16. (א) מבלי לגרוע מהוראות סעיף 17 לזכיון זה, תגרום הממשלה לכך שייצקטו צעדים במגמה להבטיח שכל נמל או נמלים בישראל שישתמש בהם בעל הזכיון לצרכי מפעלו יספקו לבעל הזכיון ולקבלציו כל מיתקנים ושירותים סבירים לשם טעינתם ופריקתם של חמרים (כפי שיוגדרו להלן) ושל מטען אחר והטיפול בהם תמורת היטלי שירות סבירים.
- (ב) בעל הזכיון יהיה זכאי להשתמש בפורקותיו ובארבותיו שלו ובכלי שיט אחרים שלו בכל נמל כאמור לעיל לצרכי המפעל ולהסדיר הסדרים עם רשויות המכס להחסנת חמרים כאמור לעיל בקרפיפיו וסככותיו של בעל הזכיון.

זכות לבנות
נמלים

17. (א) בעל הזכיון יהיה זכאי לבנות על חשבונו. במל או נמלים לטעינה ולפריקה של נפט שיהיו דרושים למפעל (אך לא לצרכי סחר כללי) באותה בקודה או באותן בקודות על חוץ אילת ועל חוף אשקלון ככל שייקבע על ידי בעל הזכיון באישור הממשלה (והאישור לא יעוכב מטעמים בלתי סבירים) ואז יחולו הוראות הסעיפים 5 ו-6 לזכיון זה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ב) בעל הזכיון בלבד תהיה לו הזכות להטיל ולגבות לטובתו אגרות במל, מגדלור, מצוף, עגינה, גרירה, קשירה, ביתוב, רציף, מצוף או היטלים אחרים על אניות הנכנסות לכל במל כזה או יוצאות ממנו, ואגרות אלה ייקבעו על ידי בעל הזכיון בהסכמה עם הממשלה.

המשרדים הנוגעים בדבר יבצעו, לפי הסדר עם בעל הזכיון, את שירותי המכס, ההסגר, העליה והשגחת המשטרה הדרושים בכל במל כזה. בעד שירותים אלה ובעד כל שירות מיוחד אחר שיינתן ישלמו בעל הזכיון או כלי השיט המשתמשים בכל במל כזה לפי סולם שיוסכם עליו עם הממשלה.

עגינה סמוך לדולפינים או לקרוי טעינה מוטבלים או תת-ימיים של בעל הזכיון בכל במל כזה, תהיה אסורה.

(ג) בעל הזכיון רשאי, בתחומי כל במל או נמלים כאלה, ובהסכמת הממשלה, להניח מצופי קשירה, מצופי הדרכה ומצופים מוארים, להתקין סימנים ואורות חופיים, שוברי-גלים, מזחים, רציפים וקרוי טעינה תת-ימיים, ולקבל עליו בדרך כלל עבודות חפירה ימית ועבודות סידור, שימור, תבוראה והחזקה ככל שייראה לדרוש בעיני בעל הזכיון לצרכי פעולתם היעילה של כל במל או נמלים כאלה, ולספק שירותים ימיים הולמים ויעילים לכל המיכליות הסרים אל אותם הנמלים לשם פריקתו של נפט לתוך קו-הצינור או לשם טעינתו מתוכו; שירותים אלה יכללו, בין השאר, מספנה (מקום שמצויות מספנות לסוג הנפט הנטען או בפרק באותו זמן) קשירה, הדרכה, ביתוב וכל שירותים אחרים שנהוג לספק למיכליות בנמלים.

(ד) בכפוף להוראות סעיף זה, יחזיק ויפעיל בעל הזכיון כל במל כזה בהתאם לכל חוק, כלל או תקנה העומדים בתקפם אותה שעה.

מיתקני
הפחמה

18. בעל הזכיון יתקין ויחזיק, או יגרום לכך שיתקינו ויחזיקו, באילת ובאשקלון מיכלי החסנה לדלק הפחמה ויספק, או יגרום לכך שיוספקו שירותי הפחמה לאניות של כל דגל שהוא, ללא הפליה ובהיטלי-שירות סבירים.

קשר

19. בעל הזכיון תהיה לו הזכות להקים, להחזיק ולהפעיל, על חשבונו, מערכת טלגרף וטלפון (בין עילית ובין תת-קרקעית), מיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה ואלחוט, המספקים קשר בין תחנות השאיבה השונות, המשרדים ושאר מוסדות המפעל, ואולם מערכת כזאת של טלגרף או טלפון או מיתקנים כאלה של טלפרינטר, טלקומוניקציה ואלחוט ישמשו אך ורק למפעל ויעמדו לפיקוח הממשלה ולא ייבנו ולא יופעלו כך שיפריעו לפעולת כל מערכת של טלגרף או טלפון או לפעולת כל מיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה או אלחוט של רשויות הדואר והצבא או של כל אדם המפעיל באותה שעה זכיון מהממשלה לטלגרף או לטלפון למיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה או אלחוט.

אמצעי
בטחון

20. (א) הממשלה מעריכה שבשים לב לטיבו ומקומו של המפעל ולהגנה המיוחדת שהוא מחייב, יהיה עליה לנקוט באמצעי בטחון נאותים לשם כך.

(ב) אם תבנה הממשלה או אם תדרוש מבעל הזכיון לבנות קירות מגן של ביטון סביב לכל מיכל מהמיכלים או סביב לכל עבודות או נכסים אחרים המהווים חלק של קו-הצינור לפי זכיון זה או אם תדרוש לנקוט בקשר לכך באמצעים אחרים בטחוניים, צבאיים או אמצעי זהירות בפני התקפות אויר, תישא הממשלה בהוצאות הכרוכות בכך.

מומחים
מאושרים

21. האנשים שיכהנו אותה שעה במשרות המפורטות להלן יהיו זכאים, אם אינם תושבי ישראל, לזכויות היתר הנוגעות לתשלום מסים והמוענקות למומחים מאושרים לפי חוק עידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, למשך התקופות המפורטות להלן בצדן של המשרות השונות, כאילו היו בעלי המשרות האלה מומחים שבתמנו במשמעות החוק האמור, היינו:

- (א) כל המכהן אותה שעה כפקיד מינהלי ראשי של בעל הזכיון, בעל זכיון המשנה, או בעל רשיון של בעל הזכיון כל זמן שהם מכהנים איש איש במשרתו האמורה;
- (ב) כל המכהן אותה שעה כפקיד הטכני הראשי של כל מפעיל כאמור - כל זמן שהוא מכהן באותה משרה;
- (ג) כל המכהן אותה שעה כמומחה של בעל הזכיון או של כל מפעיל כאמור, אם נתמנה באישור המפקח על הדלק - לתקופה של שלוש שנים כאמור בחוק הנזכר לעיל.

22. במשך תקופת הזכיון -

מסים

- (א) שום מסים, היטלים, מכס, אגרות, ארנונות, תמלוגים, מילואות חובה והיטלים פיסקאליים ותשלומי חובה אחרים כלשהם לא ישולמו לממשלה או לכל רשות אחרת בישראל על ידי בעל הזכיון, או על ידי כל בעל זכיון משנה או בעל רשיון של בעל הזכיון, על הזכיון או על המפעל או בקשר להם חוץ מכפי שנקבע אחרת בזכיון זה.
- (ב) שום מס הכנסה, היטלים או תשלומי חובה דומים לא יוטלו על דיבידנדים או רבית המשתלמים על ידי בעל הזכיון או על ידי כל בעל זכיון משנה או בעל רשיון של בעל הזכיון לממשלה זרה או לסוכנות של ממשלה זרה או לחברה שבבעלות ממשלה זרה, במישרין ובעקיפין, במידה שהסוכנות או החברה האמורים הם בבעלות אותה ממשלה זרה.

23. (א) בעל הזכיון יהיה זכאי לייבא לישראל, בעצמו או באמצעות כל סוכן, בלי תשלום מס מכס, מס קביות, תשלומי חובה או כל היטלים אחרים מכל מין שהוא (להלן ייקרא לכל אלה "מסי יבוא"), צידה, ציוד חמרים, בתים, אמצעי הובלה (לרבות מכוניות דו-שימושיות (Station wagons)) בבעלות היבוע של ארבעה גלגלים וג'יפים, אך למעט מכוניות נוסעים אחרות) ושאר דברים שיהיו דרושים לבעל הזכיון לשם בנייתו, החזקתו והפעלתו של המפעל (להלן - ייקרא לכל אלה "חמרים"). יתר על כן, שום מס בלוי, מס קביות, תשלומי חובה או היטלים מכל מין שהוא המוטלים או משתלמים על חמרים מתוצרת מקומית (להלן - מסי בלוי) לא יוטלו על בעל הזכיון ולא ישולמו על ידי לגבי חמרים אלה. אולם פטור זה לא יחול על חמרים שיובאו או נרכשו בארץ על ידי בעל הזכיון לשם מכירתם לעובדיו או לשימושם שלא אגב ביצוע תפקידיהם.

(ב) הממשלה תתן לבעל הזכיון, במהירות האפשרית, את כל הרשיונות, ההיתרים או שאר ההרשאות שיהיו דרושים לייבוא החמרים הנדרשים על ידי לצרכי המפעל.

(ג) בעל הזכיון יהיה זכאי לקנות חמרים בארץ לצרכי המפעל, בלי תשלום מס יבוא ובלוי, מיצרן, מיבואן או מאדם אחר שעליהם מוטלים מס יבוא או מס בלוי כאלה, ובלבד שבעל הזכיון ימסור למנהל המכס והבלוי הודעה קודמת על קניה כזאת.

(ד) חמרים שיובאו או שנרכשו בארץ בלי תשלום מס יבוא או מס בלוי, רשאי בעל הזכיון למכור אותם לשימוש בישראל, לאחר שימסור הודעה על כך למנהל המכס והבלוי ולאחר שישלם את מס היבוא או מס הבלוי, הכל לפי הענין, המוטלים בשעת מכירה כזאת על חמרים דומים.

(ה) בעל הזכיון יהיה זכאי לייצא בחזרה, בלי תשלום מס יבוא, חמרים שיובאו לישראל מבלי ששולמו עליהם מס יבוא.

(ו) שום מס יבוא, מס מעבר (טראנזיט), מס יצוא או מסים והיטלי גמל, מלבד אלה עבור שירותים המסופקים על ידי רשויות ממשלתיות, ושום היטלים פיסקאליים אחרים מכל מין שהוא, לא יוטלו על נפט, בין שהוא במעבר ובין שהוא מיועד לניצול לפעולות המפעל. נפט המשווק בארץ לשם צריכה בישראל או המנוצל לצרכים בישראל, זולת אלה הנדרשים לצרכי המפעל, יהיו כפופים לאותם מסים והיטלים פיסקאליים - לרבות מס יבוא - המוטלים עליהם בישראל.

24. הפטורים האמורים לעיל לא יחולו על תשלומים לפי חוק הביטוח הלאומי תשי"ד-1953, על אגרות לכלי רכב מנועיים, על אגרות בית משפט ועל מס בולים, אך לא ישולם מס בולים לגבי זכיון זה, ולגבי כל מסמכים אחרים שנערכו ובחתמו על ידי הממשלה בהתאם לזכיון זה או בקשר אתו.
- ביטוח נזקי מלחמה
25. (א) במשך תקופת הזכיון ישלם בעל הזכיון לממשלה מס רכוש (דהיינו פרמית ביטוח) בשעור של 0.4% משווי נכסי המפעל החייבים במס; נכסים כאלה יחשבו כחייבים במס בהתאם להוראות חוק מס רכוש וקרן פיצויים תשכ"א-1961. תמורת תשלום זה יהנה בעל הזכיון מכל ההטבות בקשר לנזקי מלחמה כמתואר בחוק האמור.
- (ב) ההסדר דלעיל יחול במשך תקופת הזכיון גם אם החוק האמור לעיל יבוטל או ישובה בכל דרך שהיא.
- תשלום במקום ארנונות ממסים מקומיים
26. (א) חוץ מכפי הנקבע להלן לא תהיה שום עיריה, מועצה מקומית או כל רשות מקומית אחרת (להלן - רשות מקומית) זכאית להטיל על בעל הזכיון או לגבות ממנו ארנונות, מסים, אגרות (לרבות מס עסקים) או כל תשלום חובה אחר מכל מין שהוא (להלן ייקרא לכל אלה "ארנונות מקומיות").
- (ב) במשך תקופת הזכיון ישלם בעל הזכיון לממשלה סכום קבוע של \$ 100,000 (מאה אלף דולר של ארצות הברית) לשנה שישולם ב-1 באפריל כל שנה. סכום זה ישולם במקום ארנונות מקומיות המשתלמות עבור שירותים שהרשויות המקומיות מספקות למפעל. מוסכם שהממשלה תחלק סכום זה, לאחר המרתו במטבע ישראלי, באותו אופן ובאותם שיעורים יחסיים שייראו מזמן לזמן נאותים, בין רשויות המקומיות אשר בתחומן ימצאו נכסי המפעל.
- מטבע
27. כל זמן שתהיה בישראל הגבלה על השימוש החפשי בדולרים יחולו ההוראות הבאות:
- (א) הממשלה תעמיד לרשות משלחים שהם תושבי ישראל את כל הדולרים שיהיו דרושים לשילום כספים לבעל הזכיון בעד הובלת נפט דרך קו הצינור לפי שער החליפין הנוהג ביום התשלום;
- (ב) בעל הזכיון יהיה פטור מן החובה שלפי תקנה 6 לתקנות ההגנה (כספים), 1941 להציע למכירה לרשות המוסמכת כל מטבע חוץ הנובע מן המפעל שיחזיק בישראל בכל עת שהיא, או מטבע חוץ מכל מקור שהוא שיחזיק בכל עת שהיא מחוץ לישראל;
- (ג) בעל הזכיון יהיה זכאי להחזיק בישראל, להוציא מישראל או להעביר כל מטבע חוץ הנזכר בסעיף הקטן הקודם לכל אדם מבלי שיצטרך לקבל רשיון או היתר לכך;
- (ד) כל מטבע ישראלי הנובע בישראל מן המפעל או מהזכיון, וכל מטבע ישראלי שנרכש על ידי בעל הזכיון מהממשלה, יהיו חפשים מכל הגבלות שהן לגבי השימוש בו בישראל;
- (ה) כל מטבע ישראלי הדרוש לבעל הזכיון לתשלום בישראל לצרכי המפעל יוכל להירכש על ידי בעל הזכיון מהממשלה תמורת דולרים או תמורת כל מטבע חוץ אחר הביתן להעברה חפשית, לפי שער החליפין הרשמי הנוהג באותה שעה;
- (ו) הממשלה תחליף, לפי בקשת בעל הזכיון, מטבע ישראלי הנובע מן המפעל כמפורט בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, או מטבע ישראלי שרכש בעל הזכיון מהממשלה לפי סעיף קטן (ה) לסעיף זה, בדולרים לפי שער החליפין הרשמי הנוהג אותה שעה;
- (ז) אם יימכרו או יועברו נכסי בעל הזכיון במשך תקופת הזכיון או עם סיומו, תהיה כל חברה זרה בעלת זכויות בזכיון רשאית להחזיר למקום מוצאה את חלקה היחסי בתקבולים מאותה מכירה או העברה, בדולרים של ארצות הברית שיועמדו לרשות אותה חברה זרה על ידי הממשלה בשער החליפין הרשמי שיהיה נוהג אותה שעה;
- (ח) כל החשבונות המתייחסים למפעל אפשר לעשותם בדולרים, ואם לא נעשו בדולרים, יומרו בדולרים לפי שער החליפין הרשמי הנוהג אותה שעה;

(ט) כל החשבונות וההתחייבויות בין הממשלה ובין בעל הזכיון, לפי הזכיון, ייפרעו בדולרים זולת אם הסכימו הצדדים אחרת, וכל פרעון כזה יבוצע באותו מקום או באותם מקומות בתחום מדינת ישראל או בארצות הברית של אמריקה שייקבעו על ידי הנפרע מזמן לזמן;

(י) חל שינוי בשער החליפין הרשמי, הרי כל מטבע ישראלי שנתאריך השינוי היה שייך או היה מגיע לבעל הזכיון, אם במזומנים בקופה ואם בבנקים, יוחלף על ידי הממשלה - לפי בקשת בעל הזכיון - בדולרים לפי שער החליפין הרשמי שנהג ביום העסקים ערב יום השינוי בשער החליפין הרשמי;

(יא) חוץ מכפי שהותר בזכיון זה יהיו רואים את בעל הזכיון, לענין תקנות ההגנה (כספים), 1941, מאדם שאינו תושב ישראלי; אף על פי כן, כל עסקה בין תושב ישראלי ובין בעל הזכיון שתמורתה שולמה או משתלמת במטבע ישראלי לא תהיה כפופה להגבלות המוטלות על ידי התקנות האמורות;

(יב) הממשלה תהיה זכאית, בהסכמת בעל הזכיון, לשנות מזמן לזמן את התקנות הכלולות בסעיף זה.

28. בעל הזכיון יאפשר לממשלה לעיין במשרדיו בכל עת בשעות העבודה הסבירות, בכל ספריו, חשבונותיו, רישומיו, רשימותיו ומסמכיו מכל סוג שהוא, ויספק באמצעות עובדיו המוסמכים כל ידיעה שתדרש בנוגע לכל ענין הקשור לפעולות המפעל. בכפיפות להוראות סעיף זה, תהיה לבעל הזכיון הזכות למלוא השליטה והניהול במפעל.

ספרים
ורישומים

29. בעל הזכיון ישתדל במיטב מאמציו לקבל את החמרים והשירותים הדרושים לבנייתו, החזקתו והפעלתו של המפעל מכל מקור שהוא במחיר הטוב ביותר שיוכל להשיגם בו, אך בהתחשב בכך ובדרישות לגבי רמת האיכות ולגבי זמני המסירה, יתן בעל הזכיון, כל אימת שהדבר מעשי, עדיפות לטובין מתוצרת מקומית ולעובדים, ספקים וקבלנים מקומיים כל זמן שהמחירים בעדם בישראל אינם גבוהים מאותם המחירים שניתן להשיגם בהם בכל מקום אחר לצרכי המפעל.

טובין
מקומיים

30. אי קיומם או אי ביצועם - הן מצד בעל הזכיון והן מצד הממשלה - של כל התביה, הסכם או תנאי מההתניות, ההסכמים או התנאים הכלולים בזכיון זה ואשר החובה על צד זה או צד זה לקיימם או לבצעם לא יתנו עילה לשום תביעה או דרישה על ידי צד אחד נגד הצד השני ולא יפעלו בשום דרך שהיא לרעתו של הצד השני ולא יראו אותם כהפרת הזכיון הזה, אם הוכח באופן סביר שאי הקיום או אי הביצוע נבעו מאחד הגורמים שלהלן או מכמה מהם: מעשים בידי שמים, מעשים מצד מושלים או עמים זרים, מעשי הסתננות, מלחמה, מבצעים מלחמתיים, הסגר, אמבארגו, התקוממות, מרי, מהומות ותסיסה אזרחית, שביתות והשבחות או סכסוכים אחרים עם פקידים או עובדים, שריפה, סערה, סופה, התפוצצות, רעש, שטפונות, דליפות או קלקולים או סיבות או גורמים אחרים שמחוץ לגדר שליטתם של הצדדים.

כח עליון

31. (א) אם אחד הצדדים לזכיון זה אינו מקיים או אינו מבצע התביה, הסכם או תנאי מההתניות, ההסכמים והתנאים הכלולים בזכיון זה ואשר החובה על אותו צד לקיימם ולבצעם, ישלם הצד הלא מקיים לצדהשני דמי בזק בסכום שיש בו כדי לשפות אותו צד שני על כל הפסד או בזק שנגרם לו עקב אי-קיום זה.

תרופות

(ב) אם טרען הצד המקופח, בהודעה בכתב לצד הלא-מקיים, שאי הקיום או אי הביצוע על ידי הצד הלא מקיים הוא כה חמור בטיבו שהוא בוגע ביסודו של זכיון זה או ביסודה של כל זכות מזכויות הצדדים לזכיון זה, רשאי הצד המקופח, באותה הודעה או בהודעה בכתב שלאחר מכן לצד הלא מקיים, לדרוש ממנו לתקן את אי הקיום תוך אותו מועד שייראה לסביר בנסיבות המצב.

לא מילא הצד הלא מקיים אחרי דרישה זו, יהיה הצד המקופח זכאי להביא לפני בורר תביעה לראות את הזכיון הזה כאילו בא לקצו. מצא הבורר שההפרה היתה בטיבה כפי שטען הצד המקופח כאמור לעיל, רשאי הבורר להחליט על ראיית זכיון זה כאילו בא לקצו החל מאותו תאריך שייראה לצודק בעיניו לפי הנסיבות ועל ניתוק היחסים בין הצדדים באותם תנאים שייראו לצודקים בעיניו ועל עניבים הכרוכים בכך. כן רשאי הבורר, נוסף על הבאת הזכיון לקצו או במקום הבאתו לקצו, לפסוק תשלומי בזק או פיצויים או כל תרופה אחרת או תרופות אחרות שייראו לו צודקות לפי הנסיבות.

(ג) כדי להסיר כל ספק, מוצהר בזה שבכפיפות להוראות סעיף 30 דלעיל, פירוק בעל הזכיון מרצון בלי הסכמתה הקודמת של הממשלה דינו כדין הפרת ההתחייבויות על פי זכיון זה מצד בעל הזכיון, והוא יזכה את הממשלה לראות זכיון זה כאילו בא לקצו;

גמר הזכיון 32. עם תום הזכיון יבואו הזכויות שהוענקו לבעל הזכיון על פי זכיון זה לקצן (זולת אם חודשו או הורארכו בהתאם לסעיף 37 להלן).

בוררות 33. (א) אם בזמן מן הזמנים במשך תקופת הזכיון או לאחר מכן יתעוררו איזה ספק, מחלוקת או סכסוך בין הצדדים בענין פרשנותו או ביצועו של זכיון זה או של כל דבר הקשור בו, או בענין הזכויות והחובות של הצדדים לזכיון זה, הרי אם לא הושגה הסכמה ליישב את הספק, המחלוקת או הסכסוך בדרכים אחרות, יובאו אלה לפני בורר יחיד שיסכימו עליו הצדדים. לא הסכימו הצדדים על בורר תוך 30 (שלושים) יום אחרי שבאה דרישה על כך מכל צד מהצדדים, רשאי כל צד לבקש מנשיא לשכת המסחר הבין-לאומית בפאריס למנות בורר. החלטת הבורר תהיה סופית ומחייבת את הצדדים.

(ב) ידוע לממשלה כי תקבות ההתאגדות של בעל הזכיון קובעות שלמחזיק או למחזיקים לא פחות מ-50% ממניות בעל הזכיון הזכות להביא לפני בורר בהתאם לסעיף זה כל סכסוך, ספק או מחלוקת שיתעוררו מהזכיון או בקשר אליו וזאת בעד בעל הזכיון ובשמו.

תקנים ומפרטים 34. הציבורות, המתאמות, המיכלים וכל ציוד נפט אחר שישמשו במפעל יהיו - זולת אם הוסכם אחרת - לפי התקנים והמפרטים של מנ"א. ציוד שלגביו אין בנמצא תקנים ומפרטים של מנ"א יהיה לפי אותם תקנים ומאותה תוצרת שיבטיחו הפעלה יעילה, ויותקן לפי מיטב הנהג המקצועי.

העברת הזכיון 35. בעל הזכיון לא יהיה זכאי להעביר לאחר את הזכיון או כל חלק הימנו או כל זכות, זכות-יתר וטובת הנאה בו אלא בהסכמה קודמת בכתב מאת השר. אולם בעל הזכיון יהיה זכאי, בלי הסכמה כזאת, להעביר את כל זכויותיו, זכויות היתר וטובות הנאה האמורות, בכפוף להתחייבויותיו על פי זכיון זה, לכל חברה אחרת שאורגנה על ידיו לצורך זה ואשר 51% (חמישים ואחד אחוזים) או יותר מכוח ההצבעה שלה מוחזקים בידי בעל הזכיון או בידי בעלי-מניות המחזיקים לא פחות מ-51% (חמישים ואחד אחוזים) מכוח ההצבעה של בעל הזכיון.

הענקת זכיון חדש 36. (א) הממשלה מתחייבת שכל עוד לא הגיע קו-הציבור לכושר תזרומת של 55 מיליון טון, היא לא תעניק לצד שלישי זכיון לבניתו, החזקתו והפעלתו של קו-ציבור החוצה או שטח ישראל מנקודה או נקודות כלשהן בחוף אילת לנקודה או נקודות כלשהן לחוף הים התיכון של מדינת ישראל (להלן - הזכיון החדש) אלא אם כן הגישה הממשלה דרישה (להלן - הדרישה) לבעל הזכיון להגדיל את כושר התזרומת במסגרת כושר התזרומת של 55 מיליון טון האמורים תוך תקופה זכפי שנקבעה בדרישה ושלא תהיה קצרה משמונה עשר חדשים, עשה בעל הזכיון אחד מאלה:

(א) הודיע לממשלה, תוך תקופה של שלשה חדשים מתאריך הדרישה, כי אינו מוכן לבצע הגדלה כזו, או

(ב) כלל לא בתן לממשלה הודעה תוך שלשה חדשים מתאריך הדרישה, או

(ג) הודיע לממשלה על בכונותו למלא אחר הדרישה, אולם לא הביח דעתה של הממשלה במידה מספקת, תוך ששה חודשים מתאריך הדרישה, שהוא אמנם עוסק בביצועה המהיר והיעיל של ההגדלה האמורה כבדרש בדרישה.

(ב) לאחר שקו-הציבור הגיע לכושר תזרומת של 55 מיליון טון לא תעניק הממשלה זכיון חדש לצד שלישי כלשהוא אלא אם כן הוצע הזכיון החדש תחילה לבעל הזכיון באותם תנאים, ובעל הזכיון עשה אחד מאלה:

(א) הודיע לממשלה תוך תקופה של 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו בעשתה ההצעה שאינו מעונין בזכיון החדש, או

(ב) כלל לא בתן לממשלה הודעה תוך 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו בעשתה ההצעה, או

(ג) הודיע לממשלה על בכונותו לקבל את ההצעה תוך 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו בעשתה ההצעה, אולם לא הביח דעתה של הממשלה במידה מספקת, תוך 6 (ששה) חודשים מהתאריך בו הוענק לו הזכיון החדש, שהוא אמנם עוסק בביצועה המהיר והיעיל של בנית קו-הציבור לפי תנאי הזכיון החדש.

- חידוש 37. אם יבקש בעל הזכיון, לא יאוחר משבתיים לפני תוך זכיון זה, את הארכתו או חידושו, מתחייבת בזה הממשלה לעיין באהדה בדבר הארכתו או חידושו של הזכיון לתקופה נוספת של 49 (ארבעים ותשע) שנים בתנאים שיוסכם עליהם.
- סיוע בתנאי התחרות 38. הממשלה מסכימה בזה עם בעל הזכיון שאם איזו הוראה מהוראות זכיון זה או איזו סיבה אחרת יקשר על בעל הזכיון לעמוד בוכח תנאי התחרות בסחר הבין-לאומי, רשאי בעל הזכיון לבקש מאת הממשלה סיוע נאות, והממשלה מסכימה ליתן תשומת לב אוהדת לבקשה כזאת.
- מעבר בין-לאומי 39. שום רשיונות, היתרים או הרשאות אחרות מאת הממשלה לא יידרשו לטען בין-לאומי של נפט דרך קו-הצינור.
- שיבוים 40. (א) השר יהיה מוסמך, מזמן לזמן, באישור קודם של ועדת הכספים של הכנסת, לעשות כל שיבוים בזכיון, בתנאי שהצדדים הסכימו על שיבוים אלה.
(ב) הצדדים מתחייבים להוציא לפועל את התנאים וההוראות של זכיון זה בהתאם לעקרונות האמון והרצון הטוב ההדדי, תוך כיבוד רוחם ולשונם של התנאים וההוראות האמורים.
(ג) כל מעשה חקיקה כללית או מיוחדת או פעולות מינהליות או מעשה אחר כלשהוא הנובע מהממשלה או מרשות ממשלתית בישראל (בין רשות מרכזית או מקומית) לא יבטלו זכיון זה ולא ישנו או יתקנו את הוראותיו ולא ימנעו או יכשילו את ביצועם הראוי והיעיל של תנאיו. ביטול, תיקון או שיבוים כאלה יעשו אך ורק בהסכמת הצדדים לזכיון זה.
- הודעות 41. כל אימת שיש למסור לפי זכיון זה הודעות, בקשות, דרישות או ידיעות (הקרויות כולן בזה "הודעות"), יהיו ההודעות בכתב ויראו אותן כאילו נמסרו כדין אם נשלחו בדואר רשום ומשולם מראש אל הצדדים לפי המעבים שלהלן:
אי.פי.סי. הולדינגס לטד. -
הממשלה - שר האוצר, ירושלים, ישראל.
או לפי כל מען אחר במדינת ישראל או בכל ארץ אחרת שכל צד מן הצדדים יודיע עליו למשנהו בהודעה דומה. כל הודעה שנשלחה כך יהיו רואים אותה כהודעה שבמסרה כתוך 10 (עשרה) ימים מתאריך דיוורו של מכתב רשום שדמי שיגורו שולמו מראש, המכיל את ההודעה כשהוא ממוען כהלכה, כל הודעה שעל הממשלה למסרה לפי זכיון זה יהיו רואים אותה, אם נמסרה לבעל הזכיון, כהודעה בת-תוקף לכל בעל זכיון משנה או לכל בעל רשיון של בעל הזכיון.
- ויתור 42. ויתר צד אחד למשנהו על הפרת הוראה מהוראות הזכיון הזה לא יראו את הויתור כויתור על כל הפרה שלאחר מכן של אותה הוראה או של כל הוראה אחרת הדומה לה או שונה ממנה בטיבה.
- חלים וקובי-זכויות 43. זכיון זה יעבור לנחליהם וקובי זכויותיהם של הצדדים לו על כל חובותיו וטובותיו.
- כותרות או הערות שוליים 44. הכותרות או הערות השוליים בזכיון זה אינן אלא לנחות הצדדים ולא יושם אליהן לב כל עיקר כשיבואו לפרש את הוראותיו.
- ויתור על הודעה בוטריונית 45. הצדדים לזכיון זה מוותרים בזה על הצורך בהודעה בוטריונית או בהודעה או מחאה רשמית אחרת לגבי כל הפרה או אי קיום או אי מילוי של כל הוראה מהוראותיו.
- פעולה ממשלתית 46. כל דבר שעל פי זכיון זה הותר לממשלה לעשותו או לבצעו או בדרש ממנה לעשותו או לבצעו, וכל הסכמה שהממשלה חייבת על פיו לתת יהיה הדבר עשוי ומבוצע כדין וההסכמה תהיה בתובה כדין על ידי שר האוצר או על ידי כל אדם שנתמנה בחתימתו לצורך זה.
- תאריך התחלה 47. שטר זכיון זה יחשב כנכנס לתקפו בתאריך שצויין לעיל אם הכנסת תחוקק חוק הנותן תוקף לשטר זכיון זה.
- ולראיה חתמו הצדדים על זכיון זה בידם ביום ובשנה הכתובים בראשית שטר הזכיון הזה.

פנחס ספיר
שר האוצר
בעד ובשם
מדינת ישראל

יו"ר הדירקטוריון
בעד ובשם
אי. פי. סי. הולדינגס לטד.

א.י. פ.י. ס.י. הולדינגס לטד.
וחברת קו-ציונר אילת אשקלון בערבוון מוגבל

ב ה ס כ מ ת
מ ד י נ ת י ש ר א ל

ש ש ר ז כ י ו ן - מ ש נ ה

שטר זכיון משנה

תוכן ענינים

עמוד

סעיף

1. משמעותם של מובחים
2. נושא זכיון המשנה
3. משך זמן זכיון המשנה
4. העבדת זכויות, סמכויות, זכויות יתר וחסינויות
5. קבלת עול התחייבויות וחבויות
6. אכיפה
7. שיפוי
8. מקרים של הבאת זכיון המשנה לידי קץ
9. התחייבויות עם הבאת זכיון המשנה לידי קץ
10. מעמד בעל זכיון המשנה
11. גישה אל רשומות; קבלת דוחו"ת
12. מקום התשלום ואופן התשלום
13. העברה
14. נוחלים וקוני זכויות
15. ויתור
16. חידוש
17. כותרות או הערות שוליים
18. ויתור על הודעה בוטריונית
19. פעולה ממשלתית
20. פירוש
21. תאריך ההתחלה
22. הודעות

שטר זכיון משנה

שטר זכיון משנה זה שנעשה ביום תשכ"ח (1968) בין אי.פי.סי. הולדינגס למד. - (A.P.C. HOLDINGS LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי קבדה, אשר משרדה הראשי הוא בקבדה,

(להלן - בעל הזכיון), צד אחד, ובין חברת קו-צינור אילת אשקלון בערבון מוגבל, אשר שמה באנגלית הוא (EILAT ASHKELON PIPELINE COMPANY LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי מדינת ישראל, אשר משרד הרשום הוא (להלן - בעל זכיון המשנה), מצד שני, בהסכמת מדינת ישראל, המיוצגת על ידי ממשלת ישראל והפועלת באמצעות שר האוצר, (להלן - הממשלה).

מ ע י ד :

הואיל ובעל הזכיון ביקש מאת הממשלה, והממשלה נתנה לבעל הזכיון, לפי שטר זכיון הנושא עליו אותו תאריך שלעיל, זכיון להובלת נפט ולבנייתו או רכישתו, החזקתו והפעלתו של קו-צינור בקוטר של 42 אינץ' החוצה את שטח ישראל, כמובא ביתר פירוט באותו שטר זכיון;

והואיל ולפי הסכם הנושא עליו אותו תאריך שלעיל הסכים בעל הזכיון, בהסכמת הממשלה, להעניק לבעל זכיון המשנה זכיון משנה בנוסח ובתנאים של שטר זה,

הילכך מוצהר בזה לאמור:

1. הביטויים המשמשים בזכיון משנה זה משמעותם כמשמעותם שביתנה להם בשטר הזכיון, שבערך ובחתימת ביום זה בידי הממשלה ובידי בעל הזכיון, זולת אם תשתמע מן ההקשר משמעות אחרת.

משמעותם של מונחים

2. (א) בעל הזכיון, בהסכמת הממשלה, מעניק בשטר זה לבעל זכיון המשנה ובעל זכיון המשנה מקבל בזה מבעל הזכיון, את הזכויות והרשיון:

נושא זכיון המשנה

- (1) להוביל בצינור דרך שטח ישראל נפט המיבוא דרך ים סוף או שמקורו בכל מקום בתחום שטח הנמצא בין חוף ים סוף ובין קו מדומה הנמשך במקביל לאותו חוף במרחק 50 (חמישים) קילומטר הימנו; וכן
- (2) לבנות או לרכוש, להחזיק ולהפעיל, לצורך הובלת נפט, את קו הצינור בקוטר של 42 אינץ' עם כושר תזרומת סופי שבין 55 ל-60 מיליון טון נפט לשנה החוצה את שטח ישראל מנקודת ציון 143/882 בחוף מפרץ אילת לנקודת ציון 105/116 בחוף אשקלון וכל מיתקנים לשאיבה, להחסנה ולטרמינוסים וכל מיתקני לוואי אחרים ולעשות את כל הדברים הנחוצים בקשר לכך.

(ב) הזכויות והרשיון האמורים לעיל, ייקרא להם להלן "נושא זכיון המשנה".

3. משך זמנו של זכיון משנה זה יהיה לתקופה של 49 (ארבעים ותשע) שנים, פחות חודש אחד, המתחילה בתאריך ההתחלה, זולת אם יובא לידי קץ בתאריך מוקדם יותר כפי שנקבע להלן.

משך זמן זכיון המשנה

4. מבלי להגביל בדרך כלשהיא את הזכויות והזכויות היתר שביתנו לבעל הזכיון ואת ההתחייבויות שהוטלו עליו על פי הזכיון יהיו לבעל זכיון המשנה, בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, כל הזכויות, הסמכויות, זכויות היתר וההסמכויות שהוענקו לבעל הזכיון בשטר הזכיון, ויהיה זכאי להשתמש בהן, באותה מידה מלאה ובאותו תוקף פעולה כאילו זכויות, סמכויות, זכויות היתר וההסמכויות אלה הוענקו על פיו במישרין לבעל זכיון המשנה במקומו של בעל הזכיון. מבלי להגביל במשהו את האמור לעיל, יהיו לבעל זכיון המשנה - בין שאר דברים - בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, כל הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות וההסמכויות של בעל הזכיון לרכוש, לבצע ולהוציא מרשותו קרקע וטובות הנאה בקרקעות, לרבות חכירות, חכירות-משנה וזכויות שימוש, לקבל הספקת מים הולמת, לייבא ולייצא חמרים וציוד, להעסיק מומחים מאושרים ועובדים אחרים, לבנות ולבצע מיתקני קשר, במל וים, ליהנות מזכויות יתר לגבי מטבע מקומי ומטבע חוץ, ליהנות מפטורים ממס, מסי יבוא ומסי בלוי ולהשתמש בכל אותן הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות וההסמכויות האחרות המוענקות לבעל הזכיון מכוח הזכיון.

הענקת זכויות, סמכויות, זכויות-יתר והסמכויות

קבלת עול
התחייבויות
וחבויות

אכיפה

שיפוי

מקרים של הבאת
זכיון המשנה
לידי קץ

התחייבויות עם
הבאת זכיון
המשנה לידי קץ

5. בעל זכיון המשנה מקבל עליו ומסכים בזה למלא את כל החבויות וההתחייבויות המוטלות על בעל הזכיון, בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, מכוח הזכיון, באותה מידה מלאה ובאותו תוקף פעולה כאילו בעל זכיון המשנה נטל על עצמו במישרין את החבויות וההתחייבויות האלה במקום בעל הזכיון על פי הזכיון.

6. (א) בעל זכיון המשנה יודיע מיד לבעל הזכיון על כל הפרה או איום הפרה מצד הממשלה של התחייבות מהתחייבויותיה לבעל זכיון המשנה, ולבעל הזכיון תהיה הזכות בכל זמן שהוא או מזמן לזמן לנקוט בפעולות כאלה בשם בעל זכיון המשנה, כפי שנעל הזכיון יראה לנכון על מנת להביא את הממשלה למילוי התחייבויותיה כלפי בעל זכיון המשנה.

(ב) בכל תובענה, תביעה או הליך שיובאו על ידי בעל הזכיון לתכלית זו יהיה בעל הזכיון זכאי לגבות את מלוא התשלום שיגיע לבעל זכיון המשנה.

(ג) כל סכום ששולם לבעל הזכיון כתוצאה מתובענה, תביעה או הליך כאמור יוחזק על ידיו בנאמנות, אולם בעל הזכיון יהיה זכאי לשמור בידיו כל סכום כזה ששולם לבעל הזכיון כתוצאה מתובענה, תביעה או הליך כאמור, כפרעון לבעל הזכיון של סכומים המגיעים לו, או שיגיעו לו, מבעל זכיון המשנה, או כבטחון לפרעון סכומים שיגיעו לו בעתיד מבעל זכיון המשנה או שבדרך הרגילה היו משתלמים לו על ידי בעל זכיון המשנה, אם כדיבידנדים, כריבית, כאגרה או בכל צורה אחרת.

(ד) האמור בזה לא יראו אותו כפוגע מאיזו בחינה שהיא בזכותו של בעל זכיון המשנה לאכוף את התחייבויות הממשלה כלפיו לפי זכיון משנה זה, אלא שכל סכום ששולם על ידי הממשלה לבעל הזכיון כתוצאה מכל תובענה, תביעה או הליך שהובאו על ידי בעל הזכיון בשם בעל זכיון המשנה יפטור את הממשלה, עד למידת אותו תשלום, מהתחייבויותיה כלפי בעל זכיון המשנה. בקשר לכל ענינים אחרים המתייחסים לבושה זכיון המשנה יהיה בעל זכיון המשנה זכאי להביא כל הליך, להגיש ולנהל כל תובענה ולתבוע ולהיתבע בשמו הוא.

7. בעל זכיון המשנה מסכים בזה לשפות את בעל הזכיון ולשמרו לבל תיגרם לו רעה בשל כל חבות, הפסד או נזק שבעל הזכיון עלול להתחייב בהם או לסבול מהם עקב עשייתו או אי עשייתו של כל דבר שהוא על ידי בעל זכיון המשנה לפי זכיון משנה זה או בקשר להפעלת קו הצינור.

8. הדברים האמורים להלן יהיו מקרים שכל אחד מהם ישמש לבעל הזכיון בימוק להביא לידי קץ את הזכויות המוענקות לפי זכיון משנה זה:

(א) כל הפוג או אי מילוי על ידי בעל זכיון המשנה של התחייבויותיו כלפי בעל הזכיון על פי זכיון משנה זה וההפרה או אי המילוי אינם באים על תיקונם תוך זמן סביר אחרי הודעה בכתב על ידי בעל הזכיון, המפרטת את ההפרה או אי המילוי האמורים; או אם בעל זכיון המשנה, אחרי בקשה סבירה מצד בעל הזכיון, אינו עושה מעשה או אינו בוקט בקו התנהגות הנדרשים לפי זכיון משנה זה, לפי הזכיון או לפי החוק החל, או אם אינו חדל או אינו במצע מלעשות מעשה או מלנקוט בקו התנהגות האסורים לפי זכיון משנה זה, לפי הזכיון או לפי החוק החל, הכל לפי הענין.

(ב) הפירוק מרצון של בעל זכיון המשנה בלי הסכמתו הקודמת של בעל הזכיון או הפירוק מאונס של בעל זכיון המשנה בתוקף צו סופי של בית משפט בעל שיפוט מוסמך.

(ג) הבאת הזכיון לידי קץ מכל סיבה שהיא.

(ד) בהתרחש מקרה מהמקרים המפורטים לעיל תהיה לבעל הזכיון הזכות, לפי ברירתו, להביא לידי קץ זכיון משנה זה וכל הזכויות וזכויות היתר של בעל זכיון המשנה לפי זכיון משנה זה. האמור בזה לא יראו אותו כאילו הוא מגביל את זכותו של בעל הזכיון לגבות דמי נזק בגלל כל הפרה של זכיון משנה זה או בגלל הפרת כל התחייבות אחרת של בעל זכיון המשנה כלפי בעל הזכיון, שלא פורטו כאן במיוחד, או את זכותו לבקש כל תרופות אחרות שנקבעו בזכיון משנה זה או בכל הסכם אחר שבין הצדדים או כל תרופה אחרת שנקבעה בחוק.

9. הובא זכיון משנה זה לידי קץ בשל כל בימוק, יהיה בעל הזכיון, בכפיפות להוראות הזכיון, זכאי, לפי ברירתו, לקבל לידי, או להתיר לכל אדם אחר באישורה הקודם של הממשלה לקבל לידי, את הפעלתו של קו-הצינור המופעל על ידי בעל זכיון המשנה, ובעל זכיון המשנה ינקוט בכל הפעולות הדרושות כדי להקל על קבלת ההפעלה כאמור, לרבות - מבלי הגבלה - ההעברה לבעל הזכיון, או לאדם שנבחר על ידיו ושאושר על ידי הממשלה של כל זכויות שימוש, טובות הנאה בקרקעות וזכויות מים, העברת כל החוזים הקיימים ומסירת תעודות קניין באותות המקנות לבעל הזכיון או לאותו אדם אחר כל זכויות, זכויות קניין וטובות הנאה של בעל זכיון המשנה בקו הצינור ובכל מיתקני הלואי שלו, וכל כלי רכב, מכונות, ציוד, חמרים וחלקי חילוף המשמשים בהפעלתו.

10. שום זכות או סמכות אינה מוענקת לבעל זכיון המשנה ליטול עליו או ליצור כל התחייבות או חבות, במפורש או מכללא, בשם בעל הזכיון או לחייב את בעל הזכיון בכל דרך שהיא. מעמד בעל זכיון המשנה
11. בעל זכיון המשנה יעמיד בכל עת לרשות בעל הזכיון, לשם בדיקה במשרדי בעל זכיון המשנה בשעות סבירות, את כל פנקסיו וחשבוניותיו, רשומותיו, רשימותיו ומסמכיו מכל תיאור שהוא, וימציא לבעל הזכיון, באמצעות פקידיו המתאימים, כל ידיעות שיהיו דרושות לו בכל ענינים המתייחסים או הצוגעים לבנייתו או רכישתו, החזקתו והפעלתו של קו הצינור או לעסקיו של בעל זכיון המשנה. גישה אל רשומות: קבלה דוחו"ת
12. כל דמי נזק המשתלמים על ידי בעל זכיון המשנה לבעל הזכיון עקב כל הפרה, אי קיום או אי מילוי של התחייבויות בעל זכיון המשנה יהיו משתלמים בדולרים של ארצות הברית באותו מקום - במדינת ישראל או בכל ארץ אחרת - שבעל הזכיון יפרט בכל עת שהיא או מזמן לזמן. מקום התשלום ואופן התשלום
13. הזכויות המוענקות בזה לבעל זכיון המשנה לא יהיו ניתנות להעברה על ידיו. בעל הזכיון תהיה לו הזכות ההחלטית להעביר את זכויותיו והתחייבויותיו שבזכיון משנה זה בהתאם לסעיף 35 לזכיון. העברה
14. בכפיפות להוראות סעיף 13 דלעיל יעבור זכיון משנה זה לנוחליהם וקובי זכויותיהם של הצדדים לו על חובותיו וטובותיו. נוחלים וקובי זכויות
15. ויתר צד אחד למשנהו על הפרת הוראה מהוראות זכיון משנה זה לא יראו את היתור כויתור על כל הפרה שלאחר מכן של אותה הוראה או של כל הוראה אחרת הדומה לה או שונה ממנה בטיבה. ויתור
16. אם בגמר תקופת הזכיון או לפני כן יקבל בעל הזכיון מהממשלה ארכה לזכיון יהיה בעל זכיון המשנה זכאי לבקש מבעל הזכיון ארכה לזכיון משנה זה באותם הוראות ותנאים שיהיו סבירים בבסיבות הקיימות אתה שעה, ובעל הזכיון מסכים ליתן תשומת לב אוהדת לבקשה כזאת. חידוש
17. הכותרות או הערות השוליים בזכיון משנה זה אינן אלא לנוחות הצדדים ולא יושם אליהן לב כל עיקר כשיבואו לפרש את הוראותיו. כותרות או הערות שוליים
18. הצדדים לזכיון משנה זה מוותרים בזה על הצורך בהודעה בוטריונית או בהודעה או מחאה רשמית אחרת לגבי כל הפרה או אי קיום או אי מילוי של כל הוראה מהוראותיו. ויתור על הודעה בוטריונית
19. כל דבר שעל פי זכיון משנה זה מותר לממשלה לעשותו או לבצעו, או בדרש ממנה לעשותו או לבצעו, וכל הסכמה שצריכה להינתן על ידי הממשלה, יהיה הדבר עשוי ומבוצע כדין וההסכמה תהיה בתובה כדין על ידי שר האוצר או על ידי כל אדם שנתמנה בחתימתו לצורך זה. פעולה ממשלתית
20. שטר זכיון משנה זה לא יראו אותו כהעברת הזכיון, כולו או מקצתו, וכן לא יראו אותו כאילו הוא משנה או מרחיב איזו שהיא מן הזכויות, הסמכויות, זכויות היתר והחסינויות שהוענקו לבעל הזכיון על פי הזכיון. פירוש
21. שטר זכיון משנה זה ייכנס לתקפו בתאריך בו ייכנס לתקפו שטר הזכיון כפי שנקבע בסעיף 47 לזכיון. תאריך ההתחלה

הודעות

22. כל אימת שיש למסור לפי זכיון משנה זה הודעות, בקשות, דרישות או ידיעות (הקרויות כולן בזה "הודעות") יהיו ההודעות בכתב ויראו אותן כאילו במסרו כדין אם. שלחו בדואר רשום ומשולם מראש אל הצדדים לפי המענים שלהלן:

חברת קו-ציבור אילת אשקלון בע"מ -

בעל הזכיון -

או לפי כל מען אחר שכל צד מן הצדדים יודיע עליו למשנהו בהודעה דומה כל הודעה שבשלחה כך יהיו רואים אותה כהודעה שבמסרה כתום 10 (עשרה) ימים מתאריך דיוורו של מכתב רשום ומשולם מראש המכיל את ההודעה, כשהוא ממוען כהלכה. כל הודעה שבשלחה לבעל הזכיון על פי הזכיון והמתייחסת לנושא זכיון המשנה תועבר מיד על-ידי בעל הזכיון לבעל זכיון המשנה, זולת אם בשלחה הודעה דומה לבעל זכיון המשנה.

ולראיה חתמו הצדדים על שטר זכיון משנה זה בידם ביום ובשנה הכתובים בראשית שטר זכיון משנה זה.

יו"ר הדירקטוריון
בעד ובשם
אי.פי.סי. הולדינגס לטד.

בעד ובשם
חברת קו-ציבור אילת אשקלון בע"מ

הסכמתי בשם מדינת ישראל
בהתאם לסעיף 4 לשטר הזכיון

פנחס ספיר
שר האוצר
בעד ובשם
מדינת ישראל

הצעת חוק זכיון צנור הנפט

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר את הצעת חוק זכיון צנור הנפט,
תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהניחה מיד על שולחן הכנסת. ---

החלטה זו מותנית באישור נוסח הצעת החוק ע"י מסדר
המספטים.

מוגס ע"י סר האוצר

נספח 411

ו' באדר תשכ"ח
6.3.68

1. שטר הזכיון שבתוספת א לחוק זה, שנעשה בין המדינה לבין בעל הזכיון הנקוב בו, רואים אותו כבר-תוקף לכל מטרותיו.	הזכיון
2. שטר זכיון-המשנה המובא בתוספת ב לחוק זה, שנעשה בין בעל הזכיון לבין בעל זכיון-המשנה הנקוב בו, רואים אותו כבר-תוקף לכל מטרותיו.	זכיון-המשנה
3. כל הוראה מהוראות הזכיון וזכיון-המשנה, בין מפורשת ובין משתמעת, תהא בת-תוקף על אף האמור בכל דין.	תוקף הוראות הזכיון וזכיון-המשנה
4. שר האוצר יפרסם ברשומות כל שינוי בשטר הזכיון שייעשה על פי סעיף 40 שבו.	שינויים בזכיון
5. שר המשפטים רשאי להוציא תרגומים של חוק זה, של שטר הזכיון ושל שטר זכיון-המשנה לכל שפה זרה, ותעודת השר על נכונות התרגום תהא ראייה חותכת.	תרגומים
6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.	ביצוע
7. תקפו של חוק זה הוא מיום קבלתו בכנסת. הוראות סעיף זה אינן באות לפגוע בהוראות שטר הזכיון ושטר זכיון-המשנה בדבר תחילת תקפם של אלה.	תחילה
8. על אף האמור בסעיף 2(ד) לחוק המעבר, תש"ט-1949 ¹ , יפורסם חוק זה ברשומות תוך חדשיים מיום קבלתו בכנסת.	פרסום

תוספת א

תשכ"ח
1968

י ר ס

מ ד י נ ת י ש ר א ל

ואי.פי.סי. הולדינגס למד.

ש ט ר ז כ י ו ן

ש ש ר ז כ י ו ן

ת ר כ ן ע נ י נ י ם

ע מ ו ד

ס ע י ף

1. משמעותם של מובחים
2. זכויות המוענקות לבעל הזכיון
3. משך זמן הזכיון
4. זכויות משנה ורשיונות
5. אישור תווי ותרשימים
6. זכות שימוש וקרקעות
7. רישום קרקעות
8. מים
9. הנאה שלווה במשך תקופת הזכיון
10. החובה שעל בעל הזכיון למלא
11. העמדת שירותים לשימוש
12. תעריפים להובלת נפט
13. הובלת נפט מקומי
14. תיוק העתקים
15. גישה אל הטרימינוסים
16. השימוש במלים
17. זכות לבנות במלים
18. מיתקבי הפחמה
19. קשר
20. אמצעי בטחון
21. מומחים מאושרים
22. מסים
23. מסי מכס, מסי יבוא וכו'
24. תשלומי ביטוח לאומי, אגרות בית משפט ובולים
25. ביטוח בזקי מלחמה
26. תשלום במקום ארנונות ומסים מקומיים
27. מטבע
28. ספרים ורישומים
29. עובדים וטובין מקומיים
30. כוח עליון
31. תרופות
32. גמר הזכיון
33. בוררות
34. תקבים ומפרטים של מ"א
35. העברת הזכיון
36. הענקת זכיון חדש
37. חידוש
38. סיוע בתבאי התחרות
39. מעבר בין-לאומי
40. שיבויים
41. הודעות
42. ויתור
43. בוחלים וקובי-זכויות
44. כותרות או הערות שוליים
45. ויתור על הודעה בוטריונית
46. פעולה ממשלתית
47. תאריך ההתחלה

ש ט ר ז כ י ו ן

שטר זכיון זה נעשה ביום
(1968) בין מדינת ישראל, המיוצגת על ידי ממשלת ישראל והפועלת באמצעות
שר האוצר (להלן - הממשלה), מצד אחד ובין אי.פי.סי. הולדינגס לטד.
(A.R.C. HOLDINGS LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי קנדה אשר
משרדה הראשי הוא בקנדה, הליפקס, מחוז נובה סקוטיה,
(City of Halifax in the Province of Nova Scotia, Canada)
(להלן - בעל הזכיון) מצד שני.

הואיל ובעל הזכיון ביקש מאת הממשלה את הזכיון המובא להלן, עם סמכות
להעניק - בהסכמת הממשלה - זכויות משנה ורשיונות לאחרים;

והואיל וחברת קו צינור אילת-אשקלון בע"מ אשר שמה באנגלית הוא
(Eilat-Ashkelon Pipeline Company Ltd.) (להלן - בעל זכיון
המשנה) נתארגנה על ידי בעל הזכיון למטרות, שאחת מהן היא: רכישתו,
החזקתו והפעלתו של קו הצינור (כמוגדר להלן) בתור בעל זכיון משנה מכוח בעל
הזכיון, ובעל הזכיון ביקש את הסכמת הממשלה והממשלה נתנה הסכמתה לבעל
הזכיון להענקת זכיון המשנה על ידיו;

והואיל ובתקיימו התנאים המפורטים בסעיף 38 לשטר הזכיון המהווה
תוספת א' לחוק זכיון צינורות הנפט, תשי"ט-1959, לפיהם רשאית הממשלה
להעניק את ההיתר המפורט בזה להלן.

הילכך מעיד שטר זכיון זה לאמור:

1. המובחים שלהלן יהיו להם המשמעויות שבצדם, זולת אם תשתמע מן ההקשר
משמעות אחרות;

משמעותם של
מובחים

"אדם" - לרבות חברה, אגודה שיתופית, וכל התאגדות אחרת, גוף מדיני, אישיות
משפטית, שותפות וגוף בני אדם, אם מואגד ואם לא מואגד.

"בעל הזכיון" - אי.פי.סי. הולדינגס לטד., בוחליה וקוני זכויותיה.

"דולר" או "\$" - דולר במעות או במטבע של ארצות הברית של אמריקה, שהוא
אותה שעה הילך חוקי בארצות הברית של אמריקה לפרעון חובות ציבוריים
ופרטיים.

"המפעל" - העסק של הובלת נפט דרך קו-הצינור על פי זכיון זה וכל נכסי בעל
הזכיון בישראל המתייחסים לעסק זה, לרבות קווי-צינור, תחנות-שאיבה, בתי-
מלאכה, מחסנים וכל ציודם של תחנות, בתי מלאכה ומחסנים אלה, מיכלי החסנה
לנפט ולמים, גשרים, נמלים שנבנו על פי סעיף 17 שלהלן, מיתקנים ימיים
לסעיבתו של נפט ולפריקתו, משרדים, בתי-מגורים לעובדים הנמצאים בחוץ לאזורי
עיריות או לאזורי מועצות מקומיות, מסילות דיקוביל, כבישים, רכב-פסים,
מיכליות כביש, כבלים עליים וכבלים תת-קרקעיים וכבלי חשמל, מיתקני אלחוט
ורדיוטלפון, כלי-טיס ושדות תעופה וכל עבודות, מיתקנים וציוד אחרים השייכים
לכן, וכן בנייתם, הקמתם, רכישתם, החזקתם והפעלתם של דברים אלה, והנעלות
עליהם.

"זכיון" - ההיתר המוענק בשטר זכיון זה.

"חודש" - חודש לפי הלוח הגריגוריאני.

"טון" - טון מטרי בן 1000 (אלף) קילוגרाम. כל מקום שמדובר בו על "טון"
יוכל בעל הזכיון להפכו, לפי בחירתו, לחביות או ליחידות מדידה אחרות שיתאימו
לתקני מ"א, או לתקנים מקובלים אחרים של מדידה והיפוך.

"כושר התזרומת" - כמות הנפט גלמי התקני שביתן להובילה במשך שנה דרך קו-הצינור והיא מחושבת על בסיס של 8000 (שמונת אלפים) שעות עבודה לשנה.

"מנ"א" (A.P.I.) - מכון הנפט האמריקאי (American Petroleum Institute)

"נפט" - נפט ביגר, בין בוזלי ובין אדי, לרבות שמן, גז טבעי, גזולין טבעי, קונדנסאטים ופחמימנים (הידרוקרבוניים) ביגרים קרובים להם, וכן אספלט ופחמימנים מוצקים אחרים כשהם מומסים בתוך נפט ביגר וביתנים להפקה יחד אתו, וכן כל צאציו של נפט.

"נפט גלמי" - נפט גלמי כפי שהוא מופק במצבו הטבעי בלי עיבוד, ונפט גלמי אחרי עיבודו בשדה הנפט לשם הפרדתם וסילוקם של גאזים, בוזלים פחמימניים ופסולת.

"נפט גלמי תקני" - נפט גלמי שמשקלו הסגולי ב-60⁰ פרבהייט הוא 0.853 ושצמיגותו ב-60⁰ פרבהייט הוא 8.8 סנטיסטוק, וזה על בסיס של מדידות תקניות שנעשו בהתאם לנוהל התקנים של מנ"א.

"נפט מקומי" - נפט גלמי המופק בישראל.

"קו-הצינור" - קו-הצינור המתואר בסעיף 2(ב) לשטר זכיון זה.

"שנה" - תקופה של 12 (שנים-עשר) חדשים רצופים.

"שר" - שר האוצר.

"תאריך ההתחלה" - התאריך בו בכנס זכיון זה לתקופו לפי סעיף 47 שלהלן.

"תקנים ומיפרטים של מנ"א" - תקנים ומיפרטים שנקבעו על ידי מנ"א לציוד נפט ולמיתקני נפט שונים או תקנים ומיפרטים שווי איכות.

בכפופות לאמור בסעיף קטן (ג) לסעיף 40, כל איזכור של חוק, תקנה או חיקוק בשטר זכיון זה כולל שינויים או חיקוקים מחדש, כפי שהם עומדים בתקפם אותה שעה, או כל חוק או תקנה או חיקוק שיבואו במקומם.

2. הממשלה מעניקה בזה לבעל הזכיון את ההיתר הבא, היינו:

זכויות
המוענקות
לבעל הזכיון

(א) להוביל בצינור, דרך שטח ישראל, נפט המיובא דרך ים סוף או נפט שמקורו בכל מקום בתחום שטח הנמצא בין חוף ים סוף ובין קו מדומה העובר במקביל לחוף זה במרחק 50 (חמישים) קילומטר הימנו; וכן

(ב) לבנות או לרכוש, להחזיק ולהפעיל לצורך הובלת נפט קו-צינור בקוטר של 42 אינץ' עם כושר תזרומת סופי של 55 מיליון טון או יותר החוצה את שטח ישראל מבקודת ציון 143/882 בחופו של מפרץ אילת (להלן - חוף אילת) עד לבקודת ציון 105/116 בחוף אשקלון וכל מיתקנים לשאיבה, להחסנה ולטרמינוסים וכל מיתקני לוואי אחרים, ולעשות את כל הדברים הנחוצים בקשר לכך.

(ג) אם תרכוש הממשלה את קו-צינור אילת חיפה, כולל כל המיתקנים לשאיבה, להחסנה ומיתקני טרמינוס ומיתקני לוואי אחרים, כמוגדר בשטר הזכיון המהווה תוספת א לחוק זכיון צינורות הנפט תשי"ט - 1959 (להלן - קו-הצינור של 16") ולאחר הרכישה האמורה תעביר הממשלה או תעמיד את קו-הצינור של 16" לרשות בעל הזכיון, יהווה קו-הצינור של 16" חלק מהמפעל, וכל ההיתרים, הזכויות וזכויות היתר שהוענקו לבעל הזכיון וההתחייבויות שהוטלו על בעל הזכיון על פי זכיון זה, יחולו גם לגבי קו-הצינור של 16".

3. משך זמן הזכיון יהיה לתקופה של 49 (ארבעים ותשע) שנים המתחילה בתאריך ההתחלה.

משך זמן הזכיון

- זכיונות-משנה ורשיונות
4. (א) הזכות לבעל הזכיון להעניק, בהסכמת הממשלה, זכיונות-משנה ורשיונות מכוח זכיון זה.
- (ב) הממשלה מסכימה בזה להענקת זכיון-משנה על ידי בעל הזכיון לבעל זכיון המשנה בנוסח המובא בתוספת ב.
- (ג) העניק בעל-הזכיון, בהתאם לאמור בזה, זכיון משנה או רשיון, יהיו לבעל זכיון המשנה או לבעל הרשיון, הכל לפי הענין - בכפוף להוראות זכיון המשנה או להוראות הרשיון - כל הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות והחסינויות של בעל הזכיון במידה שהוענקו לו באותו זכיון משנה או באותו רשיון ויהיה כפוף לחביותיו ולהתחייבויותיו של בעל הזכיון במידה שהן מתייחסות לנושא הנדון בזכיון המשנה או ברשיון, והכוונה בזה היא שיהיו רואים את בעל זכיון המשנה או את בעל הרשיון, במסגרת זכיון המשנה או הרשיון, כבא במקומו של בעל הזכיון.
- אישור תווי ותרשימים
5. (א) קו-הצינור שייבנה על ידי בעל הזכיון מכוח שטר-זכיון זה יהיה עוקב אחרי אותו תווי ומסתיים באותם טרמינוסים ככל שיאושרו על ידי השר, ולשם קבלת אישור זה (שלא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים) יגיש בעל הזכיון לשר תרשימים מתאימים המראים את הקו שלארכו אומר בעל הזכיון להניח את קו-הצינור.
- (ב) בטרם יתחיל בעל הזכיון בבנייתם, בהרחבתם או בשינויים של קו-הצינור, תחבת שאיבה או של כל עבודות אחרות הקשורים במפעל ואשר יצריכו רכישתן של קרקעות או טובת הנאה בקרקעות או זכויות שימוש מהממשלה או מרשות הפיתוח, או הפקעתן מכל אדם אחר, על בעל הזכיון לקבל את אישור השר (שלא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים) גם לתרשימים הסופיים המראים את התווי המוסכם של קו-הצינור, את עומק הטמנתו, את מיקומו של תחנות השאיבה ושל העבודות האחרות האמורות לעיל, ובעל הזכיון יבצע את הבניה בהתאם לתרשימים המאושרים.
- (ג) אישור השר כאמור לעיל יהיו רואים אותו, בין השאר, כהרשאה ואישור בני תוקף, לפי חוק התכנון והבניה תשכ"ה - 1965 לביצועם של התרשימים המאושרים.
- זכות שימוש וקרקעות
6. (א) מזמן לזמן, וכל אימת שיידרש הדבר, תעניק הממשלה לבעל הזכיון, למשך שארית תקופת הזכיון זכות שימוש על כל רצועת אדמה שבתוכה או שעליה יניחו את קו-הצינור; זכות שימוש זו תזכה את בעל הזכיון לעלות על כל רצועת אדמה כזאת עם פועלים, סוכנים, קבלנים ועובדים אחרים, ולבנות, להחזיק ולהפעיל עליה את קו-הצינור ולעשות כל עבודות אחרות הקשורות במפעל. כל אדם, לרבות בעל רצועת האדמה, חוכרה או מחזיקה, אך למעט בעל הזכיון, יאסר עליו להשתמש ברצועה האמורה לשם הבנת צינורות, בניה, שתילת עצים או לשם כל שימוש אחר העלול להפריע או להזיק להפעלת קו הצינור.
- (ב) רחבה של רצועת האדמה שעליה תוענק זכות שימוש, יהיה הולם את הצרכים האמורים, אך כל אימת שיידרש הדבר על ידי בעל הזכיון תרחיב הממשלה את הרצועה לסיפוק צרכים אלה, ובלבד שכלל-רחבה של כל רצועת אדמה כזאת לא יעלה על 30 (שלושים) מטרים, - אם אדמה כזאת נמצאת באזור מעובד או בנוי - ועל 60 (שישים) מטרים בכל מקרה אחר.
- (ג) קרקע הדרושה למפעל והמוקנית בידי הממשלה או בידי רשות הפיתוח, תוחקר לבעל הזכיון וזכויות שימוש עליה יוענקו לבעל הזכיון לשארית תקופת הזכיון בדמי חכירה או בתמורה סמליים של \$ 1.00 (דולר אחד של ארצות הברית) לשנה עבור כל השטח המוחקר או שניתנה לגביו זכות שימוש. אולם אם היו קיימות חכירות או זכויות שימוש על קרקע ששימשה, ערב הענקת החכירה וזכויות השימוש האמורות, למטרות מסוימות, ייקבעו דמי החכירה או התמורה בהתאם להוראות סעיף 12 לפקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) 1943.

- (ד) קרקע הדרושה למפעל ואינה מוקנית בידי הממשלה או בידי רשות הפיתוח, וזכויות חכירה בה וזכויות שימוש עליה, יירכשו בדרך משא ומתן בין בעל הזכיון ובין בני האדם הזכאים לאותה קרקע, ואם לא יגיעו לידי הסכם ביניהם יפקיע השר את הקרקע האמורה, זכות החכירה בה או זכויות השימוש עליה בהתאם להוראות פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.
- (ה) ברכשה בעלות על קרקע בדרך משא ומתן או בדרך הפקעה כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, ישולם מחירה על ידי בעל הזכיון, ואילו זכות הקניין עליה תהיה מוקנית בידי הממשלה, והממשלה תעניק לבעל הזכיון חכירה עליה למשך שארית תקופת הזכיון.
- (ו) ברכשה זכות-חכירה בקרקע בדרך משא-ומתן או בדרך הפקעה, כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, תילקח החכירה על ידי הממשלה לתקופה העולה בשנה אחת על שארית תקופת הזכיון והממשלה תעניק לבעל הזכיון חכירת משנה למשך שארית תקופת הזכיון. דמי החכירה לממשלה כאמור ישולמו על ידי בעל הזכיון.
- (ז) ברכשה זכות שימוש בדרך משא-ומתן או בדרך הפקעה, כאמור בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, תוקנה זכות שימוש זו לממשלה בתור מקבל-זכות ולבעל הזכיון בתור מקבל-זכות משני, והמחיר בעד זכות השימוש ישולם לממשלה על ידי בעל הזכיון.
- (ח) דמי החכירה בעד חכירה לפי סעיף-קטן (ה) ובעד חכירת-משנה לפי סעיף קטן (ו), והתמורה בעד קבלת-זכות משנית לפי סעיף קטן (ז) לסעיף זה יהיו סמליים של \$ 1.00 (דולר אחד של ארצות הברית) לשנה עבור כל השטח המוחכר.
- (ט) האמור בזה לא יהיו רואים אותו כאילו הוא מובע את האפשרות מבעל הזכיון להעביר או להחכיר בחכירת-משנה קרקע שאינה דרושה למטרה שלשמה ברכשה או שלשמה היא משמשת, בתנאי שבעל הזכיון שילם בקשר לרכישת אותה קרקע או חכירתה מחירי שוק רגילים ולא תמורה סמלית בלבד.
- (י) שימוש הציבור בכבישים, בחציות, בגשרים, בקמרון, בתעלות תת-כבישיות, בצינורות, בכבלים תת-קרקעיים, בכבלים עליים ובמעברים - הקיימים - לא יופרע על ידי בעל הזכיון תוך כדי הנאתו מזכות שימוש על פי שטר זכיון זה, אלא במידה שההפרעה היא בעלת אופי ארעי בלבד ובמידה שהיא הכרחית לבנייתם או להחזקתם של קו-הצינור או כל עבודות הכלולים במפעל. אולם כל אימת שהפרעה כזאת גורמת היזק לכבישים, לחציות, לגשרים, לקמרון, לתעלות תת-כבישיות ולמעברים, ינקוט מיד בעל הזכיון בכל האמצעות הדרושים לסילוקו של היזק זה.
- (יא) בעל הזכיון לא יפריע למסילת-ברזל בלי הסכמה קודמת בכתב מאת הממשלה.
- (יב) האמור בזה לא ימנע את הממשלה או כל רשות עירונית או מקומית מלבצע בהתאם לתרשימים שאושרו על ידי בעל הזכיון (והאישור לא יעוכב ולא יושהה מטעמים בלתי סבירים), עבודות ציבוריות כגון כבישים, מסילות-ברזל, חציות, גשרים, קמרון, תעלות תת-כבישיות, צינורות, כבלים תת-קרקעיים וכבלים עליים ומעברים על כל רצועת אדמה שעליה יש לבעל הזכיון זכות שימוש כאמור לעיל, ובלבד שתמיד יקוימו התנאים הבאים:
- (1) שהעבודות הציבוריות המבוצעות כך לא יפריעו לתפעולו התקין של קו-צינור שהובח באותה רצועת אדמה או עליה או לכל עבודות אחרות המבוצעות באותה רצועת אדמה או מעליה;
 - (2) שכל אמצעי הזהירות הדרושים ינקטו על ידי הממשלה או על ידי הרשות העירונית או המקומית - הכל לפי הענין - על מנת למנוע היזק לקו-הצינור או לעבודות אחרות של בעל הזכיון כאמור לעיל;
 - (3) שהממשלה, הרשות העירונית או המקומית - הכל לפי הענין - תשפה את בעל הזכיון על כל הפסד או הוצאה כספית שיסבול או ישא בהם עקב ביצוע עבודות ציבוריות כאלה או בקשר לכך.
7. הממשלה תרשום, בכל ההקדם האפשרי, במשרדי ספרי האחוזה המוסמכים את כל החכירות, חכירות המשנה וזכויות השימוש שהוענקו או שהוענקו-בזכות-משנית על פי שטר זכיון זה. הרישום האמור ומתן תעודת רישום על כך יבוצעו בלי תשלום אגרת רישום קרקעות ובלי תשלום כל היטל אחר.
- אולם מוצהר בזה שהענקת כל חכירה או חכירת משנה כאמור או הענקה של כל זכות שימוש תהיה בת תוקף אף אם לא בוצע רישומן.

רישום
קרקעות

8. לפי בקשת בעל הזכיון תספק הממשלה, במחיר הקרן, מים בכמויות הדרושות באורח סביר למפעל, ובמחירים הקיימים אותה שעה בעד הספקת מים לאזניות, לגבי מים הנדרשים על ידי בעל הזכיון לשם הספקתם לאזניות. כל הספקת מים לפי סעיף זה תבוצע לאחר שבעל הזכיון ישלם את ההוצאות המיוחסות במישרין להתקנתם של מיתקני הספקת המים למפעל, או את החלק היחסי של הוצאות אלה מקום שבני אדם אחרים ייהנו גם הם מהתקנתה של הספקת מים זו.
9. במשך תקופת הזכיון יהיה המפעל בבעלותו הייחודית של בעל הזכיון, והוא ייהנה מחזקה מוחלטת ובלתי מופרעת בו. המפעל או כל חלק הימנו לא יופקע, לא יעותק ולא יירכש ולא ייתפס בדרך כפיה אחרת ולא תיתפס החזקה בו בדרך כפיה אחרת.
10. בכל עת במשך תקופת זכיון זה ישתדל בעל הזכיון במיטב מאמציו להחזיק את קו-הצינור ואת עבודות הלוואי שלו במצב מתוקן היטב, כשהם מוכנים וראויים להובלה יעילה של סוגי הנפט השונים שבעל הזכיון נוהג להובילם דרכו, ולהגיש שירות הולם.
11. (א) בעל הזכיון יעמיד את שירותיו בקשר להובלת נפט לשימושם של משלחים, בכפוף לתנאים, כללים ותקנות שיקבע בעל הזכיון לפי שיקול דעתו היחיד ומזמן לזמן בצדו הובלתו של נפט והתקבלותו של נפט להובלה, לרבות דרישות בנוגע לכמויות, לאיכויות ולטפוסים של נפט שיוכלו דרך קו-הצינור.
- (ב) כדי להסיר כל ספק, מוצהר בזה שלא יהיה רואים את בעל הזכיון כמוביל ציבורי לפי החוק המקובל או אחרת לגבי קו-הצינור.
12. במשך תקופת הזכיון ייקבעו התעריפים להובלת נפט ונפט מקומי על ידי בעל הזכיון באופן שייראה בעיניו מזמן לזמן לבאות לפי שיקול דעתו היחיד.
13. בכפוף להוראות הסעיפים 11 ו-12 לזכיון זה ולכל כללים ותקנות שיותקנו לפיו יתיר בעל הזכיון לכל בעל חזקה שעל פי חוק הנפט תשי"ב-1952 לחבר כל קו-צינור המוביל נפט משדות הנפט שלו או משדות הנפט של בעלי חזקה אחרים אל קו-הצינור המוביל טיפוס דומה של נפט; חיבור זה, לרבות מיתקני שאיבה, החסנה וכל מיתקנים אחרים שיהיו דרושים מזמן לזמן, ייעשו על חשבון בעל החזקה.
- בעל הזכיון יוביל נפט זה דרך קו-הצינור בכפוף לכללים, לתקנות ולתנאים הנוהגים בשעת המשלוח והחלים עליו. בתנאי שבעל החזקה ימסור לבעל הזכיון, לא פחות מששה חדשים מראש, הודעה שבה יציין את הכמות והתדירות של המשלוחים שברצונו לשלוח במשך ששת החדשים המתחילים אחרי תקופת ההודעה האמורה, וימציא כל פרטים אחרים בקשר למשלוחים אלה, ככל שידרוש ממנו בעל הזכיון; ובתנאי נוסף שבעל החזקה יביא נפט זה, על חשבונו והוצאותיו, אל קו-הצינור באותו לחץ וימלא אחרי אותם תנאים שיהיה צורך בהם כדי להבטיח סדר סביר של זרימה.
14. העתקים של כללים, תקנות, טפסי הסכם סטנדרטיים ולוחות תעריפים של בעל הזכיון יוגשו, בהקדם האפשרי לאחר עריכתם, למפקח על הדלק ויישמרו אצלו.
- כל אדם רשאי לבדוק כל מסמך מן המסמכים האמורים השמורים אצל המפקח על הדלק, בשלמו את האגרה שיקבע השר בתקנות שיפורסמו ברשומות, וכל אדם רשאי לדרוש שהעתק או גסח של כל מסמך כזה יאומת על ידי המפקח על הדלק, לאחר תשלום אותה אגרה שיקבע השר בתקנות שיפורסמו ברשומות.
15. הממשלה תרשה גישה חפשית אל הטרמינלים של קו הצינור לאזניות של כל הדגלים לשם טעינה ופריקה של נפט באילת וכן באשקלון, מקום בו יסתיים קו-הצינור.
16. (א) מבלי לגרוע מהוראות סעיף 17 לזכיון זה, תגרום הממשלה לכך שיינקטו צעדים במגמה להבטיח שכל נמל או נמלים בישראל שישתמש בהם בעל הזכיון לצרכי מפעלו יספקו לבעל הזכיון ולקבלציו כל מיתקנים ושירותים סבירים לשם טעינתם ופריקתם של חמרים (כפי שיוגדרו להלן) ושל מטען אחר והטיפול בהם תמורת היטלי שירות סבירים.
- (ב) בעל הזכיון יהיה זכאי להשתמש בפורקותיו ובארבותיו שלו ובכלי שיט אחרים שלו בכל נמל כאמור לעיל לצרכי המפעל ולהסדיר הסדרים עם רשויות המכס להחסנת חמרים כאמור לעיל בקרפיו וסכנותיו של בעל הזכיון.

זכות לבנות
במלים

17. (א) בעל הזכיון יהיה זכאי לבנות על חשבוננו. במל או במלים לטעינה ולפריקה של בפט שיהיו דרושים למפעל (אך לא לצרכי סחר כללי) באותה נקודה או באותן נקודות על חוץ אילת ועל חוף אשקלון ככל שייקבע על ידי בעל הזכיון באישור הממשלה (והאישור לא יעוכב מטעמים בלתי סבירים) ואז יחולו הוראות הסעיפים 5 ו-6 לזכיון זה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ב) בעל הזכיון בלבד תהיה לו הזכות להטיל ולגבות לטובתו אגרות במל, מגדלור, מצוף, עגינה, גרירה, קשירה, ביתוב, רציף, מצוף או היטלים אחרים על אניות הנכנסות לכל במל כזה או יוצאות ממנו, ואגרות אלה ייקבעו על ידי בעל הזכיון בהסכמה עם הממשלה.

המשרדים הנוגעים בדבר יבצעו, לפי הסדר עם בעל הזכיון, את שירותי המכס, ההסגר, העליה והשגחת המשטרה הדרושים בכל במל כזה. בעד שירותים אלה ובעד כל שירות מיוחד אחר שיינתן ישלמו בעל הזכיון או כלי השיט המשתמשים בכל במל כזה לפי סולם שיוסכם עליו עם הממשלה.

עגינה סמוך לדולפינים או לקורי טעינה מוטבילים או תת-ימיים של בעל הזכיון בכל במל כזה, תהיה אסורה.

(ג) בעל הזכיון רשאי, בתחומי כל במל או במלים כאלה, ובהסכמת הממשלה, להניח מצופי קשירה, מצופי הדרכה ומצופים מוארים, להתקין סימנים ואורות חופיים, שוברי-גלים, מזחים, רציפים וקורי טעינה תת-ימיים, ולקבל עליו בדרך כלל עבודות חפירה ימית ועבודות סידור, שימור, תבואה והחזקה ככל שייראה לדרוש בעיני בעל הזכיון לצרכי פעולתם היעילה של כל במל או במלים כאלה, ולספק שירותים ימיים הולמים ויעילים לכל המיכליות הסרים אל אותם הבמלים לשם פריקתו של בפט לתוך קו-הצינור או לשם טעינתו מתוכו; שירותים אלה יכללו, בין השאר, מספנה (מקום שמצויות מספנות לסוג הבפט הנטען או בפרק באותו זמן) קשירה, הדרכה, ביתוב וכל שירותים אחרים שנהוג לספק למיכליות בבמלים.

(ד) בכפוף להוראות סעיף זה, יחזיק ויפעיל בעל הזכיון כל במל כזה בהתאם לכל חוק, כלל או תקנה העומדים בתקפם אותה שעה.

מיתקני
הפחמה

18. בעל הזכיון יתקין ויחזיק, או יגרום לכך שיתקינו ויחזיקו, באילת ובאשקלון מיכלי החסנה לדלק הפחמה ויספק, או יגרום לכך שיספקו שירותי הפחמה לאניות של כל דגל שהוא, ללא הפליה ובהיטלי-שירות סבירים.

קשר

19. בעל הזכיון תהיה לו הזכות להקים, להחזיק ולהפעיל, על חשבוננו, מערכת טלגרף וטלפון (בין עילית ובין תת-קרקעית), מיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה ואלחוט, המספקים קשר בין תחנות השאיבה השונות, המשרדים ושאר מוסדות המפעל, ואולם מערכת כזאת של טלגרף או טלפון או מיתקנים כאלה של טלפרינטר, טלקומוניקציה ואלחוט ישמשו אך ורק למפעל ויעמדו לפיקוח הממשלה ולא ייבנו ולא יופעלו כך שיפריעו לפעולת כל מערכת של טלגרף או טלפון או לפעולת כל מיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה או אלחוט של רשויות הדואר והצבא או של כל אדם המפעיל באותה שעה זכיון מהממשלה לטלגרף או לטלפון למיתקני טלפרינטר, טלקומוניקציה או אלחוט

אמצעי
בטחון

20. (א) הממשלה מעריכה שבשים לב לטיבו ומקומו של המפעל ולהגנה המיוחדת שהוא מחייב, יהיה עליה לנקוט באמצעי בטחון באותים לשם כך.

(ב) אם תבנה הממשלה או אם תדרוש מבעל הזכיון לבנות קירות מגן של ביטון סביב לכל מיכל מהמיכלים או סביב לכל עבודות או בכסים אחרים המהווים חלק של קו-הצינור לפי זכיון זה או אם תדרוש לנקוט בקשר לכך באמצעים אחרים בטחוניים, צבאיים או אמצעי זהירות בפני התקפות אויר, תישא הממשלה בהוצאות הכרוכות בכך.

מומחים
מאשרים

21. האנשים שיכהנו אותה שעה במשרות המפורטות להלן יהיו זכאים, אם אינם תושבי ישראל, לזכויות היתר הנוגעות לתשלום מסים והמועצות למומחים מאשרים לפי חוק עידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, למשך התקופות המפורטות להלן בצדן של המשרות השונות, כאילו היו בעלי המשרות האלה מומחים שנתמכו במשמעות החוק האמור, היינו:

- (א) כל המכהן אותה שעה כפקיד מינהלי ראשי של בעל הזכיון, בעל זכיון המשנה, או בעל רשיון של בעל הזכיון כל זמן שהם מכהנים איש איש במשרתו האמורה;
- (ב) כל המכהן אותה שעה כפקיד הטכני הראשי של כל מפעיל כאמור - כל זמן שהוא מכהן באותה משרה;
- (ג) כל המכהן אותה שעה כמומחה של בעל הזכיון או של כל מפעיל כאמור, אם נתמנה באישור המפקח על הדלק - לתקופה של שלוש שנים כאמור בחוק הבזכר לעיל.

22. במשך תקופת הזכיון -

מסים

- (א) שום מסים, היטלים, מכס, אגרות, ארנונות, תמלוגים, מילואות חובה והיטלים פיסקאליים ותשלומי חובה אחרים כלשהם לא ישולמו לממשלה או לכל רשות אחרת בישראל על ידי בעל הזכיון, או על ידי כל בעל זכיון משנה או בעל רשיון של בעל הזכיון, על הזכיון או על המפעל או בקשר להם חוץ מכפי שנקבע אחרת בזכיון זה.
- (ב) שום מס הכנסה, היטלים או תשלומי חובה דומים לא יוטלו על דיבידנדים או רבית המשתלמים על ידי בעל הזכיון או על ידי כל בעל זכיון משנה או בעל רשיון של בעל הזכיון לממשלה זרה או לסוכנות של ממשלה זרה או לחברה שבבעלות ממשלה זרה, במישרין ובעקיפין, במידה שהסוכנות או החברה האמורים הם בבעלות אותה ממשלה זרה.

23. (א) בעל הזכיון יהיה זכאי לייבא לישראל, בעצמו או באמצעות כל סוכן, בלי תשלום מסי מכס, מס קביות, תשלומי חובה או כל היטלים אחרים מכל מין שהוא (להלן ייקרא לכל אלה "מסי יבוא"), צידה, ציוד חמרים, בתים, אמצעי הובלה (לרבות מכוניות דו-שימושיות (Station wagons)) בבעלות היבוע של ארבעה גלגלים וג'יפים, אך למעט מכוניות נוסעים אחרות) ושאר דברים שיהיו דרושים לבעל הזכיון לשם בנייתו, החזקתו והפעלתו של המפעל (להלן - ייקרא לכל אלה "חמרים"). יתר על כן, שום מסי בלוי, מס קביות, תשלומי חובה או היטלים מכל מין שהוא המוטלים או משתלמים על חמרים מתוצרת מקומית (להלן - מסי בלוי) לא יוטלו על בעל הזכיון ולא ישולמו על ידיו לגבי חמרים אלה. אולם פטור זה לא יחול על חמרים שיובאו או ברכשו בארץ על ידי בעל הזכיון לשם מכירתם לעובדיו או לשימושם שלא אגב ביצוע תפקידיהם.

(ב) הממשלה תתן לבעל הזכיון, במהירות האפשרית, את כל הרשיונות, ההיתרים או שאר ההרשאות שיהיו דרושים לייבוא החמרים הנדרשים על ידיו לצרכי המפעל.

(ג) בעל הזכיון יהיה זכאי לקנות חמרים בארץ לצרכי המפעל, בלי תשלום מסי יבוא ובלוי, מיצרן, מיבואן או מאדם אחר שעליהם מוטלים מסי יבוא או מסי בלוי כאלה, ובלבד שבעל הזכיון ימסור למנהל המכס והבלוי הודעה קודמת על קניה כזאת.

(ד) חמרים שיובאו או שברכשו בארץ בלי תשלום מסי יבוא או מסי בלוי, רשאי בעל הזכיון למכור אותם לשימוש בישראל, לאחר שימסור הודעה על כך למנהל המכס והבלוי ולאחר שישלם את מסי היבוא או מסי הבלוי, הכל לפי הענין, המוטלים בשעת מכירה כזאת על חמרים דומים.

(ה) בעל הזכיון יהיה זכאי לייצא בחזרה, בלי תשלום מסי יבוא, חמרים שיובאו לישראל מבלי ששולמו עליהם מסי יבוא.

(ו) שום מסי יבוא, מס מעבר (טראנזיט), מס יצוא או מסים והיטלי נמל, מלבד אלה עבור שירותים המסופקים על ידי רשויות ממשלתיות, ושום היטלים פיסקאליים אחרים מכל מין שהוא, לא יוטלו על בפט, בין שהוא במעבר ובין שהוא מיועד לביצוע לפעולות המפעל. בפט המשווק בארץ לשם צריכה בישראל או המנוצל לצרכים בישראל, זולת אלה הנדרשים לצרכי המפעל, יהיו כפופים לאותם מסים והיטלים פיסקאליים - לרבות מסי יבוא - המוטלים עליהם בישראל.

24. הפטורים האמורים לעיל לא יחולו על תשלומים לפי חוק הביטוח הלאומי תשי"ד-1953, על אגרות לכלי רכב מזועיים, על אגרות בית משפט ועל מס בולים, אך לא ישולם מס בולים לגבי זכיון זה, ולגבי כל מסמכים אחרים שנערכו ונחתמו על ידי הממשלה בהתאם לזכיון זה או בקשר אתו.
- תשלומי ביטוח לאומי, אגרות בית משפט ובולים
25. (א) במשך תקופת הזכיון ישלם בעל הזכיון לממשלה מס רכוש (דהיינו פרמית ביטוח) בשעור של 0.4% משווי נכסי המפעל החייבים במס; נכסים כאלה יחשבו כחייבים במס בהתאם להוראות חוק מס רכוש וקרן פיצויים תשכ"א-1961. תמורת תשלום זה יהנה בעל הזכיון מכל ההטבות בקשר לנזקי מלחמה כמתואר בחוק האמור.
- (ב) ההסדר דלעיל יחול במשך תקופת הזכיון גם אם החוק האמור לעיל יבוטל או ישובה בכל דרך שהיא.
- ביטוח נזקי מלחמה
26. (א) חוץ מכפי הנקבע להלן לא תהיה שום עיריה, מועצה מקומית או כל רשות מקומית אחרת (להלן - רשות מקומית) זכאית להטיל על בעל הזכיון או לגבות ממנו ארנונות, מסים, אגרות (לרבות מס עסקים) או כל תשלום חובה אחר מכל מין שהוא (להלן ייקרא לכל אלה "ארנונות מקומיות").
- (ב) במשך תקופת הזכיון ישלם בעל הזכיון לממשלה סכום קבוע של \$ 100,000 (מאה אלף דולר של ארצות הברית) לשנה שישולם ב-1 באפריל כל שנה. סכום זה ישולם במקום ארנונות מקומיות המשתלמות עבור שירותים שהרשויות המקומיות מספקות למפעל. מוסכם שהממשלה תחלק סכום זה, לאחר המרתו במטבע ישראלי, באותו אופן ובאותם שיעורים יחסיים שייראו מזמן לזמן באותם, בין רשויות המקומיות אשר בתחומן ימצאו נכסי המפעל.
- תשלום במקום ארנונות ממסים מקומיים
27. כל זמן שתהיה בישראל הגבלה על השימוש החפשי בדולרים יחולו ההוראות הבאות:
- (א) הממשלה תעמיד לרשות משלחים שהם תושבי ישראל את כל הדולרים שיהיו דרושים לשילום כספים לבעל הזכיון בעד הובלת נפט דרך קו הצינור לפי שער החליפין הנוהג ביום התשלום;
- (ב) בעל הזכיון יהיה פטור מן החובה שלפי תקנה 6 לתקנות ההגנה (כספים), 1941 להציע למכירה לרשות המוסמכת כל מטבע חוץ הנובע מן המפעל שיחזיק בישראל בכל עת שהיא, או מטבע חוץ מכל מקור שהוא שיחזיק בכל עת שהיא מחוץ לישראל;
- (ג) בעל הזכיון יהיה זכאי להחזיק בישראל, להוציא מישראל או להעביר כל מטבע חוץ הנזכר בסעיף הקטן הקודם לכל אדם מבלי שיצטרך לקבל רשיון או היתר לכך;
- (ד) כל מטבע ישראלי הנובע בישראל מן המפעל או מהזכיון, וכל מטבע ישראלי שנרכש על ידי בעל הזכיון מהממשלה, יהיו חפשים מכל הגבלות שהן לגבי השימוש בו בישראל;
- (ה) כל מטבע ישראלי הדרוש לבעל הזכיון לתשלום בישראל לצרכי המפעל יוכל להירכש על ידי בעל הזכיון מהממשלה תמורת דולרים או תמורת כל מטבע חוץ אחר הזיתן להעברה חפשית, לפי שער החליפין הרשמי הנוהג באותה שעה;
- (ו) הממשלה תחליף, לפי בקשת בעל הזכיון, מטבע ישראלי הנובע מן המפעל כמפורט בסעיף קטן (ד) לסעיף זה, או מטבע ישראלי שרכש בעל הזכיון מהממשלה לפי סעיף קטן (ה) לסעיף זה, בדולרים לפי שער החליפין הרשמי הנוהג אותה שעה;
- (ז) אם יימכרו או יועברו נכסי בעל הזכיון במשך תקופת הזכיון או עם סיומו, תהיה כל חברה זרה בעלת זכויות בזכיון רשאית להחזיר למקום מוצאה את חלקה היחסי בתקבולים מאותה מכירה או העברה, בדולרים של ארצות הברית שיועמדו לרשות אותה חברה זרה על ידי הממשלה בשער החליפין הרשמי שיהיה נוהג אותה שעה;
- (ח) כל החשבונות המתייחסים למפעל אפשר לעשותם בדולרים, ואם לא נעשו בדולרים, יומרו בדולרים לפי שער החליפין הרשמי הנוהג אותה שעה;

(ט) כל החשבונות וההתחייבויות בין הממשלה ובין בעל הזכיון, לפי הזכיון, ייפרעו בדולרים זולת אם הסכימו הצדדים אחרת, וכל פרעון כזה יבוצע באותו מקום או באותם מקומות בתחום מדינת ישראל או בארצות הברית של אמריקה שייקבעו על ידי הנפרע מזמן לזמן;

(י) חל שינוי בשער החליפין הרשמי, הרי כל מטבע ישראלי שבתאריך השינוי היה שייך או היה מגיע לבעל הזכיון, אם במזומנים בקופה ואם בבנקים, יוחלף על ידי הממשלה - לפי בקשת בעל הזכיון - בדולרים לפי שער החליפין הרשמי שבהג ביום העסקים ערב יום השינוי בשער החליפין הרשמי;

(יא) חוץ מכפי שהותר בזכיון זה יהיו רואים את בעל הזכיון, לענין תקנות ההגנה (כספים), 1941, מאדם שאינו תושב ישראלי, אף על פי כן, כל עסקה בין תושב ישראלי ובין בעל הזכיון שתמורתה שולמה או משתלמת במטבע ישראלי לא תהיה כפופה להגבלות המוטלות על ידי התקנות האמורות;

(יב) הממשלה תהיה זכאית, בהסכמת בעל הזכיון, לשנות מזמן לזמן את התקנות הכלולות בסעיף זה.

28. בעל הזכיון יאפשר לממשלה לעיין במשרדיו בכל עת בשעות העבודה הסבירות, בכל ספריו, חשבונותיו, רישומיו, רשימותיו ומסמכיו מכל סוג שהוא, ויספק באמצעות עובדיו המוסמכים כל ידיעה שתדרש בנזק לכל ענין הקשור לפעולות המפעל. בכפיפות להוראות סעיף זה, תהיה לבעל הזכיון הזכות למלוא השליטה והניהול במפעל.

ספרים
רישומים

29. בעל הזכיון ישתדל במיטב מאמציו לקבל את החמרים והשירותים הדרושים לבנייתו, החזקתו והפעלתו של המפעל מכל מקור שהוא במחיר הטוב ביותר שיוכל להשיגם בו, אך בהתחשב בכך ובדרישות לגבי רמת האיכות ולגבי זמני המסירה, יתן בעל הזכיון, כל אימת שהדבר מעשי, עדיפות לטובין מתוצרת מקומית ולעובדים, ספקים וקבלנים מקומיים כל זמן שהמחירים בעדם בישראל אינם גבוהים מאותם המחירים שניתן להשיגם בהם בכל מקום אחר לצרכי המפעל.

עובדים
מחירים
קומיים

30. אי קיומם או אי ביצועם - הן מצד בעל הזכיון והן מצד הממשלה - של כל התניה, הסכם או תנאי מההתניות, ההסכמים או התנאים הכלולים בזכיון זה ואשר החובה על צד זה או צד זה לקיימם או לבצעם לא יתנו עילה לשום תביעה או דרישה על ידי צד אחד נגד הצד השני ולא יפעלו בשום דרך שהיא לרעתו של הצד השני ולא יראו אותם כהפרת הזכיון הזה, אם הוכח באופן סביר שאי הקיום או אי הביצוע נבעו מאחד הגורמים שלהלן או מכמה מהם: מעשים בידיו שמים, מעשים מצד מושלים או עמים זרים, מעשי הסתננות, מלחמה, מבצעים מלחמתיים, הסגר, אמבארגו, התקוממות, מרי, מהומות ותסיסה אזרחית, שביתות והשבחות או סכסוכים אחרים עם פקידים או עובדים, שריפה, סערה, סופה, התפוצצות, רעש, שטפונות, דליפות או קלקולים או סיבות או גורמים אחרים שמחוץ לגדר שליטתם של הצדדים.

כח עליון

31. (א) אם אחד הצדדים לזכיון זה אינו מקיים או אינו מבצע התניה, הסכם או תנאי מההתניות, ההסכמים והתנאים הכלולים בזכיון זה ואשר החובה על אותו צד לקיימם ולבצעם, ישלם הצד הלא מקיים לצדהשני דמי נזק בסכום שיש בו כדי לשפות אותו צד שני על כל הפסד או נזק שנגרם לו עקב אי-קיום זה.

תרופות

(ב) אם טוען הצד המקופח, בהודעה בכתב לצד הלא-מקיים, שאי הקיום או אי הביצוע על ידי הצד הלא מקיים הוא כה חמור בטיבו שהוא בוגע ביסודו של זכיון זה או ביסודה של כל זכות מזכויות הצדדים לזכיון זה, רשאי הצד המקופח, באותה הודעה או בהודעה בכתב שלאחר מכן לצד הלא מקיים, לדרוש ממנו לתקן את אי הקיום תוך אותו מועד שייראה לסביר בנסיבות המצב.

לא מילא הצד הלא מקיים אחרי דרישה זו, יהיה הצד המקופח זכאי להביא לפני בורר תביעה לראות את הזכיון הזה כאילו בא לקצו. מצא הבורר שההפרה היתה בטיבה כפי שטען הצד המקופח כאמור לעיל, רשאי הבורר להחליט על ראיית זכיון זה כאילו בא לקצו החל מאותו תאריך שייראה לצודק בעיניו לפי הנסיבות ועל ביתוק היחסים בין הצדדים באותם תנאים שייראו לצודקים בעיניו ועל ענינים הכרוכים בכך. כן רשאי הבורר, נוסף על הבאת הזכיון לקצו או במקום הבאתו לקצו, לפסוק תשלומי נזק או פיצויים או כל תרופה אחרת או תרופות אחרות שייראו לו צודקות לפי הנסיבות.

(ג) כדי להסיר כל ספק, מוצהר בזה שבכפיפות להוראות סעיף 30 דלעיל, פירוק בעל הזכיון מרצון בלי הסכמתה הקודמת של הממשלה דינו כדין הפרת ההתחייבויות על פי זכיון זה מצד בעל הזכיון, והוא יזכה את הממשלה לראות זכיון זה כאילו בא לקצו;

גמר הזכיון 32. עם תום הזכיון יבואו הזכויות שהוענקו לבעל הזכיון על פי זכיון זה לקצן (זולת אם חודשו או הורארכו בהתאם לסעיף 37 להלן).

בוררות 33. (א) אם בזמן מן הזמנים במשך תקופת הזכיון או לאחר מכן יתעוררו איזה ספק, מחלוקת או סכסוך בין הצדדים בענין פרשנותו או ביצועו של זכיון זה או של כל דבר הקשור בו, או בענין הזכויות והחובות של הצדדים לזכיון זה, הרי אם לא הושגה הסכמה ליישב את הספק, המחלוקת או הסכסוך בדרכים אחרות, יובאו אלה לפני בורר יחיד שיסכימו עליו הצדדים. לא הסכימו הצדדים על בורר תוך 30 (שלושים) יום אחרי שבאה דרישה על כך מכל צד מהצדדים, רשאי כל צד לבקש מנשיא לשכת המסחר הבין-לאומית בפאריס למנות בורר. החלטת הבורר תהיה סופית ומחייבת את הצדדים.

(ב) ידוע לממשלה כי תקבות ההתאגדות של בעל הזכיון קובעות שלמחזיק או למחזיקים לא פחות מ-50% ממניות בעל הזכיון הזכות להביא לפני בורר בהתאם לסעיף זה כל סכסוך, ספק או מחלוקת שיתעוררו מהזכיון או בקשר אליו וזאת בעד בעל הזכיון ובשמו.

תקנים ומפרטים 34. הציבורות, המתאמות, המיכלים וכל ציוד נפט אחר שימשו במפעל יהיו - זולת אם הוסכם אחרת - לפי התקנים והמפרטים של מנ"א. ציוד שלגביו אין במצא תקנים ומפרטים של מנ"א יהיה לפי אותם תקנים ומאותה תוצרת שיבטיחו הפעלה יעילה, ויותקן לפי מיטב הנהג המקצועי.

עברת הזכיון 35. בעל הזכיון לא יהיה זכאי להעביר לאחר את הזכיון או כל חלק הימנו או כל זכות, זכות-יתר וטובת הנאה בו אלא בהסכמה קודמת בכתב מאת השר. אולם בעל הזכיון יהיה זכאי, בלי הסכמה כזאת, להעביר את כל זכויותיו, זכויות היתר וטובות הנאה האמורות, בכפוף להתחייבויותיו על פי זכיון זה, לכל חברה אחרת שאורגנה על ידיו לצורך זה ואשר 51% (חמישים ואחד אחוזים) או יותר מכוח ההצבעה שלה מוחזקים בידי בעל הזכיון או בידי בעלי-מניות המחזיקים לא פחות מ-51% (חמישים ואחד אחוזים) מכוח ההצבעה של בעל הזכיון.

הענקת זכיון חדש 36. (א) הממשלה מתחייבת שכל עוד לא הגיע קו-הציבור לכושר תזרומת של 55 מיליון טון, היא לא תעניק לצד שלישי זכיון לבניתו, החזקתו והפעלתו של קו-ציבור החוצה או שטח ישראל מנקודה או נקודות כלשהן בחוף אילת לנקודה או נקודות כלשהן לחוף הים התיכון של מדינת ישראל. (להלן - הזכיון החדש) אלא אם כן הגישה הממשלה דרישה (להלן - הדרישה) לבעל הזכיון להגדיל את כושר התזרומת במסגרת כושר התזרומת של 55 מיליון טון האמורים תוך תקופה כפי שנקבע בדרישה ושלא תהיה קצרה משמונה עשר חדשים, עשה בעל הזכיון אחד מאלה:

(א) הודיע לממשלה, תוך תקופה של שלשה חדשים מתאריך הדרישה, כי אינו מוכן לבצע הגדלה כזו, או

(ב) כלל לא בתן לממשלה הודעה תוך שלשה חדשים מתאריך הדרישה, או

(ג) הודיע לממשלה על נכונותו למלא את הדרישה, אולם לא הניח דעתה של הממשלה במידה מספקת, תוך ששה חודשים מתאריך הדרישה, שהוא אמנם עוסק בביצוע המהיר והיעיל של ההגדלה האמורה כבדרש בדרישה.

(ב) לאחר שקו-הציבור הגיע לכושר תזרומת של 55 מיליון טון לא תעניק הממשלה זכיון חדש לצד שלישי כלשהוא אלא אם כן הוצע הזכיון החדש תחילה לבעל הזכיון באותם תנאים, ובעל הזכיון עשה אחד מאלה:

(א) הודיע לממשלה תוך תקופה של 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו נעשתה ההצעה שאינו מעוניין בזכיון החדש, או

(ב) כלל לא בתן לממשלה הודעה תוך 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו נעשתה ההצעה, או

(ג) הודיע לממשלה על נכונותו לקבל את ההצעה תוך 3 (שלשה) חודשים מהתאריך בו נעשתה ההצעה, אולם לא הניח דעתה של הממשלה במידה מספקת, תוך 6 (ששה) חודשים מהתאריך בו הוענק לו הזכיון החדש, שהוא אמנם עוסק בביצוע המהיר והיעיל של בנית קו-הציבור לפי תנאי הזכיון החדש.

- חידוש
37. אם יבקש בעל הזכיון, לא יאוחר משבתיים לפני תוך זכיון זה, את הארכתו או חידושו, מתחייבת בזה הממשלה לעיין באהדה בדבר הארכתו או חידושו של הזכיון לתקופה נוספת של 49 (ארבעים ותשע) שבנים בתנאים שיוסכם עליהם.
- סיוע בתנאי התחרות
38. הממשלה מסכימה בזה עם בעל הזכיון שאם איזו הוראה מהוראות זכיון זה או איזו סיבה אחרת יקשו על בעל הזכיון לעמוד בוכח תנאי התחרות בסחר הבין-לאומי, רשאי בעל הזכיון לבקש מאת הממשלה סיוע באות, והממשלה מסכימה ליתן תשומת לב אוהדת לבקשה כזאת.
- מעבר בין-לאומי
39. שום רשיונות, היתרים או הרשאות אחרות מאת הממשלה לא יידרשו לטען בין-לאומי של נפט דרך קו-הצינור.
- שינויים
40. (א) השר יהיה מוסמך, מזמן לזמן, באישור קודם של ועדת הכספים של הכנסת, לעשות כל שינויים בזכיון, בתנאי שהצדדים הסכימו על שינויים אלה.
- (ב) הצדדים מתחייבים להוציא לפועל את התנאים וההוראות של זכיון זה בהתאם לעקרונות האמון והרצון הטוב ההדדי, תוך כיבוד רוחם ולשונם של התנאים וההוראות האמורים.
- (ג) כל מעשה חקיקה כללית או מיוחדת או פעולות מינהליות או מעשה אחר כלשהוא הנובע מהממשלה או מרשות ממשלתית בישראל (בין רשות מרכזית או מקומית) לא יבטלו זכיון זה ולא ישנו או יתקנו את הוראותיו ולא ימנעו או יכשילו את ביצועם הראוי והיעיל של תנאיו. ביטול, תיקון או שינויים כאלה יעשו אך ורק בהסכמת הצדדים לזכיון זה.
- הודעות
41. כל אימת שיש למסור לפי זכיון זה הודעות, בקשות, דרישות או ידיעות (הקרויות כולן בזה "הודעות"), יהיו ההודעות בכתב ויראו אותן כאילו במסרו כדין אם נשלחו בדואר רשום ומשולם מראש אל הצדדים לפי המענים שלהלן:
- אי.פי.סי. הולדינגס לטד. -
- הממשלה - שר האוצר, ירושלים, ישראל.
- או לפי כל מען אחר במדינת ישראל או בכל ארץ אחרת שכל צד מן הצדדים יודיע עליו למשנהו בהודעה דומה. כל הודעה שנשלחה כך יהיו רואים אותה כהודעה שנמסרה כתוך 10 (עשרה) ימים מתאריך דיוורו של מכתב רשום שדמי שיגורו שולמו מראש, המכיל את ההודעה כשהוא ממוען כהלכה, כל הודעה שעל הממשלה למסרה לפי זכיון זה יהיו רואים אותה, אם נמסרה לבעל הזכיון, כהודעה בת-תוקף לכל בעל זכיון משנה או לכל בעל רשיון של בעל הזכיון.
- ויתור
42. ויתור צד אחד למשנהו על הפרת הוראה מהוראות הזכיון הזה לא יראו את הויתור כויתור על כל הפרה שלאחר מכן של אותה הוראה או של כל הוראה אחרת הדומה לה או שונה ממנה בטיבה.
- נזקקים וקוני-ירות
43. זכיון זה יעבור לנזקקיהם וקוני זכויותיהם של הצדדים לו על כל חובותיו וטובותיו.
- כותרות או הערות שוליים
44. הכותרות או הערות השוליים בזכיון זה אינן אלא לנחות הצדדים ולא יושם אליהן לב כל עיקר כשיבואו לפרש את הוראותיו.
- ויתור על הודעה בוטריונית
45. הצדדים לזכיון זה מוותרים בזה על הצורך בהודעה בוטריונית או בהודעה או מחאה רשמית אחרת לגבי כל הפרה או אי קיום או אי מילוי של כל הוראה מהוראותיו.
- פעולה ממשלתית
46. כל דבר שעל פי זכיון זה הותר לממשלה לעשותו או לבצעו או נדרש ממנה לעשותו או לבצעו, וכל הסכמה שהממשלה חייבת על פיו לתת יהיה הדבר עשוי ומבוצע כדין וההסכמה תהיה בתובה כדין על ידי שר האוצר או על ידי כל אדם שנתמנה בחתימתו לצורך זה.
- תאריך התחלה
47. שטר זכיון זה יחשב כנכנס לתקפו בתאריך שצויין לעיל אם הכנסת תחוקק חוק הנותן תוקף לשטר זכיון זה.
- ולראיה חתמו הצדדים על זכיון זה ביום ובשנה הכתובים בראשית שטר הזכיון הזה.

פנחס ספיר

שר האוצר

בעד ובשם

מדינת ישראל

יו"ר הדירקטוריון

בעד ובשם

אי.פי.סי. הולדינגס לטד.

א.י. פי. סי. הולדינגס לסד.
וחברת קר-צינור אילת אשקלון בערבון מוגבל

ב ה ס כ מ ת
מ ד י נ ת י ש ר א ל

שטר זכרון - משנה

שטר זכיון משנה

ת ר כ ן ע נ י נ י ם

ע מ ו ד

ס ע י ף

1. משמעותם של מובחים
2. נושא זכיון המשנה
3. משך זמן זכיון המשנה
4. הענקת זכויות, סמכויות, זכויות יתר וחסינויות
5. קבלת עול התחייבויות וחבויות
6. אכיפה
7. שיפוי
8. מקרים של הבאת זכיון המשנה לידי קץ
9. התחייבויות עם הבאת זכיון המשנה לידי קץ
10. מעמד בעל זכיון המשנה
11. גישה אל רשומות; קבלת דוחו"ת
12. מקום התשלום ואופן התשלום
13. העברה
14. נוחלים וקוני זכויות
15. ויתור
16. חידוש
17. כותרות או הערות שוליים
18. ויתור על הודעה בוטריונית
19. פעולה ממשלתית
20. פירוש
21. תאריך ההתחלה
22. הודעות

שטר זכיון משנה

שטר זכיון משנה זה שנעשה ביום _____ תשכ"ח (1968) בין אי.פי.סי. הולדינגס למד. - (A.P.C. HOLDINGS LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי קנדה, אשר משרדה הראשי הוא בקנדה,

(להלן - בעל הזכיון), צד אחד, ובין חברת קו-צינור אילת אשקלון בערבון מוגבל, אשר שמה באנגלית הוא (EILAT ASHKELON PIPELINE COMPANY LTD.), חברה מאורגנת וקיימת לפי חוקי מדינת ישראל, אשר משרד הרשום הוא (להלן - בעל זכיון המשנה), מצד שני, בהסכמת מדינת ישראל, המיוצגת על ידי ממשלת ישראל והפועלת באמצעות שר האוצר, (להלן - הממשלה).

מ ע י ד :

הואיל ובעל הזכיון ביקש מאת הממשלה, והממשלה בתנה לבעל הזכיון, לפי שטר זכיון הנושא עליו אותו תאריך שלעיל, זכיון להובלת נפט ולבנייתו או רכישתו, החזקתו והפעלתו של קו-צינור בקוטר של 42 אינץ' החוצה את שטח ישראל, כמובא ביתר פירוט באותו שטר זכיון;

והואיל ולפי הסכם הנושא עליו אותו תאריך שלעיל הסכים בעל הזכיון, בהסכמת הממשלה, להעניק לבעל זכיון המשנה זכיון משנה בנוסח ובתנאים של שטר זה,

הילכך מוצהר בזה לאמור:

1. הביטויים המשמשים בזכיון משנה זה משמעותם כמשמעות שניתנה להם בשטר הזכיון, שנערך ונחתם ביום זה בידי הממשלה ובידי בעל הזכיון, זולת אם תשתמע מן ההקשר משמעות אחרת.

משמעותם של מונחים

2. (א) בעל הזכיון, בהסכמת הממשלה, מעניק בשטר זה לבעל זכיון המשנה ובעל זכיון המשנה מקבל בזה מבעל הזכיון, את הזכויות והרשיון:

נושא זכיון המשנה

(1) להוביל בצינור דרך שטח ישראל נפט המיבוא דרך ים סוף או שמקורו בכל מקום בתחום שטח הנמצא בין חוף ים סוף ובין קו מדומה הנמשך במקביל לאותו חוף במרחק 50 (חמישים) קילומטר הימנו; וכן

(2) לבנות או לרכוש, להחזיק ולהפעיל, לצורך הובלת נפט, את קו הצינור בקוטר של 42 אינץ' עם כושר תזרומת סופי שבין 55 ל-60 מיליון טון נפט לשנה החוצה את שטח ישראל מנקודת ציון 143/882 בחוף מפרץ אילת לנקודת ציון 105/116 בחוף אשקלון וכל מיתקנים לשאיבה, להחסנה ולטרמינוסים וכל מיתקני לוואי אחרים ולעשות את כל הדברים הנחוצים בקשר לכך.

(ב) הזכויות והרשיון האמורים לעיל, ייקרא להם להלן "נושא זכיון המשנה".

3. משך זמנו של זכיון משנה זה יהיה לתקופה של 49 (ארבעים ותשע) שנים, פחות חודש אחד, המתחילה בתאריך ההתחלה, זולת אם יובא לידי קץ בתאריך מוקדם יותר כפי שנקבע להלן.

משך זמן זכיון המשנה

4. מבלי להגביל בדרך כלשהיא את הזכויות והזכויות היתר שניתנו לבעל הזכיון ואת ההתחייבויות שהוטלו עליו על פי הזכיון יהיו לבעל זכיון המשנה, בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, כל הזכויות, הסמכויות, זכויות היתר וההסמכויות שהוענקו לבעל הזכיון בשטר הזכיון, ויהיה זכאי להשתמש בהן, באותה מידה מלאה ובאותו תוקף פעולה כאילו זכויות, סמכויות, זכויות היתר וההסמכויות אלה הוענקו על פיו במישרין לבעל זכיון המשנה במקומו של בעל הזכיון. מבלי להגביל במשהו את האמור לעיל, יהיו לבעל זכיון המשנה - בין שאר דברים - בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, כל הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות וההסמכויות של בעל הזכיון לרכוש, לבצע ולהוציא מרשותו קרקע וטובות הנאה בקרקעות, לרבות חכירות, חכירות-משנה וזכויות שימוש, לקבל הספקת מים הולמת, לייבא ולייצא חמרים וציוד, להעסיק מומחים מאושרים ועובדים אחרים, לבנות ולבצע מיתקני קשר, במל וים, ליהנות מזכויות יתר לגבי מטבע מקומי ומטבע חוץ, ליהנות מפטורים ממס, מסי יבוא ומסי בלוי ולהשתמש בכל אותן הזכויות, זכויות היתר, הסמכויות וההסמכויות האחרות המוענקות לבעל הזכיון מכוח הזכיון.

הענקת זכויות, סמכויות, זכויות-יתר והסמכויות

קבלת עול
התחייבויות
וחבויות

5. בעל זכיון המשנה מקבל עליו ומסכים בזה למלא את כל החבויות וההתחייבויות המוטלות על בעל הזכיון, בנושא זכיון המשנה ובקשר אתו, מכוח הזכיון, באותה מידה מלאה ובאותו תוקף פעולה כאילו בעל זכיון המשנה בטל על עצמו במישרין את החבויות וההתחייבויות האלה במקום בעל הזכיון על פי הזכיון.

אכיפה

6. (א) בעל זכיון המשנה יודיע מיד לבעל הזכיון על כל הפרה או איום הפרה מצד הממשלה של התחייבות מהתחייבויותיה לבעל זכיון המשנה, ולבעל הזכיון תהיה הזכות בכל זמן שהוא או מזמן לזמן לבקש בפעולות כאלה בשם בעל זכיון המשנה, כפי שבעל הזכיון יראה לנכון על מנת להביא את הממשלה למילוי התחייבויותיה כלפי בעל זכיון המשנה.

(ב) בכל תובענה, תביעה או הליך שיובאו על ידי בעל הזכיון לתכלית זו יהיה בעל הזכיון זכאי לגבות את מלוא התשלום שיגיע לבעל זכיון המשנה.

(ג) כל סכום ששולם לבעל הזכיון כתוצאה מתובענה, תביעה או הליך כאמור יוחזק על ידיו בנאמנות, אולם בעל הזכיון יהיה זכאי לשמור בידי כל סכום כזה ששולם לבעל הזכיון כתוצאה מתובענה, תביעה או הליך כאמור, כפרעון לבעל הזכיון של סכומים המגיעים לו, או שיגיעו לו, מבעל זכיון המשנה, או כבטחון לפרעון סכומים שיגיעו לו בעתיד מבעל זכיון המשנה או שבדרך הרגילה היו משתלמים לו על ידי בעל זכיון המשנה, אם כדיבידנדים, כריבית, כאגרה או בכל צורה אחרת.

(ד) האמור בזה לא יראו אותו כפוגע מאיזו בחינה שהיא בזכותו של בעל זכיון המשנה לאכוף את התחייבויות הממשלה כלפיו לפי זכיון משנה זה, אלא שכל סכום ששולם על ידי הממשלה לבעל הזכיון כתוצאה מכל תובענה, תביעה או הליך שהובאו על ידי בעל הזכיון בשם בעל זכיון המשנה יפטור את הממשלה, עד למידת אותו תשלום, מהתחייבויותיה כלפי בעל זכיון המשנה. בקשר לכל ענינים אחרים המתייחסים לנושא זכיון המשנה יהיה בעל זכיון המשנה זכאי להביא כל הליך, להגיש ולנהל כל תובענה ולתבוע ולהיתבע בשמו הוא.

שיפוי

7. בעל זכיון המשנה מסכים בזה לשפות את בעל הזכיון ולשמרו לבל תיגרם לו רעה בשל כל חבות, הפסד או נזק שבעל הזכיון עלול להתחייב בהם או לסבול מהם עקב עשייתו או אי עשייתו של כל דבר שהוא על ידי בעל זכיון המשנה לפי זכיון משנה זה או בקשר להפעלת קו הצינור.

מקרים של הבאת
זכיון המשנה
לידי קץ

8. הדברים האמורים להלן יהיו מקרים שכל אחד מהם ישמש לבעל הזכיון בימוק להביא לידי קץ את הזכויות המוענקות לפי זכיון משנה זה:

(א) כל הפוגה או אי מילוי על ידי בעל זכיון המשנה של התחייבויותיו כלפי בעל הזכיון על פי זכיון משנה זה וההפרה או אי המילוי אינם באים על תיקונם תוך זמן סביר אחרי הודעה בכתב על ידי בעל הזכיון, המפרטת את ההפרה או אי המילוי האמורים; או אם בעל זכיון המשנה, אחרי בקשה סבירה מצד בעל הזכיון, אינו עושה מעשה או אינו נוקט בקו התנהגות הנדרשים לפי זכיון משנה זה, לפי הזכיון או לפי החוק החל, או אם אינו חדל או אינו נמנע מלעשות מעשה או מלנקוט בקו התנהגות האסורים לפי זכיון משנה זה, לפי הזכיון או לפי החוק החל, הכל לפי הענין.

(ב) הפירוק מרצון של בעל זכיון המשנה בלי הסכמתו הקודמת של בעל הזכיון או הפירוק מאונס של בעל זכיון המשנה בתוקף צו סופי של בית משפט בעל שיפוט מוסמך.

(ג) הבאת הזכיון לידי קץ מכל סיבה שהיא.

(ד) בהתרחש מקרה מהמקרים המפורטים לעיל תהיה לבעל הזכיון הזכות, לפי ברירתו, להביא לידי קץ זכיון משנה זה וכל הזכויות וזכויות היתר של בעל זכיון המשנה לפי זכיון משנה זה. האמור בזה לא יראו אותו כאילו הוא מגביל את זכותו של בעל הזכיון לגבות דמי נזק בגלל כל הפרה של זכיון משנה זה או בגלל הפרת כל התחייבות אחרת של בעל זכיון המשנה כלפי בעל הזכיון, שלא פורטו כאן במיוחד, או את זכותו לבקש כל תרופות אחרות שנקבעו בזכיון משנה זה או בכל הסכם אחר שבין הצדדים או כל תרופה אחרת שנקבעה בחוק.

התחייבויות עם
הבאת זכיון
המשנה לידי קץ

9. הובא זכיון משנה זה לידי קץ בשל כל בימוק, יהיה בעל הזכיון, בכפיפות להוראות הזכיון, זכאי, לפי ברירתו, לקבל לידי, או להתיר לכל אדם אחר באישורה הקודם של הממשלה לקבל לידי, את הפעלתו של קו-הצינור המופעל על ידי בעל זכיון המשנה, ובעל זכיון המשנה יבקש בכל הפעולות הדרושות כדי להקל על קבלת ההפעלה כאמור, לרבות - מבלי הגבלה - ההעברה לבעל הזכיון, או לאדם שנבחר על ידיו ושאושר על ידי הממשלה של כל זכויות שימוש, טובות ההנאה בקרקעות וזכויות מים, העברת כל החוזים הקיימים ומסירת תעודות קנין נאותות המקנות לבעל הזכיון או לאותו אדם אחר כל זכויות, זכויות קנין וטובות הנאה של בעל זכיון המשנה בקו הצינור ובכל מיתקני הלואי שלו, וכל כלי רכב, מכונות, ציוד, חמרים וחלקי חילוף המשמשים בהפעלתו.

- מעמד בעל זכיון המשנה
10. שום זכות או סמכות אינה מוענקת לבעל זכיון המשנה ליטול עליו או ליצור כל התחייבות או חבות, במפורש או מכללא, בשם בעל הזכיון או לחייב את בעל הזכיון בכל דרך שהיא.
- גישא אל רשומות: קבלה דוחו"ת
11. בעל זכיון המשנה יעמיד בכל עת לרשות בעל הזכיון, לשם בדיקה במשרדי בעל זכיון המשנה בשעות סבירות, את כל פנקסיו וחשבוניותיו, רשומותיו, רשימותיו ומסמכיו מכל תיאור שהוא, וימציא לבעל הזכיון, באמצעות פקידיו המתאימים, כל ידיעות שיהיו דרושות לו בכל ענינים המתייחסים או הצוגעים לבנייתו או רכישתו, החזקתו והפעלתו של קו הצינור או לעסקיו של בעל זכיון המשנה.
- מקום התשלום ואופן התשלום
12. כל דמי בזה המשתלמים על ידי בעל זכיון המשנה לבעל הזכיון עקב כל הפרה, אי קיום או אי מילוי של התחייבויות בעל זכיון המשנה יהיו משתלמים בדולרים של ארצות הברית באותו מקום - במדינת ישראל או בכל ארץ אחרת - שבעל הזכיון יפרט בכל עת שהיא או מזמן לזמן.
- העברה
13. הזכויות המוענקות בזה לבעל זכיון המשנה לא יהיו ניתנות להעברה על ידיו. בעל הזכיון תהיה לו הזכות ההחלטית להעביר את זכויותיו והתחייבויותיו שבזכיון משנה זה בהתאם לסעיף 35 לזכיון.
- נוחלים וקוני זכויות
14. בכפיפות להוראות סעיף 13 דלעיל יעבור זכיון משנה זה לנוחליהם וקוני זכויותיהם של הצדדים לו על חובותיו וטובותיו.
- ויתור
15. ויתור צד אחד למשנהו על הפרת הוראה מהוראות זכיון משנה זה לא יראו את הויתור כויתור על כל הפרה שלאחר מכן של אותה הוראה או של כל הוראה אחרת הדומה לה או שונה ממנה בטיבה.
- חידוש
16. אם בגמר תקופת הזכיון או לפני כן יקבל בעל הזכיון מהממשלה ארכה לזכיון יהיה בעל זכיון המשנה זכאי לבקש מבעל הזכיון ארכה לזכיון משנה זה באותם הוראות ותנאים שיהיו סבירים בבסיבות הקיימות אתה שעה, ובעל הזכיון מסכים ליתן תשומת לב אוהדת לבקשה כזאת.
- כותרות או הערות שוליים
17. הכותרות או הערות השוליים בזכיון משנה זה אינן אלא לנוחות הצדדים ולא יושם אליהן לב כל עיקר כשיבואו לפרש את הוראותיו.
- ויתור על הודעה נוטריונית
18. הצדדים לזכיון משנה זה מוותרים בזה על הצורך בהודעה נוטריונית או בהודעה או מחאה רשמית אחרת לגבי כל הפרה או אי קיום או אי מילוי של כל הוראה מהוראותיו.
- פעולה ממשלתית
19. כל דבר שעל פי זכיון משנה זה מותר לממשלה לעשותו או לבצעו, או צדד משנה לעשותו או לבצעו, וכל הסכמה שצריכה להינתן על ידי הממשלה, יהיה הדבר עשוי ומבוצע כדין וההסכמה תהיה נתונה כדין על ידי שר האוצר או על ידי כל אדם שנתמנה בחתימתו לצורך זה.
- פירוש
20. שטר זכיון משנה זה לא יראו אותו כהעברת הזכיון, כולו או מקצתו, וכן לא יראו אותו כאילו הוא משנה או מרחיב איזו שהיא מן הזכויות, הסמכויות, זכויות היתר וההסמכויות שהוענקו לבעל הזכיון על פי הזכיון.
- תאריך ההתחלה
21. שטר זכיון משנה זה ייכנס לתקפו בתאריך בו ייכנס לתקפו שטר הזכיון כפי שנקבע בסעיף 47 לזכיון.

הודעות

22. כל אימת שיש למסור לפי זכיון משנה זה הודעות, בקשות, דרישות או ידיעות (הקרויות כולן בזה "הודעות") יהיו ההודעות בכתב ויראו אותן כאילו במסרו כדין אם, שלחו בדואר רשום ומשולם מראש אל הצדדים לפי המענים שלהלן:

חברת קו-ציבור אילת אשקלון בע"מ -

בעל הזכיון -

או לפי כל מען אחר שכל צד מן הצדדים יודיע עליו למשנהו בהודעה דומה כל הודעה שנשלחה כך יהיו רואים אותה כהודעה שנמסרה כתום 10 (עשרה) ימים מתאריך דיורו של מכתב רשום ומשולם מראש המכיל את ההודעה, כשהוא ממוען כהלכה. כל הודעה שנשלחה לבעל הזכיון על פי הזכיון והמתייחסת לנושא זכיון המשנה תועבר מיד על-ידי בעל הזכיון לבעל זכיון המשנה, זולת אם נשלחה הודעה דומה לבעל זכיון המשנה.

ולראיה חתמו הצדדים על שטר זכיון משנה זה בידם ביום ובשנה הכתובים בראשית שטר זכיון משנה זה.

יו"ר הדירקטוריון
בעד ובשם
א.י.פי.סי. הולדינגס לטד.

בעד ובשם
חברת קו-ציבור אילת אשקלון בע"מ

הסכמתי בשם מדינת ישראל
בהתאם לסעיף 4 לשטר הזכיון

פנחס ספיר
שר האוצר
בעד ובשם
מדינת ישראל

מינוי ממונה על התקציבים

הצעה להחלטה

מחליטים, בהתאם לסעיף 23 לחוק שירות המדינה (מינויים),
תשי"ט-1959, לאשר את מינויו של מר אברהם אגמון לתפקיד הממונה על
התקציבים, במקום מר משה זנדברג, החל ביום ג' בניסן תשכ"ח (1.4.68).

דברי הסבר

להלן חוות הדעת של ועדת המינויים הציבורית למשרות הסעונות
אישור הממשלה:

"ישיבה מס. 32 של ועדת המינויים בהתאם להחלטת
הממשלה בדבר תנאים למינוי אדם למשרת מנהל כללי,
או לאחת המשרות המפורטות בתוספת לחוק שירות
המדינה (מינויים), תשי"ט-1959

הועדה מחליטה להמליץ בפני הממשלה למנות את מר
אברהם אגמון למשרת הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(-)	(-)	(-)
ד. רקנאטי "	ר/א צ. צור	ראובן שרי
חבר	חבר	נציב שירות המדינה

מ"ב תולדות חייו של המועמד.

מוגש ע"י מר האוצר

אברהם אגמון - תולדות חייו

נולדתי ב-11.9.1928 בביאליסטוק שבפולין. למדתי בגמנסיה העברית
שבביאליסטוק עד פרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1939.

משנה זו ועד קיץ 1946 הייתי בברית-המועצות עם סיימתי בית-ספר
תיכון.

עליתי ארצה במרץ 1947 באנית מעפילים "מולדת". התגייסתי להגנה
ולצה"ל ושרתי בהם מ-1.12.47 עד 1.2.1950.

למדתי באוניברסיטה העברית בירושלים בשנים 1951 - 1955 במקצועות
כלכלה, סטטיסטיקה וסוציאלוגיה והנני בוגר האוניברסיטה העברית.
בזמן למודי עבדתי בדאר.

החל מ-1.4.54 הנני עובד אגף התקציבים באוצר מרפרנט זוטא ועד
לתפקידי הנוכחי סגן ראשון לממונה על התקציבים.

בשנים 1956-58 ובשנים 1961-1964 הושאלתי מטעם האוצר למשרד החוץ
ושירתי במוסקבה-ורשה-מוסקבה 6 שנים כמזכיר שני, מזכיר ראשון ויועץ.

מטעם האוצר הייתי בהשתלמות של האו"ם בארצות אירופה ואמריקה.

נשוי ואב ל-2 ילדים.

מינוי ממונה על התקציבים

הצעה להחלטה

מחליטים, בהתאם לסעיף 23 לחוק שירות המדינה (מינויים),
תשי"ט-1959, לאשר את מינויו של מר אברהם אגמון לתפקיד הממונה על
התקציבים, במקום מר משה זנדברג, החל ביום ג' בניסן תשכ"ח (1.4.68).

דברי הסבר

להלן חוות הדעת של ועדת המינויים הציבורית למשרות הטעונות
אישור הממשלה:

"ישיבה מס. 32 של ועדת המינויים בהתאם להחלטת
הממשלה בדבר תנאים למינוי אדם למשרת מנהל כללי,
או לאחת המשרות המפורטות בתוספת לחוק שירות
המדינה (מינויים), תשי"ט-1959

הועדה מחליטה להמליץ בפני הממשלה למנות את מר
אברהם אגמון למשרת הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(-)	(-)	(-)
ד. רקנאטי "	ר/א.צ. צור	ראובן שרי
חבר	חבר	נציב שירות המדינה

מ"ב תולדות חייו של המועמד.

מוגש ע"י מר האוצר

אברהם אגמון - תולדות חיים

נולדתי ב-11.9.1928 בביאליסטוק שבפולין. למדתי בגמנסיה העברית
שבביאליסטוק עד פרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1939.

משנה זו ועד קיץ 1946 הייתי בברית-המועצות עם סיימתי בית-ספר
תיכון.

עליתי ארצה במרץ 1947 באנית מעפילים "מולדת". התגייסתי להגנה
ולצה"ל ושרתי בהם מ-1.12.47 עד 1.2.1950.

למדתי באוניברסיטה העברית בירושלים בשנים 1951 - 1955 במקצועות
כלכלה, סטטיסטיקה וסוציאלוגיה והנני בוגר האוניברסיטה העברית.
בזמן למודי עבדתי בדאר.

החל מ-1.4.54 הנני עובד אגף התקציבים באוצר מרפרנט זוטא ועד
לתפקידי הנוכחי סגן ראשון לממונה על התקציבים.

בשנים 1956-58 ובשנים 1961-1964 הושאלתי מטעם האוצר למשרד החוץ
ושירתי במוסקבה-ורשה-מוסקבה 6 שנים כמזכיר שני, מזכיר ראשון ויועץ.

מטעם האוצר הייתי בהשתלמות של האו"ם בארצות אירופה ואמריקה.

נשוי ואב ל-2 ילדים.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

ס ח ל י ט י ם לאשר את ההסכם האוירי שנחתם בין ישראל
לרומניה ביום י"ז בכסלו תשכ"ח (19.12.67) המ"ב. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

1. בהמשך להסכם הסחר וההסכם לשיתוף פעולה כלכלי, טכני ומדעי שנחתמו בבוקרשט ב-14.4.67, התכנסה בישראל הועדה המעורבת בין ה-13 וה-19 לדצמבר 1967.
2. במסגרת דיונים אלה בתקיימו גם שיחות תעופתיות שכתוצאה מהן נחתם החוזה הב"ל.
3. החוזה הב"ל הוא הראשון מסוגו שנחתם בין מדינה מזרח אירופית לבין ישראל.
4. זכויות הטיס שהוענקו לחב' הלאומית של הצדדים הן:
 - א. זכויות "אל-על":
 - ת"א - בקורות ביניים-בוקרשט או קונסטנצה ובקורות מעבר, לאירופה ואמריקה הצפונית והדרומית, וחזרה.
 - ב. זכויות "טרום"
 - בוקרשט או קונסטנצה - בקורות ביניים - ת"א ומעבר, לאפריקה, אסיה ואוסטרליה, וחזרה.
 - ג. זכויות החופש החמשי - לקחת נוסעים מטענים ודאר במדינה שלישית לת"א או בוקרשט או ההפך - תקבע ע"י שלטונות התעופה של שני הצדדים.
 - ד. החברות המיועדות אינן חייבות לעבור בכל אותן בקורות הביניים שנקבעו בהתאם לחוזה. כל אחת מהחברות המיועדות רשאית לגמור את הקו שלה בשטח המדינה של הצד השני.

/סעיפי.

5. סעיפי החוזה הינם סטנדרטיים בדרך כלל, פרט לסעיף המדובר על בוררות.

הצד הרומני בשיחות התנגד לסעיף סטנדרטי בענין הבוררות, ובמקומו הציע - והוסכם על כך - סעיף אחר שלפיו כל ויכוח הקשור לפירוש או בצוץ החוזה - במידה והצדדים לא יגיעו לפתרון - יועבר הענין לטיפול באמצעות צבורות דיפלומטיות.

6. תוקפו של החוזה בלתי מוגבל, אך בידי הצדדים לבטלו ע"י הודעה מוקדמת בכתב 12 חודשים מראש.

מוגש ע"י שר התחבורה

כ"ו בשבט תשכ"ח
25.2.68

A G R E E M E N T

Between the Government of the State of Israel
and the Government of the Socialist Republic
of Romania

Relating to Civil Air Transport

The Government of the State of Israel and the Government of the Socialist Republic of Romania

Wishing to pursue the development of international cooperation in the field of air transport, and

Desiring to conclude an agreement for the purpose of establishing scheduled air transport services between and beyond their respective territories,

Have appointed their plenipotentiaries who have agreed as follows:

Article 1

1. For the purpose of the present Agreement and the Annex thereto the following terms have the following meaning, unless otherwise stated in the text:

(a) "Convention" means the Convention on International Civil Aviation signed at Chicago on December 7, 1944, to which both Contracting States are parties.

(b) "Designed Airline" means the airline that one of the Contracting Parties have designated in writing to the other Contracting Party in accordance with Article 3 of this Agreement as the airline which is to operate the international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement.

(c) "Aeronautical Authorities" means in the case of the Government of the State of Israel the Ministry of Transport and Communications;

In the case of the Socialist Republic of Romania the Ministry of Road, Water and Air Transport - Directorate General for Civil Aviation or in both cases any other authority empowered to perform the functions presently exercised by the said Authorities.

2. "Territory", "air services", "international air services" and "stop for non-traffic purposes" shall have, in the application of the present Agreement the meaning specified in Articles 2 and 96 of the Convention.

Article 2

1. Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in the present Agreement for the purpose of establishing air services on the routes specified in the Annex to this Agreement. Such services and routes are hereinafter

called "the agreed services" and "the specified routes" respectively..

2. The airline designated by each Contracting Part shall enjoy the following rights:

- (a) To fly without landing, over the territory of the other Contracting Party;
- (b) To make stops in the said territory for non-traffic purposes;
- (c) To put down and to take on international traffic in passengers cargo and mail, under the conditions set forth in the present Agreement and the Annex hereto.

3.. Nothing in the provisions of the present Agreement shall be deemed to confer on the airline designated by one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo or mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of that other Contracting Party ("cabotage").

Article 3

1. Each Contracting Party shall have the right to designate an airline for the purpose of operating the agreed services. Such designation shall form the object of a notification in writing between the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

2. On receipt of such designation, the other Contracting Party shall, subject to the provisions of paragraphs 3 and 4 of this Article, without delay, grant to the designated airline the appropriate operating authorization.

3. The aeronautical authorities of one Contracting Party may require the airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfil the conditions prescribed under the laws and regulations normally applied by such authorities to the operation of international air services.

4. Each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the authorization referred to in paragraph 2 of this Article, as to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise by the designated airline of the rights specified in Article 2 of the ~~present~~ Agreement, in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party.

5. After receipt of the operating authorization referred to in paragraph 2 of this Article, the designated airline may begin at any time the operation of any of the agreed services.

Article 4

1. Each Contracting Party shall have the right to revoke an authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of the present Agreement by the airline designated by the other Contracting Party, or to impose on the exercise of these rights such conditions as it may deem necessary:

(a) In any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party, or

(b) In the case of failure by that airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these right, or

(c) In case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under the present Agreement.

2. Unless immediate revocation, suspension or imposition of the conditions mentioned in paragraph 1 of this Article, is essential to prevent further infringements of laws and regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party.

Article 5

1. The designated airline of each Contracting Party shall have fair and equal opportunity to carry on the agreed services traffic embarked in the territory of one Contracting Party and disembarked in the territory of the other Contracting Party or vice versa and shall regard as being of supplementary character traffic embarked and disembarked in the territory of the other Contracting Party to and from points en route. The designated traffic embarked in the territory of the other Contracting Party and disembarked at points on the specified routes or vice versa shall take into consideration the primary interest of the designated airline of the other Contracting Party in such traffic so as not to affect unduly that interest of the latter airline.

2. The agreed services provided by the designated airline of each Contracting Party shall be closely related to the requirements of the public for transportation on the specified routes, and each shall have as its primary objective the provision of capacity adequate to meet the demands to carry passengers, cargo and mail embarked or disembarked in the territory of the Contracting Party which has designated the airline.

3. Provision for the carriage of passengers, cargo and mail embarked in the territory of the other Contracting Party and disembarked at points in third countries on the specified routes or vice versa shall be made in accordance with the general principle that capacity shall be related to :

(a) The requirements of traffic embarked or disembarked in the territory of the Contracting Party which has designated the airline:

(b) The requirements of traffic of the area through which the airline passes, after taking account of other air services established by airlines of the States situated in the area : and

(c) the requirements of economical through airline operation.

Article 6

1. The designated airlines of the two Contracting States shall determine by direct agreement the frequency of the services, the distribution of time-tables and, in general, the economical and technical conditions on which the agreed services shall be operated. The agreements thus reached shall be submitted for approval, to the aeronautical authorities of the two Contracting Parties.

2. The time-tables of the agreed services shall be submitted for approval to the aeronautical authorities of the two Contracting Parties at least 30 (thirty) days before the operation of the said services is started. The same disposition shall apply to any modifications of the said time-tables.

3. The Aeronautical Authorities of one Contracting Party shall furnish the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party, at their request, with all periodic statistical data of the designated airline, as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided by the designated airline of the first Contracting Party on the routes specified.

Article 7

1. The tariffs on any agreed service shall be established at reasonable levels, due regard being paid to all relevant factors including cost of operation, reasonable profit, characteristics of each service, and the tariffs of other airlines providing services on all or part of the same routes.

2. The tariffs referred to in paragraph 1 of this Article shall, if possible, be agreed by the designated airlines concerned of both Contracting Parties, after consultation with other airlines operating on the whole or part of the route and such agreement shall, where possible, be reached in conformity with the rate-fixing procedure established by the International Air Transport Association.

3. The tariffs so agreed shall be submitted for the approval of the aeronautical authorities of the Contracting Parties at least 30 (thirty) days before the proposed date of their introduction; in special cases, this time limit may be reduced, subject to the agreement of the said authorities.

4. If the designated airlines cannot reach an agreement or if the aeronautical authorities of one Contracting Party are dissatisfied with the tariffs agreed upon by the designated airlines, the aeronautical authorities of the two Contracting Parties shall try to determine those tariffs by agreement between themselves.

5. If the aeronautical authorities cannot agree on the approval of any tariff submitted to them under paragraph 4 of this Article, the dispute shall be settled in accordance with the provisions of Article 14 of the present Agreement. Until such dispute is settled, the Contracting Party which has expressed disagreement with the tariffs shall be entitled to require the other Contracting Party to maintain the tariff previously in effect.

Article 8

1. Aircraft operated on international services by the designated airlines of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuels and lubricants and aircraft stores (including food, beverages, tobacco and other products destined for the sale to passengers, in limited quantities, during the flight) on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other duties or taxes on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided such equipment, supplies and aircraft stores remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

2. There shall also be exempt from the same duties and taxes, with the exception of charges representing services rendered :

(a) Aircraft stores taken on board in the territory of either Contracting Party, within limits fixed by the authorities of said Contracting Party, and for use on board aircraft engaged in international services of the airline designated by the other Contracting Party.

(b) Fuels and lubricants taken on board in the territory of either Contracting Party and destined to supply aircraft operated on international services by the designated airline of the other Contracting Party, even when such supplies are used on the part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board.

(c) Spare parts and regular airborne equipment entered into the territory of either Contracting Party for the maintenance or repair of aircraft used on international services by the designated airline of the other Contracting Party.

3. The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies retained on board the aircraft operated by the designated airline of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of such territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise

disposed of in accordance with customs regulations.

Article 9

1. The laws and regulations of either Contracting Party relating to the admission to, the stay in and the departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory, shall be applied to the aircraft of the airline designated by the other Contracting Party.

2. The laws and regulations of either Contracting Party relating to the admission to, the stay in and the departure from its territory of passengers, crew, cargo and mail (such as regulations relating to entry, exit, emigration and immigration, passports, customs and quarantine) shall be applicable to passengers, crews, cargo and mail carried by aircraft of the airline designated by the other Contracting Party, while in the territory of the first Contracting Party.

3. The charges and other taxes to be paid for the use of airports or of aeronautical installations and technical equipment in the territory of either Contracting Party shall be levied in accordance with the relevant rates and tariffs established for general application by the said Contracting Party.

Article 10

The designated airline of either Contracting Party shall have the right to establish, maintain and operate in the territory of the other Contracting Party, a representation of its own comprising technical personnel for the performance of the agreed services as well as commercial personnel for the traffic promotion. The number of persons to be used on such purpose shall be determined by the designated airlines between themselves subject to the agreement of the aeronautical authorities.

Article 11

1. The excess of receipts over expenditure earned by the designated airline of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party shall be transferred in accordance with the applicable provisions of the Payments Agreement ruling between the two Contracting Parties. In case such Agreement does not exist or its provisions are not applicable, payments shall be made in free currency (USA Dollars or Sterling Pounds); the transfer of such sums shall be free and unaffected by taxation or restrictions.

2. The receipts and profits earned by the designated airline of either Contracting Party in the territory of the other Contracting Party shall be exempt from income taxes.

Article 12

In a spirit of close co-operation, the aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consult each other from time to time for the purpose of ensuring

the observance of the principles and the satisfactory compliance with the provisions set up in the present Agreement.

Article 13

1. If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision of the present Agreement, it may request consultation with the other Contracting Party. Any modifications to the present Agreement shall come into effect on the date at which the two Contracting Parties shall have notified each other of the completion of their respective constitutional formalities relating to conclusion and entry into force of international agreements.

2. Modifications of the Annex to the present Agreement may be made by direct agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties. Any modifications so agreed shall come into force when they have been confirmed by an exchange of diplomatic notes.

3. Consultation between the Contracting Parties or between their aeronautical authorities, for the purpose of modifying the provisions of the present Agreement or of the Annex hereto, respectively, shall begin within a period of 60 (sixty) days from the date the request is received.

Article 14

Any dispute relating to the interpretation or application of the present Agreement or the Annex thereof shall be settled by direct negotiations between the two Contracting Parties; if the said authorities fail to reach an agreement, the dispute shall be settled through diplomatic channels.

Article 15

The present Agreement and any eventual modifications to it shall be registered with the International Civil Aviation Organisation.

Article 16

The present Agreement and the Annex thereof shall be amended, by common accord between the Contracting Parties, so as to conform with any multilateral convention which may become binding on both Contracting Parties.

Article 17

Either Contracting Party may at any time give notice to the other Contracting Party of its desire to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously

communicated to the International Civil Aviation Organisation. The Agreement shall then terminate 12 (twelve) months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by mutual agreement before the expiry of this period. In the absence of acknowledgment of receipt by the other Contracting Party, this notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the communication by the International Civil Aviation Organisation.

Article 18

The Agreement shall come into effect on the date at which the two Contracting Parties shall have notified each other of the completion of their respective constitutional formalities relating to conclusion and entry into force of international agreement. The provisions of the present Agreement shall, however, be applied provisionally as from the date of its signature.

In witness whereof the undersigned being duly authorised by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done and signed in Israel, this 19th Day of December of the year 1967, in two original copies in the English language, both being equally authentic.

For the Government
of the State of Israel

(-)

Zeev Sharef

For the Government
of the Socialist Republic
of Romania
(-)

Gheorghe Cioara

A N N E X

A.

SCHEDULE OF ROUTES

I

Routes on which air services may be operated by the designated airline of Romania:

Bucharest or Constantza via intermediate points to Tel Aviv and beyond, to Africa, Asia and Australia, in both directions.

II

Routes on which air services may be operated by the designated airline of Israel :

Tel Aviv via intermediate points to Bucharest or Constantza and beyond, to Europe and the Americas, in both directions.

B.

1. Any point or several points on the specified routes may, at the option of the designated airline concerned, be omitted on any or all flights.
2. The designated airline of each Contracting Party may terminate its air services in the territory of the other Contracting Party.
3. The points situated in third countries where the designated airline of one Contracting Party may take up or put down passengers, cargo and mail destined for or originating from the territory of the other Contracting Party shall be determined by the aeronautical authorities of the two Contracting Parties.
4. Additional flights may be permitted on the basis of prior requests presented by the designated airline of either Contracting Parties.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

ס ח ל י ט י ם לאשר את ההסכם האזרחי שנחתם בין ישראל
לרומניה ביום י"ז בכסלו תשכ"ח (19.12.67) המ"ב. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

1. בהמשך להסכם הסחר וההסכם לשיתוף פעולה כלכלי, סכני ומדעי שנחתמו בוקרשט ב-14.4.67, התכנסה בישראל הועדה המעורבת בין ה-13 וה-19 לדצמבר 1967.
2. במסגרת דיונים אלה נתקיימו גם שיחות תעופתיות שכתוצאה מהן נחתם החוזה הנ"ל.
3. החוזה הנ"ל הוא הראשון מסוגו שנחתם בין מדינה מזרח אירופית לבין ישראל.
4. זכויות הטיס שהוענקו לחב' הלאומית של הצדדים הן:
 - א. זכויות "אל-על":
 - ת"א - בקורות ביניים-בוקרשט או קונסטנצה ובקורות מעבר, לאירופה ואמריקה הצפונית והדרומית, וחזרה.
 - ב. זכויות "טרנס"
 - בוקרשט או קונסטנצה - בקורות ביניים - ת"א ומעבר, לאפריקה, אסיה ואוסטרליה, וחזרה.
 - ג. זכויות החופש החמשי - לקחת נוסעים מטענים ודואר במדינה שלישית לת"א או בוקרשט או ההפך - תקבע ע"י שלטונות התעופה של שני הצדדים.
 - ד. החברות המיועדות אינן חייבות לעבור בכל אותן בקורות הביניים שנקבעו בהתאם לחוזה. כל אחת מהחברות המיועדות רשאית לגמור את הקו שלה בשטח המדינה של הצד השני.

/סעיפי.

5. סעיפי החוזה הינם סטנדרטיים בדרך כלל, פרט לסעיף המדובר על בוררות.

הצד הרומני בשיחות התנגד לסעיף סטנדרטי בענין הבוררות, ובמקומו הציע - והוסכם על כך - סעיף אחר שלפיו כל ויכוח הקשור לפירוש או בצוץ החוזה - במידה והצדדים לא יגיעו לפתרון - יועבר הענין לטיפול באמצעות צבורות דיפלומטיים.

6. תוקפו של החוזה בלתי מוגבל, אך בידי הצדדים לבטלו ע"י הודעה מוקדמת בכתב 12 חודשים מראש.

מוגש ע"י שר התחבורה

כ"ו בשבט תשכ"ח
25.2.68

A G R E E M E N T
Between the Government of the State of Israel
and the Government of the Socialist Republic
of Romania
Relating to Civil Air Transport

The Government of the State of Israel and the Government of the Socialist Republic of Romania

Wishing to pursue the development of international cooperation in the field of air transport, and

Desiring to conclude an agreement for the purpose of establishing scheduled air transport services between and beyond their respective territories,

Have appointed their plenipotentiaries who have agreed as follows:

Article 1

1. For the purpose of the present Agreement and the Annex thereto the following terms have the following meaning, unless otherwise stated in the text:

(a) "Convention" means the Convention on International Civil Aviation signed at Chicago on December 7, 1944, to which both Contracting States are parties.

(b) "Designed Airline" means the airline that one of the Contracting Parties have designated in writing to the other Contracting Party in accordance with Article 3 of this Agreement as the airline which is to operate the international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement.

(c) "Aeronautical Authorities" means in the case of the Government of the State of Israel the Ministry of Transport and Communications;

In the case of the Socialist Republic of Romania the Ministry of Road, Water and Air Transport - Directorate General for Civil Aviation or in both cases any other authority empowered to perform the functions presently exercised by the said Authorities.

2. "Territory", "air services", "international air services" and "stop for non-traffic purposes" shall have, in the application of the present Agreement the meaning specified in Articles 2 and 96 of the Convention.

Article 2

1. Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in the present Agreement for the purpose of establishing air services on the routes specified in the Annex to this Agreement. Such services and routes are hereinafter

called "the agreed services" and "the specified routes" respectively..

2. The airline designated by each Contracting Part shall enjoy the following rights:

- (a) To fly without landing, over the territory of the other Contracting Party;
- (b) To make stops in the said territory for non-traffic purposes;
- (c) To put down and to take on international traffic in passengers cargo and mail, under the conditions set forth in the present Agreement and the Annex hereto.

3.. Nothing in the provisions of the present Agreement shall be deemed to confer on the airline designated by one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo or mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of that other Contracting Party ("cabotage").

Article 3

1. Each Contracting Party shall have the right to designate an airline for the purpose of operating the agreed services. Such designation shall form the object of a notification in writing between the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

2. On receipt of such designation, the other Contracting Party shall, subject to the provisions of paragraphs 3 and 4 of this Article, without delay, grant to the designated airline the appropriate operating authorization.

3. The aeronautical authorities of one Contracting Party may require the airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfil the conditions prescribed under the laws and regulations normally applied by such authorities to the operation of international air services.

4. Each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the authorization referred to in paragraph 2 of this Article, as to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise by the designated airline of the rights specified in Article 2 of the present Agreement, in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party.

5. After receipt of the operating authorization referred to in paragraph 2 of this Article, the designated airline may begin at any time the operation of any of the agreed services.

Article 4

1. Each Contracting Party shall have the right to revoke an authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of the present Agreement by the airline designated by the other Contracting Party, or to impose on the exercise of these rights such conditions as it may deem necessary:

(a) In any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party, or

(b) In the case of failure by that airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these right, or

(c) In case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under the present Agreement.

2. Unless immediate revocation, suspension or imposition of the conditions mentioned in paragraph 1 of this Article, is essential to prevent further infringements of laws and regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party.

Article 5

1. The designated airline of each Contracting Party shall have fair and equal opportunity to carry on the agreed services traffic embarked in the territory of one Contracting Party and disembarked in the territory of the other Contracting Party or vice versa and shall regard as being of supplementary character traffic embarked and disembarked in the territory of the other Contracting Party to and from points en route. The designated traffic embarked in the territory of the other Contracting Party and disembarked at points on the specified routes or vice versa shall take into consideration the primary interest of the designated airline of the other Contracting Party in such traffic so as not to affect unduly that interest of the latter airline.

2. The agreed services provided by the designated airline of each Contracting Party shall be closely related to the requirements of the public for transportation on the specified routes, and each shall have as its primary objective the provision of capacity adequate to meet the demands to carry passengers, cargo and mail embarked or disembarked in the territory of the Contracting Party which has designated the airline.

3. Provision for the carriage of passengers, cargo and mail embarked in the territory of the other Contracting Party and disembarked at points in third countries on the specified routes or vice versa shall be made in accordance with the general principle that capacity shall be related to :

(a) The requirements of traffic embarked or disembarked in the territory of the Contracting Party which has designated the airline:

(b) The requirements of traffic of the area through which the airline passes, after taking account of other air services established by airlines of the States situated in the area : and

(c) the requirements of economical through airline operation.

Article 6

1. The designated airlines of the two Contracting States shall determine by direct agreement the frequency of the services, the distribution of time-tables and, in general, the economical and technical conditions on which the agreed services shall be operated. The agreements thus reached shall be submitted for approval, to the aeronautical authorities of the two Contracting Parties.

2. The time-tables of the agreed services shall be submitted for approval to the aeronautical authorities of the two Contracting Parties at least 30 (thirty) days before the operation of the said services is started. The same disposition shall apply to any modifications of the said time-tables.

3. The Aeronautical Authorities of one Contracting Party shall furnish the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party, at their request, with all periodic statistical data of the designated airline, as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided by the designated airline of the first Contracting Party on the routes specified.

Article 7

1. The tariffs on any agreed service shall be established at reasonable levels, due regard being paid to all relevant factors including cost of operation, reasonable profit, characteristics of each service, and the tariffs of other airlines providing services on all or part of the same routes.

2. The tariffs referred to in paragraph 1 of this Article shall, if possible, be agreed by the designated airlines concerned of both Contracting Parties, after consultation with other airlines operating on the whole or part of the route and such agreement shall, where possible, be reached in conformity with the rate-fixing procedure established by the International Air Transport Association.

3. The tariffs so agreed shall be submitted for the approval of the aeronautical authorities of the Contracting Parties at least 30 (thirty) days before the proposed date of their introduction; in special cases, this time limit may be reduced, subject to the agreement of the said authorities.

4. If the designated airlines cannot reach an agreement or if the aeronautical authorities of one Contracting Party are dissatisfied with the tariffs agreed upon by the designated airlines, the aeronautical authorities of the two Contracting Parties shall try to determine those tariffs by agreement between themselves.

5. If the aeronautical authorities cannot agree on the approval of any tariff submitted to them under paragraph 4 of this Article, the dispute shall be settled in accordance with the provisions of Article 14 of the present Agreement. Until such dispute is settled, the Contracting Party which has expressed disagreement with the tariffs shall be entitled to require the other Contracting Party to maintain the tariff previously in effect.

Article 8

1. Aircraft operated on international services by the designated airlines of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuels and lubricants and aircraft stores (including food, beverages, tobacco and other products destined for the sale to passengers, in limited quantities, during the flight) on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other duties or taxes on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided such equipment, supplies and aircraft stores remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

2. There shall also be exempt from the same duties and taxes, with the exception of charges representing services rendered :

(a) Aircraft stores taken on board in the territory of either Contracting Party, within limits fixed by the authorities of said Contracting Party, and for use on board aircraft engaged in international services of the airline designated by the other Contracting Party.

(b) Fuels and lubricants taken on board in the territory of either Contracting Party and destined to supply aircraft operated on international services by the designated airline of the other Contracting Party, even when such supplies are used on the part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board.

(c) Spare parts and regular airborne equipment entered into the territory of either Contracting Party for the maintenance or repair of aircraft used on international services by the designated airline of the other Contracting Party.

3. The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies retained on board the aircraft operated by the designated airline of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of such territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise

disposed of in accordance with customs regulations.

Article 9

1. The laws and regulations of either Contracting Party relating to the admission to, the stay in and the departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory, shall be applied to the aircraft of the airline designated by the other Contracting Party.
2. The laws and regulations of either Contracting Party relating to the admission to, the stay in and the departure from its territory of passengers, crew, cargo and mail (such as regulations relating to entry, exit, emigration and immigration, passports, customs and quarantine) shall be applicable to passengers, crews, cargo and mail carried by aircraft of the airline designated by the other Contracting Party, while in the territory of the first Contracting Party.
3. The charges and other taxes to be paid for the use of airports or of aeronautical installations and technical equipment in the territory of either Contracting Party shall be levied in accordance with the relevant rates and tariffs established for general application by the said Contracting Party.

Article 10

The designated airline of either Contracting Party shall have the right to establish, maintain and operate in the territory of the other Contracting Party, a representation of its own comprising technical personnel for the performance of the agreed services as well as commercial personnel for the traffic promotion. The number of persons to be used on such purpose shall be determined by the designated airlines between themselves subject to the agreement of the aeronautical authorities.

Article 11

1. The excess of receipts over expenditure earned by the designated airline of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party shall be transferred in accordance with the applicable provisions of the Payments Agreement ruling between the two Contracting Parties. In case such Agreement does not exist or its provisions are not applicable, payments shall be made in free currency (USA Dollars or Sterling Pounds); the transfer of such sums shall be free and unaffected by taxation or restrictions.
2. The receipts and profits earned by the designated airline of either Contracting Party in the territory of the other Contracting Party shall be exempt from income taxes.

Article 12

In a spirit of close co-operation, the aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consult each other from time to time for the purpose of ensuring

the observance of the principles and the satisfactory compliance with the provisions set up in the present Agreement.

Article 13

1. If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision of the present Agreement, it may request consultation with the other Contracting Party. Any modifications to the present Agreement shall come into effect on the date at which the two Contracting Parties shall have notified each other of the completion of their respective constitutional formalities relating to conclusion and entry into force of international agreements.
2. Modifications of the Annex to the present Agreement may be made by direct agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties. Any modifications so agreed shall come into force when they have been confirmed by an exchange of diplomatic notes.
3. Consultation between the Contracting Parties or between their aeronautical authorities, for the purpose of modifying the provisions of the present Agreement or of the Annex hereto, respectively, shall begin within a period of 60 (sixty) days from the date the request is received.

Article 14

Any dispute relating to the interpretation or application of the present Agreement or the Annex thereof shall be settled by direct negotiations between the two Contracting Parties; if the said authorities fail to reach an agreement, the dispute shall be settled through diplomatic channels.

Article 15

The present Agreement and any eventual modifications to it shall be registered with the International Civil Aviation Organisation.

Article 16

The present Agreement and the Annex thereof shall be amended, by common accord between the Contracting Parties, so as to conform with any multilateral convention which may become binding on both Contracting Parties.

Article 17

Either Contracting Party may at any time give notice to the other Contracting Party of its desire to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously

communicated to the International Civil Aviation Organisation. The Agreement shall then terminate 12 (twelve) months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by mutual agreement before the expiry of this period. In the absence of acknowledgment of receipt by the other Contracting Party, this notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the communication by the International Civil Aviation Organisation.

Article 18

The Agreement shall come into effect on the date at which the two Contracting Parties shall have notified each other of the completion of their respective constitutional formalities relating to conclusion and entry into force of international agreement. The provisions of the present Agreement shall, however, be applied provisionally as from the date of its signature.

In witness whereof the undersigned being duly authorised by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done and signed in Israel, this 19th Day of December of the year 1967, in two original copies in the English language, both being equally authentic.

For the Government
of the State of Israel

(-)

Zeev Sharef

For the Government
of the Socialist Republic
of Romania

(-)

Gheorghe Cioara

A N N E X

A.

SCHEDULE OF ROUTES

I

Routes on which air services may be operated by the designated airline of Romania:

Bucharest or Constantza via intermediate points to Tel Aviv and beyond, to Africa, Asia and Australia, in both directions.

II

Routes on which air services may be operated by the designated airline of Israel :

Tel Aviv via intermediate points to Bucharest or Constantza and beyond, to Europe and the Americas, in both directions.

B.

1. Any point or several points on the specified routes may, at the option of the designated airline concerned, be omitted on any or all flights.
2. The designated airline of each Contracting Party may terminate its air services in the territory of the other Contracting Party.
3. The points situated in third countries where the designated airline of one Contracting Party may take up or put down passengers, cargo and mail destined for or originating from the territory of the other Contracting Party shall be determined by the aeronautical authorities of the two Contracting Parties.
4. Additional flights may be permitted on the basis of prior requests presented by the designated airline of either Contracting Parties.

ערעור על החלטת ועדת השרים לעניני כלכלה בענין
הצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת מס הכנסה (מס.12)

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לתקן החלטה מס. כל/62(ב) של ועדת
השרים לעניני כלכלה מיום כ"ב בטבת תשכ"ח (23.1.68), ולקבוע
כי התקנות לפי סעיף ב(6) בהצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת מס
הכנסה (מס.12), בקשר לסכומים המופרשים על ידי מעבידים לקופות
גמל, יותקנו לאחר התיעצות עם שר העבודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

ועדת השרים לעניני כלכלה החליטה בישיבתה מיום כ"ב בטבת
תשכ"ח (23.1.68):

"כל/62. (ב) לדחות הצעת שר העבודה בדבר הצורך להתיעץ
עמו בענין הסמכות להתקין תקנות בקשר
לסכומים המופרשים ע"י המעבידים לקופות
גמל."

מאחר והדרך המשפטית היחידה הקיימת כיום להסדר קופות
הפנסיה, תגמולים וכו' היא באמצעות התקנות על פי פקודת מס הכנסה,
ברור כי מן הראוי שקביעת הסדרים אלה תיעשה בשיתוף עם שר העבודה.

מוגש ע"י שר העבודה

כ"ח בשבט תשכ"ח
27.2.68

ערעור על החלטת ועדת השרים לעניוני כלכלה בענין
הצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת מס הכנסה (מס.12)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לתקן החלטה מס. כל/62(ב) של ועדת
השרים לעניוני כלכלה מיום כ"ב בסבת תשכ"ח (23.1.68), ולקבוע
כי התקנות לפי סעיף ב(6) בהצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת מס
הכנסה (מס.12), בקשר לסכומים המופרשים על ידי מעבידים לקופות
גמל, יותקנו לאחר התייעצות עם שר העבודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

ועדת השרים לעניוני כלכלה החליטה בישיבתה מיום כ"ב בסבת
תשכ"ח (23.1.68):

"כל/62. (ב) לדחות הצעת שר העבודה בדבר הצורך להתייעץ
עמו בענין הסמכות להתקין תקנות בקשר
לסכומים המופרשים ע"י המעבידים לקופות
גמל."

מאחר והדרך המשפטית היחידה הקיימת כיום להסדר קופות
הפנסיה, תגמולים וכו' היא באמצעות התקנות על פי פקודת מס הכנסה,
ברור כי מן הראוי שקביעת הסדרים אלה תיעשה בשיתוף עם שר העבודה.

מוגש ע"י שר העבודה

כ"ח בשבט תשכ"ח
27.2.68

ס ו ד י

היאחזיות בבקעת הירדן

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס:

- א. ליצור, לאלתר, בוכחות ישראלית - בוסף לבוכחות הצבאית - בבקעת הירדן, על ידי הקמת שורת היאחזיות התישבותיות-בטחוניות לאורך הבקעה.
- ב. ועדת שרים בהרכב ראש הממשלה, שרי הבטחון, החקלאות והעבודה יקבעו, בהתייעצות עם ראש הסטה הכללי, את מקומו ומועדי עלייתן של הנקודות החדשות.

ד ב ר י ה ס ב ר

במיתתה של הממשלה שלא להכריע עתה בדבר עתיד השטחים המוחזקים והתורית גבולותיה הקבועים של המדינה אסור שתמנע מאתנו מלקבוע עובדות בעלות חשיבות בטחוניות ומדיניות על ידי תיקונים טריטוריאליים ההכרחיים לבטחון המדינה במסגרת של כל פתרון אפשרי. בוכחות ישראלית אזרחית וצבאית בבקעת הירדן הינה בבחינת תיקון גבול שאין לו תחליף. ניתן לתכנן את מיקומם של הישובים באופן שתשארנה כל "האופציות" פתוחות לפתרונות שונים.

בשעתו, הצעתי זו היתה שלובה בהצעת פתרון קבע אולם ניתן לדעתי להפרידה, כאמור, מהפתרון הקבוע.

התפתחות פעילותו של השגריר גונר ירינג מזה והתקרבות מועד הבחירות לנשיאות בארה"ב מזה, מחייבים את החשש קצב פעולתנו ליצירת עובדות והנני מבקש שהדיון בנושא הנדון יערך בהקדם.

מוגש ע"י שר העבודה

היאחזיות בבקעת הירדן

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס:

- א. ליצור, לאלתר, ברכחות ישראלית - זוסף לזוכחות הצבאית - בבקעת הירדן, על ידי הקמת שורת היאחזיות התישבותיות-בטחוניות לאורך הבקעה.
- ב. ועדת שרים בהרכב ראש הממשלה, שרי הבטחון, החקלאות והעבודה יקבעו, בהתייעצות עם ראש הסטה הכללי, את מקומן ומועדן עלייתן של הנקודות החדשות.

ד ב ר י ה ס ב ר

בטיתה של הממשלה שלא להכריע עתה בדבר עתיד השטחים המוחזקים והתורית גבולותיה הקבועים של המדינה אסור שתמנע מאתנו מלקבוע עובדות בעלות חשיבות בטחוניות ומדיניות על ידי תיקונים טריטוריאליים ההכרחיים לבטחון המדינה במסגרת של כל פתרון אפשרי. ברכחות ישראלית אזורחית וצבאית בבקעת הירדן הינה בבחינת תיקון גבול שאין לו תחליף. ניתן לתכנן את מיקומם של הישובים באופן שתשארנה כל "האופציות" פתוחות לפתרונות שונים.

בשעתו, הצעתי זו היתה שלובה בהצעת פתרון קבע אולם ניתן לדעתי להפרידה, כאמור, מהפתרון הקבוע.

התפתחות פעילותו של השגריר גובר יריבג מזה והתקרבות מועד הבחירות לנשיאות בארה"ב מזה, מחייבים את החשש קצב פעולתנו ליצירת עובדות והנצי מבקש שהדיון בנושא הנדון יערך בהקדם.

מוגש ע"י שר העבודה

כ"ח בשבט תשכ"ח
27.2.68

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס. 8)

ה צ ע ה ל ח ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס, בהמשך להחלטה מס. 239 (כל/63) מיום ה' בשבט
תשכ"ח (4.2.68), לאשר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס. 8),
המ"ב, ולהגישה מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת העיריות (ביטול הוראות בדבר
ארנונות רכוש) אושרה ע"י ועדת השרים לענייני כלכלה בישיבתה מיום
כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/63) וצורפה לפרטיכל
כב/שכח של הממשלה מיום ה' בשבט תשכ"ח (4.2.68) (החלטה מס. 239).

מפאת דחיפות העניין מוצע לוותר על צרופ הצעת החוק לפרטיכל
של ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י שר המשפטים

י"ט בשבט תשכ"ח
18.2.68

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 8), תשכ"ח-1968

1. תיקון סעיף 269 לפקודת העיריות⁽¹⁾ (להלן - הפקודה), בהגדרת "אדמה חקלאית", במקום "ועדת שומה" יבוא "המועצה".
2. ביטול סעיפים 270 עד 272 לפקודה - בטלים.
3. ביטול סעיפים 274 ו-274א לפקודה - בטלים.
4. תיקון סעיף 274ג לפקודה, במקום "הארנונות" יבוא "הארנונה".
5. תיקון סעיף 275 לפקודה -
(1) בסעיף קטן (א), במקום "הארנונות" יבוא "הארנונה";
(2) סעיף קטן (ב) - בטל.
6. החלפת סעיף 276 במקום סעיף 276 לפקודה יבוא:
"מועד 276. החלטת מועצה בדבר השלמת ארנונה כללית
החלטה
תתקבל לא יאוחר מיום 1 במרס שלפני שנת
על
ארנונה
הכספים שלגביה מוטלת הארנונה".
7. תיקון סעיף 277 לפקודה, במקום "הארנונות שהחליטה עליהם ומועדי תשלומן" יבוא "הארנונה שהחליטה עליהם ומועדי תשלומה".
8. תיקון סעיף 278 לפקודה, במקום "לארנונות" יבוא "לארנונה".
9. תיקון סעיף 279 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב), יבוא:
"(ב) לענין סעיף 278 רואים את הארנונה כחשולם כאמור כאילו הוטלה לזכות הכספים שבה תשולם".
10. תיקון סעיף 280 לפקודה, במקום "להפחית ארנונות או לוותר עליהן" יבוא "להפחית ארנונה או לוותר עליה".
11. ביטול סימנים ג', ד' ו-ה' בפרק ארבעה-עשר לפקודה - בטלים.

- החלפת סעיף 300 12. במקום סעיף 300 לפקודה יבוא:
"תשלום במועדו 300. כל החייב בתשלום ארנונה ישלם אותה במועדה".
- ביטול סעיפים 323 א עד 323 ג 13. סעיפים 323 א עד 323 ג לפקודה - בטלים.
- תיקון פקודה המועצות המקומיות 14. בסעיף 19(א) לפקודת המועצות המקומיות⁽²⁾, במקום "ארנונת רכוש" יבוא "ארנונה".
- תיקון פקודה מס' העיריה 15. בפקודת מס' העיריה ומס' הממשלה (פיטורין)⁽³⁾, 1938 -
(1) בסעיף 2, במקום סעיף קטן (ב), יבוא:
"ב) 'ארנונה כללית' פירושו כאמור בסעיף 274 לפקודת העיריות";
(2) בסעיף 3, פסקה (א) - בטלה ובפסקה (ב) במקום "מס העיריה הכללי ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל";
(3) בסעיף 4, בפסקה (א), במקום "מס הרכוש לעיריה, מס העיריה הכללי ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל" ובפסקה (ב), במקום "מס העיריה ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל";
(4) בסעיף 5 במקום "מס הרכוש לעיריה, מהמס הכללי וממס החינוך" יבוא "מהארנונה הכללית";
(5) בסעיף 5א -
(א) במקום "מתשלום מס הרכוש לעיריה או מתשלום מס עיריה כללית או מתשלום מס החינוך לעיריה" יבוא "מתשלום ארנונה כללית";
(ב) במקום "מכל מס רכוש, מס כללי או מס חינוך שהוטל" יבוא "מכל ארנונה כללית שהוטלה";
(ג) במקום "ארנונת רכוש וארנונה כללית" יבוא "ארנונה כללית";
(6) בסעיף 25, במקום "ארנונת רכוש וארנונה כללית" יבוא "ארנונה כללית".

16. גביית חשומים נקבע בחיקוק כי תשלום פלוני ייגבה בדרך סגובים ארנונות או ארנונת רכוש, יראו כאילו נקבע באותו חיקוק כי התשלום ייגבה בדרך סגובים ארנונה כללית.
17. הוראות מעבר על אף האמור בחוק זה - (1) ענין המתייחס לארנונת רכוש לשנת הכספים 1967/68 או לשנים שלפניה, התלוי ועומד בפני ועדת סומה, מנהל סומה, ועדת ערר או בית משפט, ימשיכו לדרך בו עד סיומו לפי הוראות הפקודה המבוטלות בחוק זה; (2) בעיריה בה מוטלת ארנונה כללית לפי אחוז מסויים מהשווי לצורך הארנונה, כאמור בסעיף 22(ה) ו-1(ו) לחוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 5), תשכ"ז-1967⁴, יוסיפו לחול - לכל ענין הקשור בקביעת השווי האמור, לרבות עניני ביקורת, השגה, ערר וערעור - הוראות הפקודה המבוטלות בחוק זה.
18. תחילתו של חוק זה ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968). תחילה

- (1) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197 ס"ח תשכ"ה, עמ' 127, עמ' 215, עמ' 263; ס"ח תשכ"ז, עמ' 16, עמ' 56, עמ' 74.
- (2) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
- (3) ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 792, עמ' 27.
- (4) ס"ח תשכ"ז, עמ' 56.

ד ב ר י ה ס ב ר

1. בין הממשלה והרשויות המקומיות הוסכם, כי ארנונת הרכוש הנגבית על ידי הרשויות המקומיות תבוטל, אחוזי מס הרכוש הנגבה על ידי המדינה יוגדלו והמדינה תעביר אחוז מסויים מהכנסותיה לרשויות המקומיות. החוק המוצע בא לממש הסכם זה בכל הנוגע לביטול ארנונת הרכוש בעיריות (סעיפים 1 עד 13). במועצות המקומיות הדבר ייעשה על ידי שינוי צווי המועצות המקומיות הסונות.
2. בעקבות ביטול ארנונת הרכוש יבוטלו גם הפטורים ממנה לפי פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פיטורין), 1938(סעיף 15).

3. הוראות הפקודה לגבי הסגות, עררים וערעורים בדבר ארנונה רכוש ייסארו בחוקסן לגבי כל ענין החלוי ועומד עד לסיומו (סעיף 17 (1)).
4. מכוח האמור בסעיף 22(ה) ו-ו) לחוק לחיקון פקודת העיריות (מס' 5), תשכ"ז-1967, רשמי עיריית תל-אביב, עד שנת הכספים 1969/70, להמשיך ולהטיל ארנונה כללית לפי אחוז מהסווי לצורך ארנונה, וזאת על אף ביטולו של סעיף 274 (ב) לפקודה לפי אותו חוק. מוצע שהוראות חוק זה לא יפגעו באפשרות האמורה (סעיף 17 (2)).

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס. 8)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס, בהמשך להחלטה מס. 239 (כל/63) מיום ה' בשבט
תשכ"ח (4.2.68), לאשר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס. 8),
המ"ב, ולהגישה מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר לתיקון פקודת העיריות (ביטול הוראות בדבר
ארנונות רכוש) אושרה ע"י ועדת השרים לענייני כלכלה בישיבתה מיום
כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/63) וצורפה לפרטיכל
כב/שכח של הממשלה מיום ה' בשבט תשכ"ח (4.2.68) (החלטה מס. 239).

מפאת דחיפות העניין מוצע לוותר על צרופ הצעת החוק לפרטיכל
של ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י שר המשפטים

י"ט בשבט תשכ"ח
18.2.68

חוק לחיקון פקודת העיריות (מס' 8), תשכ"ח-1968

1. בסעיף 269 לפקודת העיריות⁽¹⁾ (להלן - הפקודה), בהגדרת סעיף 269 חיקון
"אדמה חקלאית", במקום "ועדת שומה" יבוא "המועצה".
2. סעיפים 270 עד 272 לפקודה - בטלים.
סעיפים
270 עד 272 ביטול
3. סעיפים 274 ו-274א לפקודה - בטלים.
סעיפים
274 ו-274א ביטול
4. בסעיף 274ג לפקודה, במקום "הארנונות" יבוא "הארנונה".
סעיף 274ג חיקון
5. בסעיף 275 לפקודה -
(1) בסעיף קטן (א), במקום "הארנונות" יבוא "הארנונה";
(2) סעיף קטן (ב) - בטל.
סעיף 275 חיקון
6. במקום סעיף 276 לפקודה יבוא:
"מועד 276. החלטת מועצה בדבר הפלת ארנונה כללית
החלטה
תתקבל לא יאוחר מיום 1 במרס שלפני שנת
על
ארנונה
הכספים שלגביה מוטלת הארנונה".
סעיף 276 החלפה
7. בסעיף 277 לפקודה, במקום "הארנונות שהחליטה עליהם ומועדי
תשלומן" יבוא "הארנונה שהחליטה עליהם ומועדי תשלומה".
סעיף 277 חיקון
8. בסעיף 278 (א) לפקודה, במקום "לארנונות" יבוא "לארנונה".
סעיף 278 חיקון
9. בסעיף 279 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב), יבוא:
"(ב) לענין סעיף 278 רואים את הארנונה שתחולם כאמור
כאילו הוטלה לשנת הכספים שבה תחולם".
סעיף 279 חיקון
10. בסעיף 280 לפקודה, במקום "להפחית ארנונות או לוותר עליהן"
יבוא "להפחית ארנונה או לוותר עליה".
סעיף 280 חיקון
11. סימנים ג', ד' ו-ה' בפרק ארבעה-עשר לפקודה - בטלים.
סימנים
ג', ד' ו-ה'
בפרק
ארבעה-עשר ביטול

- החלפת סעיף 300 .12 במקום סעיף 300 לפקודה יבוא:
"תשלום המועדו 300. כל החייב בתשלום ארנונה ישלם אותה במועדה".
- ביטול סעיפים 323 א עד 323 ג לפקודה - בטלים. .13
- תיקון פקודה המועצות המקומיות .14 בסעיף 19(א) לפקודת המועצות המקומיות⁽²⁾, במקום "ארנונת רכוש" יבוא "ארנונה".
- תיקון פקודה מס' העיריה .15 בפקודת מס' העיריה ומס' הממשלה (פיטורין)⁽³⁾, 1938 -
(1) בסעיף 2, במקום סעיף קטן (ה), יבוא:
"ב) 'ארנונה כללית' פירושו כאמור בסעיף 274 לפקודת העיריות";
(2) בסעיף 3, פסקה (א) - במלה ובפסקה (ב) במקום "מס העיריה הכללי ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל";
(3) בסעיף 4, בפסקה (א), במקום "מס הרכוש לעיריה, מס העיריה הכללי ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל, ובפסקה (ב), במקום "מס העיריה ומס החינוך לא יוטלו" יבוא "ארנונה כללית לא תוטל";
(4) בסעיף 5 במקום "מס הרכוש לעיריה, מהמס הכללי וממס החינוך" יבוא "מהארנונה הכללית";
(5) בסעיף 5א -
(א) במקום "מתשלום מס הרכוש לעיריה או מתשלום מס עיריה כללית או מתשלום מס החינוך לעיריה" יבוא "מתשלום ארנונה כללית";
(ב) במקום "מכל מס רכוש, מס כללי או מס חינוך שהוטל" יבוא "מכל ארנונה כללית שהוטלה";
(ג) במקום "ארנונת רכוש וארנונה כללית" יבוא "ארנונה כללית";
(6) בסעיף 25, במקום "ארנונת רכוש וארנונה כללית" יבוא "ארנונה כללית".

16. נקבע בחיקוק כי תשלום פלוני ייגבה בדרך סגובים ארנונות או ארנונות רכוש, יראו כאילו נקבע באותו חיקוק כי התשלום ייגבה בדרך סגובים ארנונה כללית.
17. על אף האמור בחוק זה -
 (1) ענין המתייחס לארנונות רכוש לשנת הכספים 1967/68 או לשנים שלפניה, התלוי ועומד בפני ועדת שומה, מנהל שומה, ועדת ערר או בית משפט, ימשיכו לרוץ בו עד סיומו לפי הוראות הפקודה המבוטלות בחוק זה;
 (2) בעיריה בה מוטלת ארנונה כללית לפי אחוז מסויים מהשווי לצורך הארנונה, כאמור בסעיף 22(ה) ו-1(ו) לחוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 5), תשי"ז-1967⁴, יוסיפו לחול - לכל ענין הקשור בקביעת השווי האמור, לרבות עניני ביקורת, השגה, ערר וערעור - הוראות הפקודה המבוטלות בחוק זה.
18. תחילתו של חוק זה ביום ג' בניסן תשי"ח (1 באפריל 1968).

- (1) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשי"ד, עמ' 197;
 ס"ח תשי"ה, עמ' 127, עמ' 215, עמ' 263;
 ס"ח תשי"ז, עמ' 16, עמ' 56, עמ' 74.
 (2) דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשי"ה, עמ' 256.
 (3) ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 792, עמ' 27.
 (4) ס"ח תשי"ז, עמ' 56.

ד ב ר י ה ס ב ר

1. בין הממשלה והרשויות המקומיות הוסכם, כי ארנונות הרכוש הנגבים על ידי הרשויות המקומיות תבטל, אחוזי מס הרכוש הנגבה על ידי המדינה יוגדלו והמדינה תעביר אחוז מסויים מהכנסותיה לרשויות המקומיות. החוק המוצע בא לממש הסכם זה בכל הנוגע לביטול ארנונות הרכוש בעיריות (סעיפים 1 עד 13). במועצות המקומיות הדבר ייעשה על ידי שינוי צווי המועצות המקומיות הסונות.
2. בעקבות ביטול ארנונות הרכוש יבוטלו גם הפטורים ממנה לפי פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פיטורין), 1938(סעיף 15).

3. הוראות הפקודה לגבי הסגות, עררים וערעורים בדבר ארנונה רכוש ייסארו בתוספת לגבי כל ענין החלוי ועומד עד לסיומו (סעיף 17 (1)).
4. מכוח האמור בסעיף 22(ה) ו-(ו) לחוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 5), תשכ"ז-1967, רשמי עירית תל-אביב, עד שנת הכספים 1969/70, להמשיך ולהטיל ארנונה כללית לפי אחוז מהסווי לצורך ארנונה, וזאת על אף ביטולו של סעיף 274 (ב) לפקודה לפי אותו חוק. מוצע שהוראות חוק זה לא יפגעו באפטרות האמורה (סעיף 17 (2)).

יחסי תרבות עם גרמניהה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם:

א. ל ב ט ל -

(1) החלטות הממשלה מס. 119 מ' מיום כ"ה בכסלו תשכ"ב (3.12.61) ומס. 530 מיום כ' בסיון תשכ"ה (20.6.65) בדבר הקמת ועדת שרים קבועה ליחסי תרבות עם גרמניה.

(2) ההנחיות בדבר קשרי תרבות עם גרמניה מהתאריך הנ"ל.

(3) ההנחיות המשלימות בדבר קשרי תרבות עם גרמניה מיום כ"ד באייר תשכ"ב (28.5.62).

ב. להפסיק פעולתה של הוועדה הבינמשרדית לקשרי תרבות עם גרמניה שמתפקידה היה לחוות דעה לאור הנחיות ועדת השרים (הנחיות ג' ו-ה' של ועדת השרים מיום כ"ה בכסלו תשכ"ב (3.12.61)).

ג. לנהל מעתה יחסי התרבות והספורט בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה הפדרלית של גרמניה בדרכים הנהוגות עם ארצות אחרות, כרצון הגופים המעוניינים עצמם, ובאמצעות גורמים ממשלתיים, ציבוריים ומסחריים המטפלים ביחסי תרבות, אמנות, בידור וספורט עם ארצות אחרות.

ד. הגורמים הממשלתיים הזוגעים לענין, ובמיוחד משרדי החינוך והתרבות והחוץ, ישקלו בקפדנות כל הופעה תרבותית ישראלית ברפ"ג וכל מופע תרבותי גרמני בישראל לגופו במלוא ההכרה של העדינות המיוחדת שבהתווית יחסים אלה והם ישקדו בפעולתם למנוע תופעות העלולות לפגוע ברגשות הציבור ובמיוחד על מניעת כל קשר עם גופים או בודדים בעלי עבר נאצי ויצירותיהם.

ה. לא לקיים כל קשרי תרבות עם גרמניה המזרחית.

ד ב ר י ה ס ב ר

א. החלטת הממשלה מס. 119 מיום כ"ה בכסלו תשכ"ב (3.12.61), בתקבלה על רקע חוסר זכויותה של ממשלת רפ"ג דאז לקיים יחסים דיפלומטיים סדירים עם ממשלת ישראל. מאז כוננו היחסים הדיפלומטיים בין שתי המדינות. ב-1965 חלה התפתחות מהירה בהיקף ובגוון הקשרים והמגעיים הבינלאומיים גם מחוץ למשור הממשלתי והלכו ורבו הופעות אומנותיות ותרבותיות מישראל בגרמניה וכן הגיעו הופעות אומנותיות וספורטיביות מגרמניה לישראל.

/הנחיות.

ב. הנחיות הממשלה בנדון מ/1961 ומ-1962 אינן להם תוקף מחייב כלפי הציבור. הועדה הבינמשרדית חוותה דעתה רק אם נשאלה דעתה ולמסקנותיה לא היה תוקף מחייב, מלבד לגבי משרדים ממשלתיים ועובדיהם. עקב זה נערכו אירועים תרבותיים ללא זיקה להנחיות הממשלה ואילו אירועים מאותו סוג או העולים עליהם בתוכנה האומנותי ובערכם התרבותי נדחו על ידי הועדה ברוח ההנחיות. כך רבו תופעות הסותרות אלו את אלו, את ההגיון ואת האינטרס הציבורי. במקרים רבים נועדה פניה לועדה רק לצורך קבלת גושפנקא רשמית לצד המעוניין אם וכאשר נוח היה לו לקבלה.

ג. הסיבויים באקליח הציבורי בישראל בעניין מגעים עם רפ"ג מאז כניסת היחסים הדיפלומטיים ובמיוחד לאור ביטויי ההזדהות ההמוניים בגרמניה עם ישראל ערב מלחמת ששת הימים ובמרוצתה והאכרונזים המתואר לעיל (ב), הביאו את משרד החוץ להכרה שבתנאים הקיימים ומתוך רצון שיכובדו רגשות העם היהודי והישראלי בתחום עדין זה של יחסי תרבות עם גרמניה - יש לבטל את ההנחיות והסיבויים שהמציאות החיה רוקנה אותם מתוכנם ולבטל את ההתערבות הישירה של רשויות הממשלה שאיננה תחליף למצפונם של הפרט.

חזקה שהציבור בישראל בתושו הבריא ובמיוחד אנשי הרוח, המדע, האמנות והיצירה שבו ישקלו כל צעד ואירוע לגופו, מתוך רגש אחריות ויקבעו את תכנם ומהותם של קשרי התרבות עם גרמניה המערבית כשזכר העבר, הכבוד הלאומי היהודי והסאיפה להעשרת חיי התרבות ולהאדרת הכוחות הנאורים בכל אתר משמשים בר לרגליהם.

מ"ב החלטות וההנחיות אותן מוצע לבטל.

מוגש ע"י שר החוץ

ט"ז בשבט תשכ"ח

15.3.68

ההחלטות וההנחיות בענין יחסית תרבות עם גרמניה
(ההחלטות וההנחיות אותן מוצע לבטל)

החלטת מס. 70 של הממשלה מיום ד' בכסלו תשכ"ב (12.11.61)

70. קשרי תרבות עם גרמניה

מ ח ל י ט י ה למנות ועדת שרים אשר תבדוק את הבעיות
שנתעוררו בקשר לקיום קשרי תרבות עם גרמניה ותציג הנחיות
בנדון. ועדת השרים תביא המלצותיה לממשלה.

הרכב הועדה: השרים ג. יוספטל - יו"ר, א. אבן, י. בורג,
י. בן-אהרון, ד. יוסף, ג. מאיר.

החלטת ועדת השרים מיום כ"ה בכסלו תשכ"ב (3.12.61)

הנחיות בדבר קיום קשרי תרבות עם גרמניה

(א) ארועים בינלאומיים

תותר השתתפותה של ישראל באירועים בינלאומיים המתקיימים
בגרמניה והשתתפותה של גרמניה באירועים בינלאומיים המתקיימים
בישראל.

(ב) בקורים של גרמנים בישראל

יש להגביל בקורים מתאימים של גרמנים בישראל וביחוד בקורים
של נוער גרמני (תלמידי בתי ספר, סטודנטים, פועלים צעירים
ובעלי מקצועות חופשיים צעירים) כדי שיכירו את מפעלנו בארץ.

(ג) פעולות הסברה בגרמניה

יש לעודד פעולות הסברה של ישראלים על העם היהודי ועל מדינת
ישראל. ועדה מורכבת מבאי-כח משרד החוץ (יו"ר), משרד החינוך
והתרבות ומשרד התחבורה תפעל כדי לבחור באנשים מתאימים לפעולות
הסברה כאלה. רצוי שועדה זו תפעל גם בתאום עם המוסדות ללימוד
גבוה בארץ.

(ד) בידור

לא תהיינה הופעות בידוריות של גרמנים בישראל ושל ישראלים
בגרמניה עד כמה שזה תלוי בממשלת ישראל.

(ה) אמנות

בכל מקרה של הופעה אמנותית, שאליה יוזמן גוף ישראלי לגרמניה
- תחליט הועדה הבינמשרדית שנקבעה בסעיף ג' ולעיל. סידור זה
חל גם על תערוכות לא מסחריות ישראליות בגרמניה.

(ו) לימוד בגרמניה

1. אין מעוררים מסלוח אנשים למטה מגיל יוצא צבא ללימוד בגרמניה ואין מקציבים מטבע זר למטרה זו.
2. אין מעוררים לימוד של סטודנטים ישראליים באוניברסיטאות גרמניות, לא מקציבים לשם כך מטבע חוץ ואין מקבלים מילגות גרמניות למטרה זו.
3. להצעות של לימודי הסתלמות באוניברסיטאות או במוסדות מדע אחרים בגרמניה (*Post Graduate*) ינתן היתר רק להסתלמות בעניינים חיוניים למדינה, כן תותר קבלת מילגות להסתלמות מסוג זה.
4. הסתלמות של פועלים או טכנאים מבוגרים במפעלים גרמניים תותר רק אם ההסתלמות קטורה בהפעלת ציוד טכנה בגרמניה או בטפול בו, או אם ישנם טעמים מיוחדים המחייבים לימוד המקצוע בגרמניה. כן תותר קבלת מילגות להסתלמות מסוג זה.

(ז) הקמת מוסדות בסיוע גרמני

אין להתיר הקמת סניפים של חברות, מוסדות או ארגונים גרמניים בארץ. הנחיה זו לא תחול על תרומות למטרות פילנטרופיות אשר אינן מזכות את התורמים להתערב בכל צורה שהיא בהנהלת המוסדות הנהנים מהתרומות בישראל.

(ח) בקורי מסלחות של ארגונים ומוסדות צבוריים

ארגונים ומוסדות ציבוריים המוזמנים לבקור בגרמניה או המבקשים להזמין ארגון או מוסד מקביל לבקור בישראל, אשר יפנו לממשלה בבקשת הנחיה בעניין זה - תנתן להם עצה בהתאם להנחיות דלעיל.

(ט) מוקמת ועדת טריט קבועה אשר תחליט על כל מקרה הנוגע לקטר תרבותי עם גרמניה שאינו מכוסה על ידי הנחיות אלה. הרכב הועדה: הסריט ג. מאיר (יו"ר), א. אבן וי. בן-אהרן.

החלטת ועדת הסריט מיום כ"ד באייר תשכ"ב (28.5.62)

הנחיות בראשות בדבר קירח קשרי תרבות עם גרמניה

בהמשך להחלטה מס. 119 של הממשלה מיום כ"ה בכסלו תשכ"ב (3.12.61) ובתוקף הטמכות לפי סעיף ט' בהחלטה האמורה, מחליטים:

(א) סדרי עבודתה של הועדה הבינמסרדית הפועלת בהתאם לסעיפים ג' וה' להנחיות בדבר קירח קשרי תרבות עם גרמניה (להלן הועדה הבינמסרדית)

במקרה שנחלקות הדעות בועדה הבינמסרדית, יביא חבר הועדה החולק על דעת הרוב את עמדתו בפני הסר אשר אותו הוא מייצג והסר יחליט לבקש כנוס ועדת הסריט לעניין קשרי תרבות עם גרמניה לשם החלטה בטאלה הטויה במחלוקת, או יורה לנציגו כיצד לפעול בועדה הבינמסרדית.

- (ב) קיום קשרי מדע בין מוסדות מדע ומדענים ישראליים וגרמנים
בכל מקרה שמתעוררת שאלה של קיום קשרי מדע עם מוסד מדעי או מדען גרמני, יבדוק משרד החוץ את עברו של המוסד או המדען. אם יתברר כי מבחינת הפעילות הנאצית עברו של המוסד או המדען כשר - אין להתנגד לקיום קשרי מדע בין מוסד או מדען ישראלי לבין מוסד או מדען גרמני כזה.
- (ג) מינוי מדען ישראלי כחבר או כחבר-כתב במוסדות מדע גרמנים
אין להתיר למדענים ישראליים לקבל מינוי כחבר או כחבר-כתב במוסדות מדע גרמניים.
- (ד) קבלת סטודנטים גרמנים במוסדות השכלה גבוהה או בבתי-ספר בארץ
אין להתיר קבלת סטודנטים גרמנים במוסדות השכלה גבוהה או בבתי ספר בארץ.
- (ה) הזמנת ישראליים ללמד או להרצות, בשכר, לתקופה קצרה במוסדות חנוך ומדע בגרמניה
יש להתיר לישראלים להענות להזמנה ללמד או להרצות בשכר, לתקופה קצרה במוסדות חנוך ומדע בגרמניה, אם המוסד המזמין כשר מבחינת עברו הנאצי. יש לדאוג בקורים כאלה כפעולות הסברה במסגרת סעיף ב' להנחיות בדבר קיום קשרי תרבות עם גרמניה.
- (ו) הופעות אמנותיות, כולל תערוכות, של גוף או פרט גרמני בישראל
אין להתיר הופעות אמנותיות, כולל תערוכות, של גרמנים בישראל.
- (ז) הזמנת עתונאים ישראליים ע"י ממשלת בון
(1) הועדה הבינמטרדית תקיים פגישה עם ועד אגודת העתונאים. תסביר לוועד את עמדת הממשלה כי אין לעודד היענות של עתונאים ישראליים להזמנות ממשלתיות לבקור בגרמניה ותציע לאגודת העתונאים לנקוט באותה עמדה.
(2) במידה שעתונאים המקבלים הזמנה מממשלת גרמניה יפנו למשרד החוץ בבקשת הנחיות בדיון, או שההיינה פניות בנושא זה מצד נציג ממשלת בון, לא ינקוט משרד החוץ עמדה, אלא יפנה את הפונים לוועד אגודת העתונאים.
- (ח) הקמת אכסניות נוער בארץ על ידי עיריות גרמניות
(1) יש להתיר הקמת אכסניות נוער בארץ ע"י עיריות גרמניות, במידה שהקמתן תואמת את הסיפא של סעיף ז' להנחיות בדבר קיום קשרי תרבות עם גרמניה.
(2) יוצע למקימי האכסניות, כי בשלט אשר ייקבע על בנין כל אכסניה ייאמר: האכסניה הוקמה ע"י עיריית.... לזכר קרבתו הקהילה היהודית באותה עיר.

תיקון החלטה מס. 163: הענקת סמכות לשר המסחר
והתעשייה לפי פקודת ועדות חקירה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם במקום החלטה מס. 163 מיום כ"ט בכסלו תשכ"ח
(31.12.67) תבוא ההחלטה הבאה:

מ ח ל י ט י ם להעניק לשר המסחר והתעשייה את הסמכות למנות
ועדת חקירה, לפי פקודת ועדות החקירה 1921, אשר תחקור את מכלול
הבעיות הקשורות באספקת גז, מכשירי גז ואביזריהם ושירותים הכרוכים
באספקה כאמור לרבות מחירי הגז, המכשירים, האביזרים והשירותים
האמורים, ותמליץ בפני שר המסחר והתעשייה על הדרכים להבטחת הסדרה
נאותה של בעיות חקירתה; כולל אספקת גז, אביזרים, מכשירים ושירותים
אלה באיכות נאותה ובמחיר סביר.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. 163 מיום 31.12.67 נקבע: " להעניק לשר המסחר
והתעשייה את הסמכות למנות ועדת חקירה, לפי פקודת ועדות החקירה, 1921,
אשר תבדוק את מכלול הבעיות הקשורות אספקת מכשירי גז ושירותים לצרכני
הגז לשימוש ביתי, ותמליץ בפני שר המסחר והתעשייה על הדרכים להבטיח
אספקת אביזרים ושירותים אלה באיכות נאותה ובמחיר סביר. "

בהחלטה זו לא נכללו בטעות בעיות אספקת הגז והמחירים בתחום
חקירתה של ועדת החקירה שתתמנה על ידי שר המסחר והתעשייה. כדי להסיר
ספק בדבר היקף הסמכות בן ון מוצעת ההחלטה הנ"ל.

מוגש ע"י שר המסחר והתעשייה

תיקון החלטה מס. 163: הענקת סמכות לשר המסחר
והתעשייה לפי פקודת ועדות חקירה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם במקום החלטה מס. 163 מיום כ"ט בכסלו תשכ"ח
(31.12.67) תבוא ההחלטה הבאה:

מ ח ל י ט י ם להעניק לשר המסחר והתעשייה את הסמכות למנות
ועדת חקירה, לפי פקודת ועדות החקירה 1921, אשר תחקור את מכלול
הבעיות הקשורות באספקת גז, מכשירי גז ואביזריהם ושירותים הכרוכים
באספקה כאמור לרבות מחירי הגז, המכשירים, האביזרים והשירותים
האמורים, ותמליץ בפני שר המסחר והתעשייה על הדרכים להבטחת הסדרה
נאותה של בעיות חקירתה; כולל אספקת גז, אביזרים, מכשירים ושירותים
אלה באיכות נאותה ובמחיר סביר.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. 163 מיום 31.12.67 נקבע: " להעניק לשר המסחר
והתעשייה את הסמכות למנות ועדת חקירה, לפי פקודת ועדות החקירה, 1921,
אשר תבדוק את מכלול הבעיות הקשורות באספקת מכשירי גז ושירותים לצרכני
הגז לשימוש ביתי, ותמליץ בפני שר המסחר והתעשייה על הדרכים להבטחת
אספקת אביזרים ושירותים אלה באיכות נאותה ובמחיר סביר. "

בהחלטה זו לא נכללו בשעות בעיות אספקת הגז והמחירים בתחום
חקירתה של ועדת החקירה שתתמנה על ידי שר המסחר והתעשייה. כדי להסיר
ספק בדבר היקף הסמכות בנ"ו מוצעת ההחלטה הנ"ל.

מוגש ע"י שר המסחר והתעשייה

הצעת חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

ס ח ל י ט י ם, בהמשך להחלטה מס. 240 (כל/64) מיום ה' בטבת תשכ"ח (4.2.68), לאשר את הצעת חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4), תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהגיסה מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4), תשכ"ח-1968, אוסרה ע"י ועדת הסרים לענייני כלכלה בישיבתה מיום כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/64) וצורפה לפרטיכל כב/סכח טל הממשלה מיום ה' בטבת תשכ"ח (4.2.68) (החלטה מס. 240).

מפאת דחיפות העניין מוצע לוותר על צירוף הצעת החוק לפרטיכל טל ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגיסה מיד לכנסת.

מוגש ע"י מ"מ סר האוצר

הצעת חוק

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 4), תשכ"ח-1968

1. בסעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (1)
(להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת "מלאי" יבוא:

תיקון
סעיף 1

"מלאי בתעשייה" - מלאי בבעלותו של מפעל תעשייתי -

(1) המשמש לייצור באותו מפעל או

(2) יוצר באותו מפעל ובמצא בתחומו, או

שהוא נמצא מחוץ לתחומו אך לצרכי

עיבוד או להחסנה בלבד.

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי -

תיקון
סעיף 3

(1) האמור בסעיף יסומן כסעיף קטן (א) ובו:

(א) בפסקה (1), במקום "1.5" יבוא "2.5";

(ב) בפסקאות (2), (3), (4) ו-(8), במקום "1.2" יבוא "2";

(ג) בפסקה (9), אחרי "מלאי שאיננו מלאי חקלאי" יבוא "ואיננו מלאי בתעשייה";

(ד) פסקה (10) תסומן (11) ולפניה יבוא:

"(10) מלאי בתעשייה - 0.8";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מקרקעין שהיו באזור חקלאי ונכללו באזור שהכריז עליו... האזור כאזור עירוני לאחר ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968), מס הרכוש המשתלם עליהם יהיה בשיעורים אלה משוריינים:

(1) גביון - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השנייה ו-1.5% בשנה השלישית.

(2) קרקע - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השנייה, 1.5% בשנה השלישית ו-2% בשנה הרביעית.

3. בסעיף 6 לחוק העיקרי - במל.

ביטול
סעיף 6

4. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון
סעיף 18

"(ב) הצהרה כאמור בסעיף קטן (א) תהא בכתב ותפרט את רשימת המלאי לפי סוביו, שהיה למצהיר במועד שנקבע לחישוב סוביו ואת שוריו, וכן את רשימת הציוד שהיה לו ביום האחרון של שנת המס הקודמת ואת שוריו".

5. במקום סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 20

"מועדי 20. (א) המס על מקרקעין לכל שנת מס ישולם בשלושה תשלומים שווים שמועדיהם: 10 ביולי, 10 באוקטובר ו-10 בינואר של שנת המס. המס על מקרקעין

1. ס"ח 337, תשכ"א, עמ' 100, ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 92; ס"ח 459, תשכ"ה, עמ' 197; ס"ח 494, תשכ"ז, עמ' 26.

(ב) אדם שעד 30 ביוני של שנת המס שלם בתשלום אחד את כל המס על מקרקעין, המגיע ממנו לשנת המס, כמפורט בהודעה על סכום המס (להלן הודעת תשלום), יהא זכאי להנחה של 5% מסכום אותו מס. בעל מקרקעין הרוצה להיבנות מהנחה כאמור ולא קיבל הודעת תשלום ימסור לו המנהל, הודעת תשלום, על פי דרישתו.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) בעל מקרקעין הכלול בהסדר כללי לתשלום מס בגביה מרוכזת, ישלם את המס בתשעה תשלומים שווים, שמועדיהם הם היום העשירי של כל אחד מהחודשים יוני עד פברואר של שנת המס, ויהא זכאי להנחה בשיעור שקבע שר האוצר ושלא יעלה על 3% מסכום המס.

"הסדר כללי לתשלום המס בגביה מרוכזת" - הסדר שאישר המנהל בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) - (ג), אדם שנעשה בעל מקרקעין תוך שנת המס ובמסרה לו הודעת תשלום בעד אותם מקרקעין לאותה שנת מס לאחר יום 30 ביוני, ישלם את המס תוך 30 יום מיום קבלת ההודעה.

6. במקום סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 25

"תשלום המס על פי שומת מקרקעין 25. (א) אדם שבמסרה לו הודעת שומה על מקרקעין, ישלם את המס המגיע ממנו לפיה במועדי התשלום כמפורט בסעיף 20 ויהא זכאי להנחה כאמור באותו סעיף אם קיים את התנאים שבו; ובלבד שאם במסרה לו הודעת שומה לאחר שחלף מועד ממועדי התשלום במועדי התשלום שבוחרו הקבועים בסעיף 20 (א), ישלם את ההפרש בין מה שהיה עליו לשלם לשנת המס אילולא קיבל את הודעת השומה לבין מה שעליו לשלם לפיה, או תוך 30 יום מיום מסירת הודעת השומה אם במסרה אחרי 10 בינואר.

(ב) השיג אדם על השומה ישלם את המס שאיננו שנוי במחלוקת
במועדים ובאופן המפורטים בסעיף קטן (א)."

7. בסעיף 26 לחוק העיקרי -

תיקון
סעיף 26

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "על השומה" יבוא: "או על הודעת
תשלום שבמסרה לאדם לגבי מקרקעין שרכש ממי שהיה פטור
ממס ואשר לא ערר על שומה שבשטח לו".

(2) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יסומנו (ה) ו-(ו), ולפניהם
יבוא:

"(ד) במסרה למסיג החלטת המנהל לפי סעיף קטן (ב), חייב
הוא תוך 15 יום מיום שבמסרה לו ההחלטה לשלם את
יתרת המס המגיעה ממנו לפיה, ואם הגיש ערר לפי
סעיף 27 - את יתרת המס שאינה שנויה במחלוקת".

8. בסעיף 29 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

תיקון
סעיף 29

"(ה) במסרה לבעל מקרקעין החלטת ועדת הערר, חייב הוא
תוך 15 יום מיום שבמסרה לו ההחלטה לשלם את יתרת
המס המגיעה/ממנו לפיה."

9. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא -

תיקון
סעיף 33

"קנס על 33. לא שולם המס או חלק ממנו במועד שנקבע לתשלום,
אי תשלום ירוסף לסכום שלא שולם קנס בשיעור של 1% לכל
15 ימים של פיגור, ולענין גביה, - דין הקנס כדון
המס".

10. בסעיף 34 לחוק העיקרי - בטל וסעיף 33א' לחוק העיקרי
יסומן 34 ובו יבוא במקום "לפי סעיפים 25א' ו-51" "לפי
סעיפים 25א', 33א' ו-51".

סעיף
33א'
יתוקן
ויבוא
במקום
34
שבטל

11. לפני סעיף 34 לחוק העיקרי יבוא:
- הוספת
סעיף
33א
חדש
- "ריבית 33א. על יתרה כאמור בסעיפים 26(ד) או - 29(ה) על יתרת מס
ישלם הנישום ריבית של 9% לשנה מיום 10 ביולי
של שנת המס שלגביה מתייחסת היתרה, ובלבד
שעל יתרה לפי סעיף 26(ד) לא ישלם ריבית
לתקופה העולה על חצי שנה, ועל יתרה לפי סעיף
29(ה) לתקופה העולה על שנה."
12. בסעיף 35 לחוק העיקרי, במקום "40% ממס הרכוש הנגבה
בכל שנה יהיה" יבוא "40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על ציוד
ומלאי ו-20% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על מקרקעין יהיו".
- תיקון
סעיף
35
13. בסעיף 40 לחוק העיקרי, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב),
במקום "בשנת מס פלוצית" יבוא "בשנת המס" ובמקום "בשנת המס
שלאחריה" יבוא "באותה שנה".
- תיקון
סעיף
40

החלפת
סעיף
41ב'

14. במקום סעיף 41ב' לחוק העיקרי יבוא:

"פסור 41ב'. עולה, בעלו של בנין שהוא דירת מגוריו, או שהוא בית מלאכה, חנות או משרד, שבהם עובד העולה דרך קבע, יהא, בהמשך השנים הראשונות להיותו עולה, פסור מסבי שלישית של המס החל על אותו בנין.

לענין זה "עולה" - מי שנכנס לישראל ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967) או לאחר מכן, ובידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תשי"ז-1950⁽²⁾, או מי שנמנה עם סוג בני-אדם ששר האוצר קבע שדינם כדיון עולה לענין זה.

תיקון
סעיף
45

15. בסעיף 45(א) לחוק העיקרי -
(1) במקום פסקה (6) יבוא:

"(6) ציוד המסמך למעשה ההפקה של מחצבים מים המלח או ממנה האדמה מדרום לקו הרוחב 31° 12' וציוד המסמך למעשה ההפקה של נפט כמסמעותו בחוק הנפט, תשי"ב-1952⁽³⁾;"

(2) הגדרת מחצבים תמחק.

תיקון
סעיף
46

16. בסעיף 46(ב) לחוק העיקרי במקום "או 45א" יבוא "45א או 46ב".

הוספת
סעיף
46ב'

17. אחרי סעיף 46א' לחוק העיקרי יבוא:

"סמכות 46ב'. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לפסור בצו לפסור מתשלום המס, כולו או מקצתו, בעלי נכסים שהיו פטורים מארנונית רכוש של הרשויות מסויימים המקומיות."

תקון
סעיף
47

18. בסעיף 47(ב) לחוק העיקרי, במקום "33א" יבוא "34".

6 /

2. ס"ח 51, תשי"ז, עמ' 159.
3. ס"ח 109, תשי"ב, עמ' 322.

- תיקון
סעיף
54
19. בסעיף 54(א) לחוק העיקרי, במקום "שיוכח תשלום המס המגיע מבעל הנכס" יבוא "שיומצא אישור מהמנהל על תשלום המס המגיע מבעל הנכס, ובנכס המועבר לרבות תשלום המס שמועדי תשלומם לאותה שנת מס, כמפורט בסעיף 20, טרם הגיעו".
- הוספת
סעיף
'56ב
20. אחרי סעיף 56א' לחוק העיקרי יבוא:
- "עגול 56ב. בחישוב שווי של נכס ובחישוב כל סכום שאדם סכומים חייב לשלם לפי חוק זה - יוגדל או יופחת כל סכום עד ללירה השלמה הקרובה ביותר".
- ביטול
סעיף
62
21. סעיף 62 לחוק העיקרי - בטל.
- שמירת
זכויות
22. החלפת סעיף 41 לחוק העיקרי על פי סעיף 14 לחוק זה, לא תגרע מכל פטור לפי סעיף 41 לפני שהוחלף.
- תחולה
23. (א) סעיף 13 יחול לגבי שנת המס 1967 ואילך.
- (ב) סעיפים 1 עד 11, 12, 16 עד 19 ו-21 יחולו לגבי שנת המס 1968 ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

תכליתה העיקרית של הצעת חוק זו היא לאחד את ההיסל והגבייה של ארנונות הרכוש של הרשויות המקומיות, עם מס הרכוש על פי חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (סעיפים 2, 3, 5-8, 12, 17, 19 ו-21) ולקבוע לזניהם סיעור אחד. האיחוד יכנס לתקפו ביום 1 באפריל 1968 ומאותו יום תבוטל ארנונות הרכוש ומס הרכוש יכלול גם את הארנונות.

להלן פרטי התיקונים לחוק העיקרי לפי סדר הסעיפים בהצעת חוק זו:

1. שעורי המס על בנינים נקבעו על פי חישובים ממוצעים של שני ההיסלים כפי שהיו בשנת 1967, ואילו לגבי קרקעות יהיה סכום המס לפי השיעורים החדשים נמוך במידה ניכרת משהיה לפי שני ההיסלים יחד.

ואלה השיעורים המוצעים:

קרקע באזור עירוני - 2.5% מסויה (במקום 1.5%);
בנין עירוני, בנין תעשייתי, בנין מאגר ובנין כפרי -
2% מסוים (במקום 1.2%);

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי תיווסף הוראה הקובעת, כי המס על מקרקעין שהוכללו לראשונה באזור שהוכרז כאזור עירוני אחרי 1.4.68 יהיה בשעורים מורגים, וזאת. כדי להקל על בעלי מקרקעין אלה את המעבר משעורי המס הנמוכים החלים על מקרקעין באזור חקלאי, למס החל על מקרקעין באזור עירוני. (סעיף 2).

3. מתוך מגמה לעודד את התעשייה מוצע לקבוע לגבי מלאי בתעשייה שיעור מס נמוך מן המוטל על מלאי רגיל. לשם כך נקבעה הגדרה, טלפיה תיצתן למלאי בזה הקלה אם הוא מסמס לייצור במפעל תעשייתי, או שהוא מוצר שיוצר באותו מפעל ונמצא בתחומו או שהוא נמצא מחוץ לתחומו^א/ לצרכי עבוד או להחסנה בלבד. שיעור המס שיחול על מלאי כזה יהיה 0.8% במקום 1.2%.

4. חוק מט רכוש וקרן פיצויים העניק הקלה במס לבעלי דירות המשכירים את דירותיהם בשכירות מוגנת, שלפי פקודת העיריות. הלו מטלמים מט גבוה יותר מבעלי דירות אחרים. מאחר שבקבעים שיעורי מס ממוצעים, במצא טאין מקוט עוד להנחה המיוחדת שלפי סעיף 6 לחוק מט רכוש וקרן פיצויים ומוצע לבטל את הסעיף. (ס' 3).

5. סעיף 18(ב) לחוק העיקרי מחייב כל בעל ציוד למסור כל שנה הצהרה בכתב, שתפרט את רשימת הציוד שהיה למצהיר במועד שבקבע לחישוב שווי ואת שווי של הציוד. שווי של ציוד (שלא כמו שווי של מלאי, למשל) איננו קשור במועד מסויים; השווי הוא מחיר העלות שלו או מחיר השוק שלו, ועל כן לא ידוע לאיזה תאריך צריכה ההצהרה להתייחס. מוצע, לקבוע כי בהצהרה יפרט הבעל את רשימת הציוד שהיה לו ביום האחרון של שנת המס הקודמת ואת שווי. (סעיף 4).

6. בסעיף 20 לחוק העיקרי בקבט שהמס על מקרקעין לכל שנת מס ישולם תוך 30 יום מתחילת שנת המס.

עתה מוצע:

(1) לקבוע שהמס ישולם בשלושה תשלומים שווים: ב-10 ביולי, 10 באוקטובר ו-10 בינואר של שנת המס.

(2) להעניק הנחה בשיעור של 5% מן המס על מקרקעין למי ששילם עד 30 ביוני של שנת המס בתשלום אחד את כל המס על מקרקעין המגיע ממנו על פי הודעה שנמסרה לו.

(3) לאפשר הסדר כללי לתשלומי המס בגבייה מרוכזת, שלפיו ישולם המס בתשעה תשלומים חודשיים שווים, החל מחודש יוני של שנת המס. בעל זכס הכלול בהסדר כאמור יהא זכאי להנחה שיקבע שר האוצר ושלא תעלה על 3% מסכום המס. (ס' 5).

7. סעיף 25 לחוק העיקרי קובע, כי מי שבמסרה לו הודעת שומה על מקרקעין חייב בתשלום מס תוך 30 יום מיום קבלתה. בעקבות ההוראה שבסעיף 5, שלפיה המס ישולם בשלושה תשלומים, מוצע כי אף המס על פי שומה ישולם בשלושה תשלומים כמפורט בסעיף 5, אולם אם התקבלה הודעת השומה לאחר שחלף מועד ממועד התשלום האמורים, ישולם ביתר מועדי התשלום ההפרש שבין מה שהיה עליו לשלם אלמלא התקבלה הודעת השומה לבין מה שמגיע ממנו לפיה. לגבי מי שהסיג על שומה יחולו הוראות אלה על המס שאיבנו שבו במחלוקת. (סעיף 6).

8. בסעיף 26 לחוק העיקרי, אין כל הוראה בדבר מועד התשלום לאחר קבלת החלטת המנהל בהשגה. מוצע, שיתרת המס תשולם תוך 15 יום מיום קבלת החלטת המנהל, ואם ערר על ההחלטה ישלם תוך 15 יום את יתרת המס שאיבנה שבויה במחלוקת. (סעיף 7).

9. את המס המגיע לפי החלטת ועדת הערר ים לשלם תוך 15 יום מיום שבמסרה לבעל המקרקעין החלטת הוועדה. (סעיף 8).

10. בסעיף 33(ב) לחוק העיקרי נקבע קנס בשיעור של 1% מן המס שלא שולם על ציוד ומלאי לכל 15 ימים של פיגור בתשלומיו. הוראה זו תואמת את ההוראות לענין קנס בפקודת מס הכנסה ומוצע, לשם אחידות, להחיל שיטת קנס זו גם על מס הרכוש על מקרקעין. לשם כך יש לבטל את ההוראה הקיימת המחייבת באותו שיעור קנס רק לאחר 90 יום ממועד התשלום ומגבילה את הקנס שלא יעלה בסך הכל על 20%. (סעיף 9).

11. על יתרות המס שבישום היה צריך לשלמן ותשלומן נדחה עקב הגשת השגה תוטל ריבית של 9% לשנה, החל מיום 10 ביולי של שנת המס, ובלבד שלגבי יתרת^ק בעקבות השגה לא תשולם ריבית לתקופה העולה על חצי שנה ולגבי יתרת^{מס} בעקבות הגשת ערר לא תשולם ריבית לתקופה העולה על שנה. סעיף 33א' לחוק העיקרי בדבר סמכות המנהל להקטין קנס או ריבית, יחול גם על הוראה זו (סעיפים 10 ו-11).

12. סעיף 34 לחוק העיקרי קובע עיגול סכום שווי של נכס עד ללירה השלמה הקרובה ביותר; מוצע להחיל כלל זה על כל סכום שאדם חייב בו לפי החוק. ההוראה תועבר מן הפרק הדן בגביית המס לפרק הכולל הוראות שונות (סעיפים 10 ו-20).

13. על פי סעיף 35 לחוק העיקרי עוברים כיום לקרן פיצויים 40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה. כדי למנוע הצטברות יתר של כסף הקרן עקב האיחוד בגביית ארצות הרכוש של הרשויות המקומיות ומס הרכוש, מוצע שהחל משנת המס 1968 יופרשו לקרן -40% ממס הרכוש שנגבה בשנת המס על ציוד ומלאי ו-20% ממס הרכוש על מקרקעין (סעיף 12).

14. לפי הוראות סעיף 40 לחוק העיקרי, אדם ששווי הציוד והמלאי שלו בשנת מס מסויימת אינו עולה על 3000 לירות, חייב בעדו במס לאותה שנה, אולם פטור מהמס החל עליהם בשנה שלאחריה. הוא הדין לגבי מי שיש לו בשנת המס מקרקעין/שוויים אינו עולה על 3000 לירות. שיטה זו של חישוב/פטור מכבידה על מנגנון השומה, שכן הוא מצריך מספר בדיקות/חישובים לכל/הצהרה. מוצע איפוא לקבוע, כי הפטור יינתן באותה שנה שבה שווי הנכסים כאמור אינו עולה על 3000 לירות (סעיף 13).

15. בעקבות מדיניות הממשלה לעידוד העליה, מוצע להקל על קליטת עולים חדשים שבאו לישראל אחרי יום 31.3.67 על ידי מתן פטור של $\frac{2}{3}$ ממס הרכוש המוטל על בנין שהוא דירת מגוריו של עולה או שהוא בית מלאכתו, חנותו או משרדו שבהם הוא עובד בדרך קבע. ההנחה תינתן בחמט השנים הראשונות לעלייתו של אותו עולה (סעיף 14). הוראה זו לא תשלול את זכותו של מי שהיה זכאי לפטור לפי החוק העיקרי. (סעיף 22).

16. על מנת לעודד חיפוש נפט והפקתו בארץ, מוצע לאפשר לשר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור מהמס, כולו או מקצתו, את הציוד המטמט למעשה ההפקה של נפט. הכוונה היא לפטור את הציוד מטבי שליש של המס החל עליו (פטור שלפי החוק צריך להצטן בצו של שר האוצר), שליש המס שיטולם על ידי בעלי הציוד מקנה ביטוח מפני פעולות איבה, שימומן מקרן הפיצויים הקיימת לפי החוק העיקרי.

הוראה זו תשולב בהוראה קיימת המעניקה פטור לגבי ציוד המשמש למעשה ההפקה של מחצבים ותבואות הגדרת מחצבים. אולם לעומת מחצבים שהפטור עליהם ניתן רק אם הופקו מים המלח או מדרום לקו רוחבי מסויים, יינתן הפטור לגבי ציוד המשמש להפקת גז בכל מקום בארץ. (סעיף 15)

17. בהתחשב בכך שבעלי זכסטים מסויימים היו פטורים מארנובת רכוש אולם אינם פטורים ממס לפי החוק העיקרי, מוצע לתת לשר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת סמכות לפטור אותם מתשלום המס כולו או מקצתו. (סעיף 17).

18. הוראות סעיף 54(א) לחוק העיקרי, המתנות רישום פעולה במקרקעין בפנקסי המקרקעין בתשלום המס המגיע מבעל הזכס, יחולו גם על המס המוטל על מקרקעין המועברים בתוך שנת המס ושמועדי תשלומם לפי סעיף 20 לחוק העיקרי טרם הגיעו (סעיף 19).

19. סעיף 62 לחוק העיקרי, המעניק סמכות לשרי האוצר והפנים להורות על איחוד שומת זכסטים לצורך גביית מס הרכוש ולפלי החוק העיקרי וארנובת הרכוש של הרשויות המקומיות, אינו דרוש יותר ומוצע לבטלו. (סעיף 21).

הצעת חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם, בהמשך להחלטה מס. 240 (כל/64) מיום ה' בטבת תשכ"ח (4.2.68), לאשר את הצעת חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4), תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהגישה מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס. 4), תשכ"ח-1968, אושרה ע"י ועדת הסרים לענייני כלכלה בישיבתה מיום כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/64) וצורפה לפרטיכל כב/סכח טל הממשלה מיום ה' בטבת תשכ"ח (4.2.68) (החלטה מס. 240).

מפאת דחיפות העניין מוצע לוותר על צרוף הצעת החוק לפרטיכל טל ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י מ"מ סר האוצר

הצעת חוק

חוק מט רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 4), תשכ"ח-1968

1. בסעיף 1 לחוק מט רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961⁽¹⁾ (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת "מלאי" יבוא:
- תיקון
סעיף 1

"מלאי בתעשייה" - מלאי בבעלותו של מפעל תעשייתי -

(1) המשמש לייצור באותו מפעל או

(2) יוצר באותו מפעל ובמבא בתחומו, או

שהוא במבא מחוץ לתחומו אך לצרכי

עיבוד או להחסבה בלבד.

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי -
- תיקון
סעיף 3

(1) האמור בסעיף יסומן כסעיף קטן (א) ובו:

(א) בפיסקה (1), במקום "1.5" יבוא "2.5";

(ב) בפיסקאות (2), (3), (4) ו-(8), במקום "1.2" יבוא "2";

(ג) בפיסקה (9): אחרי "מלאי שאיננו מלאי חקלאי" יבוא "ואיננו מלאי בתעשייה";

(ד) פסקה (10) תסומן (11) ולפניה יבוא:

"(10) מלאי בתעשייה - 0.8";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מקרקעין שהיו באזור חקלאי ובכללם באזור שהכריז עליו הרשויות כאזור עירוני לאחר ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968), מס הרכוש המשתלם עליהם יהיה בשיעורים אלה מסוריים:

(1) בניין - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השנייה ו-1.5% בשנה השלישית.

(2) קרקע - 0.5% בשנת המס הראשונה לתחולת הצו, 1% בשנה השנייה, 1.5% בשנה השלישית ו-2% בשנה הרביעית."

3. סעיף 6 לחוק העיקרי - בטל.
- ביטול
סעיף 6

4. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הצהרה כאמור בסעיף קטן (א) תהא בכתב ותפרט את רשימת המלאי לפי סוגיו, שהיה למצהיר במועד שבקבע לחישוב סווי ואת סווי, וכן את רשימת הצירוף שהיה לו ביום האחרון של שנת המס הקודמת ואת סווי."

תיקון
סעיף 18

5. במקום סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

"מועדי 20. (א) המס על מקרקעין לכל שנת מס ישולם בשלושה תשלומים שווים שמועדיהם: 10 ביולי, 10 באוקטובר ו-10 בינואר של שנת המס. מקרקעין

החלפת
סעיף 20

1. ס"ח 337, תשכ"א, עמ' 100; ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 92; ס"ח 459, תשכ"ה, עמ' 197; ס"ח 494, תשכ"ז, עמ' 26.

(ב) אדם שעד 30 ביוני של שנת המס שלם בתשלום אחד את כל המס על מקרקעין, המגיע ממנו לשנת המס, כמפורט בהודעה על סכום המס (להלן הודעת תשלום), יהא זכאי להנחה של 5% מסכום אותו מס. בעל מקרקעין הרוצה להנחות מהנחה כאמור ולא קיבל הודעת תשלום ימסור לו המנהל, הודעת תשלום, על פי דרישתו.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) בעל מקרקעין הכלול בהסדר כללי לתשלום מס בגביה מרוכזת, ישלם את המס בתשעה תשלומים שווים, שמועדיהם הם היום העשירי של כל אחד מהחדשים יוני עד פברואר של שנת המס, ויהא זכאי להנחה בשיעור שקבע שר האוצר ושלא יעלה על 3% מסכום המס.

"הסדר כללי לתשלום המס בגביה מרוכזת" - הסדר שאישר המנהל בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) - (ג), אדם שנעשה בעל מקרקעין תוך שנת המס ונמסרה לו הודעת תשלום בעד אותם מקרקעין לאותה שנת מס לאחר יום 30 ביוני, ישלם את המס תוך 30 יום מיום קבלת ההודעה.

החלפת 6. במקום סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

סעיף 25

"תשלום המס על פי שומת מקרקעין 25. (א) אדם שנמסרה לו הודעת שומה על מקרקעין, ישלם את המס המגיע ממנו לפיה במועדי התשלום כמפורט בסעיף 20 ויהא זכאי להנחה כאמור באותו סעיף אם קיים את התנאים שבו; ובלבד שאם נמסרה לו הודעת שומה לאחר שחלף מועד ממועדי התשלום במועדי התשלום שבו תור הקבועים בסעיף 20 (א), ישלם/את ההפרש בין מה שהיה עליו לשלם לשנת המס אילולא קיבל את הודעת השומה לבין מה שעליו לשלם לפיה, או תוך 30 יום מיום מסירת הודעת השומה אם נמסרה אחרי 10 בינואר.

(ב) השיג אדם על השומה ישלם את המס שאיבד שנוי במחלוקת
במועדים ובאופן המפורטים בסעיף קטן (א)."

7. תיקון
סעיף 26 בסעיף 26 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "על השומה" יבוא: "או על הודעת
תשלום שנמסרה לאדם לגבי מקרקעין שרכש ממי שהיה פטור
ממס ואשר לא ערר על שומה שנעשתה לו".

(2) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יסומנו (ה) ו-(ו), ולפניהם
יבוא:

"(ד) נמסרה למשיג החלטת המנהל לפי סעיף קטן (ב), חייב
הוא תוך 15 יום מיום שנמסרה לו ההחלטה לשלם את
יתרת המס המגיעה ממנו לפיה, ואם הגיש ערר לפי
סעיף 27 - את יתרת המס שאינה שנויה במחלוקת".

8. תיקון
סעיף 29 בסעיף 29 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

"(ה) נמסרה לבעל מקרקעין החלטת ועדת הערר, חייב הוא
תוך 15 יום מיום שנמסרה לו ההחלטה לשלם את יתרת
המס המגיעה/ממנו לפיה."

9. תיקון
סעיף 33 במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא -

"קנס על 33. לא שולם המס או חלק ממנו במועד שנקבע לתשלום,
אי תשלום ירוסף לסכום שלא שולם קנס בשיעור של 1% לכל
15 ימים של פיגור, ולענין גביה, - דין הקנס כדון
המס".

10. סעיף 34 לחוק העיקרי - בטל וסעיף 33א' לחוק העיקרי
יסומן 34 ובו יבוא במקום "לפי סעיפים 25א' ו-51" לפי
סעיפים 25א', 33א' ו-51".

סעיף
33א'
יתוקן
ויבוא
במקום
34
שבטל

11. לפני סעיף 34 לחוק העיקרי יבוא: הוספת
סעיף
33א
חדש
- "ריבית 33א. על יתרה כאמור בסעיפים 26(ד) או - 29(ה) על יתרת
מס
ישלם הנישום ריבית של 9% לשנה מיום 10 ביולי
של שנת המס שלגביה מתייחסת היתרה, ובלבד
שעל יתרה לפי סעיף 26(ד) לא ישלם ריבית
לתקופה העולה על חצי שנה, ועל יתרה לפי סעיף
29(ה) לתקופה העולה על שנה."
12. בסעיף 35 לחוק העיקרי, במקום "40% ממס הרכוש הנגבה תיקון
סעיף
35
בכל שנה יהיה" יבוא "40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על ציוד
ומלאי ו-20% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה על מקרקעין יהיו".
13. בסעיף 40 לחוק העיקרי, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), תיקון
סעיף
40
במקום "בשנת מס פלונית" יבוא "בשנת המס" ובמקום "בשנת המס
שלאחריה" יבוא "באותה שנה".

החלפת
סעיף
'41ב

14. במקום סעיף '41ב לחוק העיקרי יבוא:

"פסור '41ב. עולה, בעלן של בנין שהוא דירת מגוריו, או שהוא בית מלאכה, חנות או משרד, שבהם עובד העולה דרך קבע, יהא, בהמש המציה הראשונה להיותו עולה, פסור מטבי עליהם של המס החל על אותו בנין.

לענין זה "עולה" - מי שנכנס לישראל ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967) או לאחר מכן, ובידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תש"י-1950⁽²⁾, או מי שנמצא עם סוג בני-אדם שטר האוצר קבע שדינם כדין עולה לענין זה."

תיקון
סעיף
45

15. בסעיף 45(א) לחוק העיקרי -

(1) במקום פסקה (6) יבוא:

"(6) ציוד המטמט למעשה ההפקה של מחצבים מים המלח או ממעבה האדמה מדרום לקו הרוחב 31° 12' וציוד המטמט למעשה ההפקה של נפט כמסמעותו בחוק הנפט, תשי"ב-1952⁽³⁾;"

(2) הגדרת מחצבים תמחק.

תיקון
סעיף
46

16. בסעיף 46(ב) לחוק העיקרי במקום "או 45א" יבוא "45א או 46ב".

הוספת
סעיף
'46ב

17. אחרי סעיף '46א לחוק העיקרי יבוא:

"סמכות '46ב. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לפסור בעלי נכסים שהיו פטורים מארצות רכוש של הרשויות מסויימים המקומיות."

תקון
סעיף
47

18. בסעיף 47(ב) לחוק העיקרי, במקום "33א" יבוא "34".

6 /

2. ס"ח 51, תש"י, עמ' 159.
3. ס"ח 109, תשי"ב, עמ' 322.

19. בסעיף 54(א) לחוק העיקרי, במקום "שיוכח תשלום המס המגיע מבעל הנכס" יבוא "שיומצא אישור מהמנהל על תשלום המס המגיע מבעל הנכס, ובנכס המועבר לרבות תשלום המס שמועדי תשלומם לאותה שנת מס, כמפורט בסעיף 20, טרם הגיעו".
- תיקון
סעיף
54
20. אחרי סעיף 56' לחוק העיקרי יבוא:
- הוספת
סעיף
56'ב
- "עגול 56. בחישוב שווי של נכס ובחישוב כל סכום שאדם סכומים חייב לשלם לפי חוק זה - יוגדל או יופחת כל סכום עד ללירה הסלמה הקרובה ביותר".
21. סעיף 62 לחוק העיקרי - בטל.
- ביטול
סעיף
62
22. החלפת סעיף 41ב לחוק העיקרי על פי סעיף 14 לחוק זה, לא תגרע מכל פטור לפי סעיף 41ב לפני שהוחלף.
- שמירת
זכויות
23. (א) סעיף 13 יחול לגבי שנת המס 1967 ואילך.
- תחולה
- (ב) סעיפים 1 עד 11, 12, 16 עד 19 ו-21 יחולו לגבי שנת המס 1968 ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

תכליתה העיקרית של הצעת חוק זו היא לאחד את ההיסל והגבייה של ארנונות הרכוש של הרשויות המקומיות, עם מס הרכוש על פי חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (סעיפים 2, 3, 5-8, 12, 17, 19 ו-21) ולקבוע לזניהם סיעור אחד. האיחוד יכנס לתקפו ביום 1 באפריל 1968 ומאותו יום תבוטל ארנונות הרכוש ומס הרכוש יכלול גם את הארנונות.

להלן פרטי התיקונים לחוק העיקרי לפי סדר הסעיפים בהצעת חוק זו:

1. שעורי המס על בנינים בקבעו על פי הישובים ממוצעים של שני ההיסלים כפי שהיו בשנת 1967, ואילו לגבי קרקעות יהיה סכום המס לפי השיעורים החדשים במוך במידה ניכרת משהיה לפי שני ההיסלים יחד.

ואלה השיעורים המוצעים:

קרקע באזור עירוני - 2.5% מסויה (במקום 1.5%);
בנין עירוני, בנין תעשייתי, בנין מאגר ובנין כפרי -
2% מסוים (במקום 1.2%);

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי תיווסף הוראה הקובעת; כי המס על מקרקעין שהוכללו לראשונה באזור שהוכרז כאזור עירוני אחרי 1.4.68 יהיה בשעורים מורגים, וזאת. כדי להקל על בעלי מקרקעין אלה את המעבר משעורי המס הנמוכים החלים על מקרקעין באזור הקלאי, למס החל על מקרקעין באזור עירוני. (סעיף 2).

3. מתוך מגמה לעודד את התעשייה מוצע לקבוע לגבי מלאי בתעשייה שיעור מס במוך מן המוטל על מלאי רגיל. לשם כך בקבעה הגדרה, טלפיה תיצתן למלאי בזה הקלה אם הוא מסמט לייצור במפעל תעשייתי, או שהוא מוצר שיוצר באותו מפעל ובמצא בתחומו או שהוא במצא מחוץ לתחומו^א/ לצרכי עבוד או להחסבה בלבד. שיעור המס שיחול על מלאי כזה יהיה 0.8% במקום 1.2%.

4. חוק מס רכוש וקרן פיצויים העניק הקלה במס לבעלי דירות המשכירים את דירותיהם בשכירות מוגנת, סלפי פקודת העיריות. הלו מטלמים מס גבוה יותר מבעלי דירות אחרים. מאחר שנקבעים שיעורי מס ממוצעים, נמצא שאין מקום עוד להצחה המיוחדת שלפי סעיף 6 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים ומוצע לבטל את הסעיף. (סע' 3).

5. סעיף 18(ב) לחוק העיקרי מחייב כל בעל ציוד למסור כל שנה הצהרה בכתב, שתפרט את רשימת הציוד שהיה למצהיר במועד שנקבע לחישוב שווי ואת שווי של הציוד. שווי של ציוד (שלא כמו שווי של מלאי, למשל) איננו קשור במועד מסויים; השווי הוא מחיר העלות שלו או מחיר השוק שלו, ועל כן לא ידוע לאיזה תאריך צריכה ההצהרה להתייחס. מוצע, לקבוע כי בהצהרה יפרט הבעל את רשימת הציוד שהיה לו ביום האחרון של שנת המס הקודמת ואת שווי. (סעיף 4).

6. בסעיף 20 לחוק העיקרי נקבע שהמס על מקרקעין לכל שנת מס ישולם תוך 30 יום מתחילת שנת המס.

עתה מוצע:

(1) לקבוע שהמס ישולם בשלושה תשלומים שווים: ב-10 ביולי, 10 באוקטובר ו-10 בינואר של שנת המס.

(2) להעניק הנחה בשיעור של 5% מן המס על מקרקעין למי ששילם עד 30 ביוני של שנת המס בתשלום אחד את כל המס על מקרקעין המגיע ממנו על פי הודעה שנמסרה לו.

(3) לאפשר הסדר כללי לתשלומי המס בגבייה מרוכזת, שלפיו ישולם המס בתשעה תשלומים חודשיים שווים, החל מחודש יוני של שנת המס. בעל זכס הכלול בהסדר כאמור יהא זכאי להנחה שיקבע שר האוצר ושלא תעלה על 3% מסכום המס. (סע' 5).

7. סעיף 25 לחוק העיקרי קובע, כי מי שבמסרה לו הודעת שומה על מקרקעין חייב בתשלום מס תוך 30 יום מיום קבלתה. בעקבות ההוראה שבסעיף 5, שלפיה המס ישולם בשלושה תשלומים, מוצע כי אף המס על פי שומה ישולם בשלושה תשלומים כמפורט בסעיף 5, 'אולם אם התקבלה הודעת השומה לאחר מחלף מועד ממועד התשלום האמורים, ישולם ביתר מועדי התשלום ההפרש שבין מה שהיה עליו לשלם אלמלא התקבלה הודעת השומה לבין מה שמגיע ממנו לפיה. לגבי מי שהסיג על שומה יחולו הוראות אלה על המס שאיבנו שנוי במחלוקת. (סעיף 6).

8. בסעיף 26 לחוק העיקרי, אין כל הוראה בדבר מועד התשלום לאחר קבלת החלטת המנהל בהשגה. מוצע, שיתרת המס תשולם תוך 15 יום מיום קבלת החלטת המנהל, ואם ערר על ההחלטה ישלם תוך 15 יום את יתרת המס שאיבנה שנוייה במחלוקת. (סעיף 7).

9. את המס המגיע לפי החלטת ועדת הערר ים לשלם תוך 15 יום מיום שבמסרה לבעל המקרקעין החלטת הוועדה. (סעיף 8).

10. בסעיף 33(ב) לחוק העיקרי נקבע קנס בשיעור של 1% מן המס שלא שולם על ציוד ומלאי לכל 15 ימים של פיגור בתשלומיו. הוראה זו תואמת את ההוראות לענין קנס בפקודת מס הכנסה ומוצע, לשם אחידות, להחיל שיטת קנס זו גם על מס הרכוש על מקרקעין. לשם כך יש לבטל את ההוראה הקיימת המחייבת באותו שיעור קנס רק לאחר 90 יום ממועד התשלום ומגבילה את הקנס שלא יעלה בסך הכל על 20%. (סעיף 9).

11. על יתרות המס שבישום היה צריך לשלמן ותשלומן נדחה עקב הגשת השגה תוטל ריבית של 9% לשנה, החל מיום 10 ביולי של שנת המס, ובלבד שלגבי יתרת^{מס} בעקבות השגה לא תשולם ריבית לתקופה העולה על חצי שנה ולגבי יתרת^{מס} בעקבות הגשת ערר לא תשולם ריבית לתקופה העולה על שנה. סעיף 33א' לחוק העיקרי בדבר סמכות המנהל להקטין קנס או ריבית, יחול גם על הוראה זו (סעיפים 10 ו-11).

12. סעיף 34 לחוק העיקרי קובע עיגול סכום שווי של נכס עד ללירה השלמה הקרובה ביותר; מוצע להחיל כלל זה על כל סכום שאדם חייב בו לפי החוק. ההוראה תועבר מן הפרק הדין בגביית המס לפרק הכולל הוראות שונות (סעיפים 10 ו-20).

13. על פי סעיף 35 לחוק העיקרי עוברי כיום לקרן פיצויים 40% ממס הרכוש הנגבה בכל שנה. כדי למנוע הצטברות יתר של כספי הקרן עקב האיחוד בגביית ארצות הרכוש של הרשויות המקומיות ומס הרכוש, מוצע שהחל משנת המס 1968 יופרשו לקרן -40% ממס הרכוש שנגבה בשנת המס על ציוד ומלאי ו-20% ממס הרכוש על מקרקעין (סעיף 12).

14. לפי הוראות סעיף 40 לחוק העיקרי, אדם ששווי הציוד והמלאי שלו בשנת מס מטויימת אינו עולה על 3000 לירות, חייב בעדם במס לאותה שנה, אולם פטור מהמס החל עליהם בשנה שלאחריה. הוא הדין לגבי מי שיש לו בשנת המס מקרקעין/ששווי אינו עולה על 3000 לירות. שיטה זו של חישוב הפטור מכבידה על מנגנון השומה, שכן הוא מצריך מספר בדיקות וחיסובים לכל הצהרה. מוצע איפוא לקבוע, כי הפטור יינתן באותה שנה שבה שווי הנכסים כאמור אינו עולה על 3000 לירות (סעיף 13).

15. בעקבות מדיניות הממשלה לעידוד העליה, מוצע להקל על קליטת עולים חדשים שבאו לישראל אחרי יום 31.3.67 על ידי מתן פטור של 2/3 ממס הרכוש המוטל על בנין שהוא דירת מגוריו של עולה או שהוא בית מלאכתו, חנותו או משרדו שבהם הוא עובד בדרך קבע. ההנחה תינתן בחמט השנים הראשונות לעלייתו של אותו עולה (סעיף 14). הוראה זו לא תשלול את זכותו של מי שהיה זכאי לפטור לפי החוק העיקרי. (סעיף 22).

16. על מנת לעודד חיפוש נפט והפקתו בארץ, מוצע לאפשר לשר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור מהמס, כולו או מקצתו, את הציוד המטמט למעשה ההפקה של נפט. הכוונה היא לפטור את הציוד מסבי של המס החל עליו (פטור שלפי החוק צריך להצטן בצו של שר האוצר), שליש המס שיטולם על ידי בעלי הציוד מקנה ביטוח מפני פעולות איבה, שימומן מקרן הפיצויים הקיימת לפי החוק העיקרי.

הוראה זו תסולב בהוראה קיימת המעניקה פטור לגבי ציוד המשמש למעשה ההפקה של מחצבים ותבוסל הגדרת מחצבים. אולם לעומת מחצבים שהפטור עליהם ניתן רק אם הופקו מים המלח או מדרום לקו רוחב מסויים, יינתן הפטור לגבי ציוד המשמש להפקת גז בכל מקום בארץ. (סעיף 15)

17. בהתחשב בכך שבעלי נכסים מסויימים היו פטורים מארנונה רכוש אולם אינם פטורים ממס לפי החוק העיקרי, מוצע לתת לשר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת סמכות לפטור אותם מתשלום המס כולו או מקצתו. (סעיף 17).

18. הוראות סעיף 54(א) לחוק העיקרי, המתנות רישום פעולה במקרקעין בפנקסי המקרקעין בתשלום המס המגיע מבעל הנכס, יחולו גם על המס המוטל על מקרקעין המועברים בתוך שבת המס ושמועדי תשלומם לפי סעיף 20 לחוק העיקרי שרם הגיעו (סעיף 19).

19. סעיף 62 לחוק העיקרי, המעניק סמכות לשרי האוצר והפנים להורות על איחוד שומת נכסים לצורך גביית מס הרכוש לפי החוק העיקרי וארנונת הרכוש של הרשויות המקומיות, אינו דרוש יותר ומוצע לבטלו. (סעיף 21).

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

"מחליטים לאשר את התיקונים לסעיפים 5, 16 ו-18 לחוקת היסוד של המכון הבינלאומי לאיחוד המשפט הפרטי ברומא"⁽¹⁾, כפי שנתקבלו על ידי העצרת הכללית של המכון הנ"ל במושב ה-14 מיום 16.6.65, ובהתאם לנוסח הר"ב".

(1) כתבי אמנה, 186, כרך 5, עמ' 311.

ד ב ר י - ה ס ב ר

המכון הבינלאומי לאיחוד המשפט הפרטי נוסד ב-1926 ביזמת ממשלת איטליה והוא פועל כיום על פי חוקת יסוד משנת 1940. בין 43 המדינות החברות במכון, יש לציין את ארה"ב, מדינות השוק המשותף, מדינות איגוד הסחר החופשי, 4 מדינות מהגוש המזרחי (בולגריה, הונגריה, יוגוסלביה ורומניה), 5 מדינות באסיה (יפן, הודו, פקיסטן, אירן וטורקיה) 2 מדינות באפריקה (מצרים וניגריה) ו-11 מדינות באמריקה הלטינית. ישראל נתקבלה כחברה למכון ביום 5.4.1954 בתוקף החלטת הממשלה מיום 9.1.53.

ממשלת איטליה העמידה לרשות המכון קרקעות, בנינים ומיטלטלין והיא נושאת כיום בסכום של 60 מיליון לירות, החלק המכריע של תקציבו. יתרת הוצאותיו של המכון, המוערכת בשנת התקציב השוטפת בסך 35 מיליון לירות, מתכסה בתרומות שנתיות של המדינות החברות. בשנת 1961 תוקנה חוקת היסוד כדי להעמיד את התרומות על בסיס של תשלום חובה, במסגרת של חמישה סוגי תשלומים שנתיים (2,000, 4,000, 6,000, 8,000, 10,000 לירות) פרנקים שווייצריים) שכל מדינה-חברה רשאית לבחור באחד מהם. לפי זה בחרה ממשלת ישראל בסוג החמישי הנמוך, ובשנת התקציב החולפת הסתכמה תרומתנו בסך -1,390.

לאחר שהתברר, כי למעלה ממחצית ממספר החברות בחרו בסוג התשלום הנמוך וכי שיטת התרומות שנתקבלה אין בה כדי לאזן את התקציב, החליטה העצרת הכללית של המכון, במושב ה-14 מיום 16.6.1965, לתקן סעיף 16 שחוקת היסוד כאמור להלן:-

א. כל מדינה-חברה תסוג לסוג התשלום המותאם לה על פי החלטת העצרת הכללית, המתקבלת ברוב של שני שלישים מן החברות המצביעות בהתחשב, בין היתר, בהכנסתה הלאומית של המדינה, ולכל סוג יוקצב מספר יחידות חישוב.

ב. סכום התרומה השנתית לא יהיה קבוע אלא ייקבע מדי פעם לפי מספר היחידות ושיעורן בהתחשב ביתרת ההוצאות של המכון אחרי ניכוי תרומתה של איטליה ותקבולים אחרים;

ג. תיווצר קרן להון חוזר שתמומן על ידי המדינות-החברות בתשלום חד-פעמי של כרבע מתרומתן השנתית.

הסעיף המתוקן קובע גם פרוצדורה של ערר מטעם המדינות על החלטת העצרת בעניין סיווגן לפי ההסדר החדש.

התיקונים לסעיפים 5 ו-18 לחוקת היסוד הם טכניים ביסודם ונובעים מהתיקונים המוצעים לסעיף 16 הנ"ל.

מטרת התיקונים היא, כאמור, להניח בסיס כספי יציב יותר לפעולותיו השוטפות של המכון.

ההסדר החדש ישפיע, כנראה, על שיעור תרומתה השנתית של ישראל, אולם יש להניח שההשפעה התקציבית לא תהיה גדולה, לנוכח התרומה השנתית השוטפת, שהיא, כאמור - 1,390. ל"ל שנה.

סעיף 19 לחוקת היסוד אומר:

"התיקונים לחוקה זו, ייתקבלו על ידי העצרת, תקפת משעה אישורם על ידי רוב של שני שלישי הממשלות המשתתפות.

כל ממשלה תמסור בכתב הודעה על אישורה לממשלה האיטלקית, וזו תודיע על כך לשאר הממשלות המשתתפות ולנשיא המכון.

כל ממשלה שלא אישרה תיקון לחוקה זו תהא זכאית להסתלק מהצטרפותה תוך ששה חדשים החל מכניסת התיקון לתקפו. ההסתלקות כוחה יפה מתאריך ההודעה לממשלה האיטלקית, וזו תודיע על כך לשאר הממשלות המשתתפות ולנשיא המכון."

עד חודש דצמבר 1967 אשרו את התיקונים המוצעים 25 ממשלות חברות מתוך 28 ממשלות שהן שני שלישים של החברות.

יעקב ש. שפירא
שר המשפטים

י"ד בשבט תשכ"ח
13.2.68

תיקונים לחוקת היסוד של המכון הבין-לאומי
לאיחוד המשפט הפרטי

החלטה מס' 1

העצרת הכללית,

לאחר העיון בדין וחשבון ובהמלצותיה של הוועדה המיוחדת
שמונתה במוטבה הסלחה עשר לבחינת בעיותיו הכספיות של המכון
(החלטה מס' 1);

לאחר הבעת תודתה העמוקה לוועדה המיוחדת ולנשיאה, היועץ
הנכבד א.ב.ק. הוורד, M.V.O. על עבודתם הראויה לציון;
בסקלה את המלצותיה של הוועדה בדבר התקציב וההון החוזר
הכלולות בדין וחשבון הנזכר לעיל (סעיף 6, א', ו-ב');

בסקלה את שני הפתרונות שהוועדה בדין וחשבון שלה (סעיף 6,
ג'), מציעה אותם, לחלופין, כדי להבטיח חלוקה צודקת יותר של
הוצאות המכון בין המדינות החברות על ידי תיקונים בחוקת היסוד;
בסקלה את הצעות התיקונים בחוקת היסוד, לפי שני הפתרונות
האמורים הכלולות בנספח 3 לדין וחשבון של הוועדה;

מחליטה

- (1) לתקן את חוקת היסוד לפי ההמלצות בדבר התקציב וההון החוזר
הכלולות בסעיף 6, א' ו-ב' של הדין וחשבון של הוועדה
המיוחדת, ולפני הפתרון מס' 2 בדבר שיטת התרומה הכלול
בסעיף 6, ג' (11), של הדין וחשבון;
- (2) לאמץ, אגב תיקונים, את הנוסחים המוצעים לפי פתרון מס' 2,
בנספח 3 לדין וחשבון, כתיקונים לסעיפים 5, 16 ו-18 של
חוקת היסוד, ונוסחם החדש, כמתוקן, יהיה לפי סדרם כזה:

סעיף 5

העצרת מורכבת מנציגה של כל ממסלה וממסלה משתתפת. הממשלות,
פרט לממשלה האיטלקית, מיוצגות בה על ידי נציגיהן הדיפלומטיים
שליד הממשלה האיטלקית, או על ידי מיופיי כוחם.

העצרת מתכנסת ברומא למושב מן המניין לפחות אחת לשנה לפי
הזמנת הנשיא.

כל שלוש שנים מאשרת העצרת את תכנית עבודתו של המכון לפי
הצעת מועצת ההנהלה, ובהתאם לס"ק 4 של סעיף 16, היא שבה, אם יש
צורך בדבר, ומתקנת ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות
והמצביעות את ההחלטות שנתקבלו לפי ס"ק 3 לסעיף 16 האמור.

- (1) ההוצאות השנתיות לפעולתו של המכון יכוסו מתוך התקבולים שייזקפו לזכותו של הקציב המכון, הם יכללו בעיקר את תרומתה הבסיסית הרגילה של הממשלה האיסלקית, יוזמת המכון, והיא מצהירה להעמידה על סכום קצוב של 60 מיליון לירות איסלקיות לשנה, ויכללו את התרומות השנתיות הרגילות הניתנות על ידי שאר הממשלות המשתתפות.
- (2) לשם חלוקתה של יתרת ההוצאות השנתיות, שאינה מתכסה בתרומתה הרגילה של הממשלה האיסלקית, או בתקבולים ממקורות אחרים, בין שאר הממשלות המשתתפות, יחולקו שאר הממשלות לסוגים. לכל סוג יותאם מספר מסויים של יחידות.
- (3) מספר הסוגים, מספר היחידות המותאם לכל סוג, הסכום של כל יחידה, וסיווגה של כל ממשלה לסוג מסויים, ייקבעו בהחלטת העצרת, שתקבל ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, לפי הצעת וועדה שתמנה העצרת. בסיווג זה תחשב העצרת, בין שאר מקולים, בהכנסתה הלאומית של הארץ המיוצגת.
- (4) ההחלטות המתקבלות על ידי העצרת לפי ס"ק 3 לסעיף זה ניתן לסוב ולחקן כל שלוש שנים, בהחלטה חדשה של העצרת שנתקבלה באותו רוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, בעקבות החלטתה הנזכרת בפסקה 3 לסעיף 5.
- (5) הממשלה האיסלקית תודיע לכל ממשלה משתתפת על החלטות העצרת שנתקבלו לפי ס"ק 3 ו-4 לסעיף זה.
- (6) תוך פרק זמן של שנה אחת מתאריך ההודעה הנזכרת בס"ק 5 לסעיף זה, תהא לכל ממשלה משתתפת הזכות לערור במושב הקרוב של העצרת על ההחלטות הנוגעות לסיווגה. העצרת תקבע את עמדתה בהחלטה שתקבל ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, והממשלה האיסלקית יביא אותה לידיעת הממשלה המשתתפת המעוניינת. אולם לאותה ממשלה תהא הזכות לבטל את הצטרופתה למכון, לפי הנוהל הקבוע בפסקה 3 לסעיף 19.
- (7) הממשלות המשתתפות המפגרות יותר מסתי שנים בתשלום תרומתן, מאבדות את זכות ההצבעה בעצרת עד להסדר מצבם.
- (8) הממשלה האיסלקית תספק את המקומות הדרושים לשירותיו של המכון.
- (9) יוצר הון חוזר למכון לשם כיסוי ההוצאות הסוספות והוצאות בלתי צפויות, יד שייגבו התרומות המגיעות מאת הממשלות המשתתפות.
- (10) הכללים בדבר ההון החוזר יהיו חלק מתקנונו של המכון. הם יאומצו ויתוקנו על ידי העצרת ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות.

התחייבותה של הממשלה האיטלקית בדבר התמיכה השנתית והמקומות למכון, כאמור בסעיף 16, כוחה יפה למשך שש שנים. היא תוסיף לעמוד בעינה תקופה נוספת של שש שנים אם לא הודיעה הממשלה האיטלקית ליתר הממשלות המשתתפות, לפחות שנתיים לפני תום התקופה השוטפת, על כוונתה להפסיק את תוקפה. במקרה זה יכנס הנשיא את העצרת, ואם יש צורך בכך - לישיבה שלא מן המניין.

החליטה העצרת להפסיק את פעולתו של המכון, יהא זה מתפקידה לנקוט בכל אמצעי יעיל בדבר הנכסים שרכש המכון במשך פעולתו, ובעיקר בדבר הארכיונים ואוספי המסמכים והספרים או כתבי העת, וזאת בלי לפגוע בהוראותיהם של חוקת היסוד ושל התקנון לענין ההון החוזר. אולם מובן מאליו, כי במקרה זה יוחזרו אל הממשלה האיטלקית הקרקעות, הבנינים והמיטלטלין שהעמידה לרשות המכון.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

"מחליטים לאשר את התיקונים לסעיפים 5, 16 ו-18 לחוקת היסוד של המכון הבינלאומי לאיחוד המשפט הפרטי ברומא"⁽¹⁾, כפי שנחקבלו על ידי העצרת הכללית של המכון הנ"ל במושב ה-14 מיום 16.6.65, ובהתאם לנוסח הר"ב".

(1) כתבי אמנה, 186, כרך 5, עמ' 311.

ד ב ר י - ה ס ב ר

המכון הבינלאומי לאיחוד המשפט הפרטי נוסד ב-1926 ביזמת ממשלת איטליה והוא פועל כיום על פי חוקת יסוד משנת 1940. בין 43 המדינות החברות במכון, יש לציין את ארה"ב, מדינות השוק המשותף, מדינות איגוד הסחר החופשי, 4 מדינות מהגוש המזרחי (בולגריה, הונגריה, יוגוסלביה ורומניה), 5 מדינות באסיה (יפן, הודו, פקיסטן, אירן וטורקיה) 2 מדינות באפריקה (מצרים וניגריה) ו-11 מדינות באמריקה הלטינית. ישראל נתקבלה כחברה למכון ביום 5.4.1954 בתוקף החלטת הממשלה מיום 9.1.53.

ממשלת איטליה העמידה לרשות המכון קרקעות, בנינים ומיטלטלין והיא נושאת כיום בסכום של 60 מיליון לירות, החלק המכריע של תקציבו. יתרת הוצאותיו של המכון, המוערכת בשנת התקציב השוטפת בסך 35 מיליון לירות, מתכסה בתרומות שנתיות של המדינות החברות. בשנת 1961 תוקנה חוקת היסוד כדי להעמיד את התרומות על בסיס של תשלום חובה, במסגרת של חמישה סוגי תשלומים שנתיים (10,000, 8,000, 6,000, 4,000 ו-2,000 פרנקים שווייצריים) שכל מדינה-חברה רשאית לבחור באחד מהם. לפי זה בחרה ממשלת ישראל בסוג החמישי הנמוך, ובשנת התקציב החולפת הסתכמה תרומתנו בסך -1,390.

לאחר שהתברר, כי למעלה ממחצית ממספר החברות בחרו בסוג התשלום הנמוך וכי שיטת התרומות שנתקבלה אין בה כדי לאזן את התקציב, החליטה העצרת הכללית של המכון, במושב ה-14 מיום 16.6.1965, לתקן סעיף 16 שחוקת היסוד כאמור להלן:-

א. כל מדינה-חברה תסוג לסוג התשלום המותאם לה על פי החלטת העצרת הכללית, המתקבלת ברוב של שני שלישים מן החברות המצביעות בהתחשב, בין היתר, בהכנסתה הלאומית של המדינה, ולכל סוג יוקצב מספר יחידות חישוב.

ב. סכום התרומה השנתית לא יהיה קבוע אלא ייקבע מדי פעם לפי מספר היחידות ושיעורן בהתחשב ביתרת ההוצאות של המכון אחרי ניכוי תרומתה של איטליה ותקבולים אחרים;

ג. תיווצר קרן להון חוזר שתמומן על ידי המדינות-החברות בתשלום חד-פעמי של כרבע מתרומתן השנתית.

הסעיף המתוקן קובע גם פרוצדורה של ערר מטעם המדינות על החלטת העצרת בענין סיווגן לפי ההסדר החדש.

התיקונים לסעיפים 5 ו-18 לחוקת היסוד הם טכניים ביסודם ונובעים מהתיקונים המוצעים לסעיף 16 הנ"ל.

מטרת התיקונים היא, כאמור, להניח בסיס כספי יציב יותר לפעולותיו השוטפות של המכון.

ההסדר החדש ישפיע, כנראה, על שיעור תרומתה השנתית של ישראל, אולם יש להניח שההשפעה התקציבית לא תהיה גדולה, לנוכח התרומה השנתית השוטפת, שהיא, כאמור - 1,390 ל"ל לשנה.

סעיף 19 לחוקת היסוד אומר:

"התיקונים לחוקה זו, ייתקבלו על ידי העצרת, תקפת משעת אישורם על ידי רוב של שני שלישי הממשלות המשתתפות.

כל ממשלה תמסור בכתב הודעה על אישורה לממשלה האיטלקית, וזו תודיע על כך לשאר הממשלות המשתתפות ולנשיא המכון.

כל ממשלה שלא אישרה תיקון לחוקה זו תהא זכאית להסתלק מהצטרפותה תוך ששה חדשים החל מכניסת התיקון לתקפו. ההסתלקות כוחה יפה מתאריך ההודעה לממשלה האיטלקית, וזו תודיע על כך לשאר הממשלות המשתתפות ולנשיא המכון."

עד חודש דצמבר 1967 אשרו את התיקונים המוצעים 25 ממשלות חברות מתוך 28 ממשלות שהן שני שלישים של החברות.

יעקב ש. שפירא
שר המשפטים

י"ד בשבט תשכ"ח
13.2.68

תיקונים לחוקת היסוד של המכון הבין-לאומי
לאיחוד המשפט הפרטי

החלטה מס' 1

העצרת הכללית,

לאחר העיון בדין וחשבון ובהמלצותיה של הוועדה המיוחדת
שמונתה במושב השלישי עשר לבחינת בעיותיו הכספיות של המכון
(החלטה מס' 1);

לאחר הבעת תודתה העמוקה לוועדה המיוחדת ולנשיאה, היועץ
הנכבד א.ב.ק. הוורד, M.V.O. על עבודתם הראויה לציון;

בסקלה את המלצותיה של הוועדה בדבר התקציב וההון החוזר
הכלולות בדין וחשבון הנזכר לעיל (סעיף 6, א', ו-ב');

בסקלה את שני הפתרונות שהוועדה בדין וחשבון שלה (סעיף 6,
ג'), מציעה אותם, לחלופין, כדי להבטיח חלוקה צודקת יותר של
הוצאות המכון בין המדינות החברות על ידי תיקונים בחוקת היסוד;
בסקלה את הצעות התיקונים בחוקת היסוד, לפי שני הפתרונות
האמורים הכלולות בנספח 3 לדין וחשבון של הוועדה;

מחליטה

- (1) לתקן את חוקת היסוד לפי ההמלצות בדבר התקציב וההון החוזר
הכלולות בסעיף 6, א' ו-ב' של הדין וחשבון של הוועדה
המיוחדת, ולפי הפתרון מס' 2 בדבר שיטת התרומה הכלול
בסעיף 6, ג' (II), של הדין וחשבון;
- (2) לאמץ, אגב תיקונים, את הנוסחים המוצעים לפי פתרון מס' 2,
בנספח 3 לדין וחשבון, כתיקונים לסעיפים 5, 16 ו-18 של
חוקת היסוד, ונוסחם החדש, כמתוקן, יהיה לפי סדרם כזה:

סעיף 5

העצרת מורכבת מנציגה של כל ממסלה וממסלה משתתפת. הממשלות,
פרט לממשלה האיטלקית, מיוצגות בה על ידי נציגיהן הדיפלומטיים
שליד הממשלה האיטלקית, או על ידי מיופי כוחם.

העצרת מתכנסת ברומא למושב מן המניין לפחות אחת לשנה לפי
הזמנת הנשיא.

כל שלוש שנים מאשרת העצרת את תכנית עבודתו של המכון לפי
הצעת מועצת ההנהלה, ובהתאם לס"ק 4 של סעיף 16, היא שבה, אם יש
צורך בדבר, ומתקנת ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות
והמצביעות את ההחלטות שנתקבלו לפי ס"ק 3 לסעיף 16 האמור.

- (1) ההוצאות השנתיות לפעולתו של המכון יכוסו מתוך התקבולים שייזקפו לזכותו של הקציב המכון, הם יכללו בעיקר את תרומתה הבסיסית הרגילה של הממשלה האיסלקית, יוזמת המכון, והיא מצהירה להעמידה על סכום קצוב של 60 מיליון לירות איסלקיות לשנה, ויכללו את התרומות השנתיות הרגילות הניתנות על ידי שאר הממשלות המשתתפות.
- (2) לשם חלוקתה של יתרת ההוצאות השנתיות, שאינה מתכסה בתרומתה הרגילה של הממשלה האיסלקית, או בתקבולים ממקורות אחרים, בין שאר הממשלות המשתתפות, יחולקו שאר הממשלות לסוגים. לכל סוג יותאם מספר מסויים של יחידות.
- (3) מספר הסוגים, מספר היחידות המותאם לכל סוג, הסכום של כל יחידה, וסיווגה של כל ממסלה לסוג מסויים, ייקבעו בהחלטת העצרת, שתקבל ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, לפי הצעת וועדה שתמנה העצרת. בסיווג זה תתחשב העצרת, בין שאר שקולים, בהכנסתה הלאומית של הארץ המיוצגת.
- (4) ההחלטות המתקבלות על ידי העצרת לפי ס"ק 3 לסעיף זה ניתן לסוב ולתקן כל שלוש שנים, בהחלטה חדשה של העצרת שנתקבלה באותו רוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, בעקבות החלטתה הנזכרת בפסקה 3 לסעיף 5.
- (5) הממשלה האיסלקית תודיע לכל ממסלה משתתפת על החלטות העצרת שנתקבלו לפי ס"ק 3 ו-4 לסעיף זה.
- (6) תוך פרק זמן של שנה אחת מתאריך ההודעה הנזכרת בס"ק 5 לסעיף זה, תהא לכל ממסלה משתתפת הזכות לערור במושב הקרוב של העצרת על ההחלטות הנוגעות לסיווגה. העצרת תקבע את עמדתה בהחלטה שתקבל ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות, והממשלה האיסלקית יביא אותה לידיעת הממשלה המשתתפת המעוניינת. אולם לאותה ממסלה תהא הזכות לבטל את הצטרופתה למכון, לפי הנוהל הקבוע בפסקה 3 לסעיף 19.
- (7) הממשלות המשתתפות המפגרות יותר משתי שנים בתשלום תרומתן, מאבדות את זכות ההצבעה בעצרת עד להסדר מצבם.
- (8) הממשלה האיסלקית תספק את המקומות הדרושים לסירותיו של המכון.
- (9) יווצר הון חוזר למכון לשם כיסוי ההוצאות השוטפות והוצאות בלתי צפויות, עד שייגבו התרומות המגיעות מאת הממשלות המשתתפות.
- (10) הכללים בדבר ההון החוזר יהיו חלק מתקנונו של המכון. הם יאומצו ויתוקנו על ידי העצרת ברוב של שני שלישים מן החברות הנוכחות והמצביעות.

התחייבותה של הממשלה האיטלקית בדבר התמיכה השנתית והמקומות למכון, כאמור בסעיף 16, כוחה יפה למשך שש שנים. היא תוסיף לעמוד בעינה תקופה נוספת של שש שנים אם לא הודיעה הממשלה האיטלקית ליתר הממשלות המשתתפות, לפחות שנתיים לפני תום התקופה השוטפת, על כוונתה להפסיק את תוקפה. במקרה זה יכנס הנשיא את העצרת, ואם יש צורך בכך - לישיבה שלא מן המניין.

החליטה העצרת להפסיק את פעולתו של המכון, יהא זה מתפקידה לנקוט בכל אמצעי יעיל בדבר הנכסים שרכש המכון במשך פעולתו, ובעיקר בדבר הארכיונים ואוספי המסמכים והספרים או כתבי העת, וזאת בלי לפגוע בהוראותיהם של חוקת היסוד ושל התקנון לענין ההון החוזר. אולם מובן מאליו, כי במקרה זה יוחזרו אל הממשלה האיטלקית הקרקעות, הבנינים והמיטלטלין שהעמידה לרשות המכון.

הנפקת בול הנושא את דיוקנו של א. מאפו

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם להסמיך את שר הדואר להוציא בול נושא
דיוקנו של אברהם מאפו במלאות 100 שנה לפטירתו.

ד ב ר י ה ס ב ר

בשנת 1952 החליטה הממשלה שלא לקבוע דמויות אישיים על גבי
בולי דואר. ב-1963 חזרה הממשלה ואשרה החלטה זאת, אולם מדי פעם
בפעם ובאופן יוצא מן הכלל מחליטה הממשלה להוציא בול נושא דיוקנו
של אישיות.

בי' בתשרי תשכ"ח מלאו 100 שנה לפטירתו של הסופר אברהם
מאפו מחבר "אהבת ציון" ו"אשמת שומרון" - הצודע כאבי הרומן העברי.
אגודת הסופרים הביעה משאלה כי לציון תאריך זה יוצא בול נושא דיוקנו
של א. מאפו.

לכן מוצע כי הממשלה, באופן יוצא מן הכלל תאשר הוצאת בול
נושא דיוקנו א. מאפו, במלאות 100 שנה לפטירתו.

עד כה הוציא משרד הדואר ע"פי החלטות הממשלה בולים נושאי
דיוקנות אלה:

ח. וייצמן
ה. סולד
שלום-עליכם
י. קורצ'ק
א. רוזבלט
א. רוטשילד
מ. שרת

א. איינשטיין
א. בן-יהודה
לורד בלפור
ח.נ. ביאליק
י. בן-צבי
הרמב"ם
ב.ז. הרצל

מוגש ע"י שר הדואר

ה' בשבט תשכ"ח
4.2.68

הנפקת בול הנושא את דיוקנו של א. מאפו

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם להסמיך את שר הדואר להוציא בול נושא
דיוקנו של אברהם מאפו במלאות 100 שנה לפטירתו.

ד ב ר י ה ס ב ר

בשנת 1952 החליטה הממשלה שלא לקבוע דמויות אישיים על גבי
בולי דואר. ב-1963 חזרה הממשלה ואשרה החלטה זאת, אולם מדי פעם
בפעם ובאופן יוצא מן הכלל מחליטה הממשלה להוציא בול נושא דיוקנו
של אישיות.

בי' בתשרי תשכ"ח מלאו 100 שנה לפטירתו של הסופר אברהם
מאפו מחבר "אהבת ציון" ו"אשמת שומרון" - הנודע כאבי הרומן העברי.
אגודת הסופרים הביעה משאלה כי לציון תאריך זה יוצא בול נושא דיוקנו
של א. מאפו.

לכן מוצע כי הממשלה, באופן יוצא מן הכלל תאשר הוצאת בול
נושא דיוקנו א. מאפו, במלאות 100 שנה לפטירתו.

עד כה הוציא משרד הדואר ע"פי החלטות הממשלה בולים נושאי
דיוקנות אלה:

ח. וייצמן
ה. סולד
שלום-עליכם
י. קורצ'ק
א. רוזבלט
א. רוטשילד
מ. שרת

א. איינשטיין
א. בן-יהודה
לורד בלפור
ח.נ. ביאליק
י. בן-צבי
הרמב"ם
ב.ז. הרצל

מוגש ע"י שר הדואר

ה' בשבט תשכ"ח
4.2.68

הקמת ישיבה בחברון

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

ס ח ל י ט י ם לאפשר להקים ישיבה של לומדי תורה,
הרוצים בכך, בעיר חברון.

סוגש ע"י השר מ. בגין

י"ג בשבט תשכ"ח
12.2.68

נספח 400

הקמת ישיבה בחברון

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

ס ח ל י ט י ם לאפשר להקים ישיבה של לומדי תורה,
הרוצים בכך, בעיר חברון.

מוגש ע"י השר מ. בגין

נספח 400

י"ג בשבט תשכ"ח
12.2.68

סודי

כא 430
שבט תשכ"ח
פבר' 68

העתק 2 מתוך 3 עותקים
דף 1... מתוך 3 דפים

שר הביטחון

הנדון: תלמידי ישיבה שגיוסם נדחה

לבקשתך, להלן סכום שאלת תלמידי ישיבות והמלצותי לתקון המצב:-

כללי -

1. גיוסם של תלמידי ישיבות לשרות בטחון נדחה כל עוד הם לומדים בישיבה, וזאת בהתאם להחלטה משנת 1949 של שר הביטחון.
2. כבני ישיבה נחשבים כל התלמידים אשר לומדים ברציפות מגיל 16 בישיבה מוכרת במסגרת ההסדר ואשר מציגים אלגור על כך מאת ראש הישיבה וועד הישיבות בארץ ישראל.

המצב הקיים

3. א. מאז כניסת ההסדר לתוקפו, בשנת 1949, גדל בהתמדה מספר הישיבות ומספר התלמידים שגיוסם נדחה, (הגידול הממוצע נטו הוא 400 לשנה), וכיום מצויים בישיבות כ-5000 תלמידים כאלה.
- ב. מסוף שנת 1963 מאפשרים ע"פ הסדר נוסף דחית גיוס גם לתלמידים הלומדים בישיבות תיכוניות והרוצים בתום למודיהם בכתה השמינית לעבור לישיבה תורנית. מספר התלמידים מסוג זה המקבל דחית גיוס, הולך וגדל מדי שנה, ובשנת 1967 הגיע מספרם ל-244 שהם כמחצית מספר התלמידים המסיים את למודיו בישיבות תיכוניות. רובה המכריע של קבוצה זו הנם בעלי תעודות בגרות וכנראה הם מקבילים לבעלי האיכויות הגבוהות ביותר בצה"ל.

סודי

2/..

לשכת ראש המטה הכללי

העתק... מתוך 3. עותקים
דף... 2. מתוך 3 דפים

- ג. תלמידי הישיבות משני הסוגים שגיוסם נדחה, אינם עוברים כל אמונים צבאיים, ואינם משרתים במלואים. עם זאת, אלו שמלאו להם 25 שנה ועוזבים את הישיבה - נשלחים לאמון מרוכז של עד שלשה חדשים ובתום האמון מציבים אותם למלואים (מצבת תלמידי הישיבות שגיוסם נדחה והם ממשיכים ללמוד גם אחרי גיל 25 מגיעה ל-1170 מתוך המספר הכולל של כ-5000 בני ישיבות שגיוסם נדחה).
 - ד. בנוסף על תלמידי הישיבות הנ"ל קימים גם הסדרים לגבי קבוצות מיוחדות של תלמידי ישיבות במספר כולל של כ-150 בשנה אשר מתגייסים, ולאחר אמוני טירונות, נדחה שרותם למשך תקופת למודיהם/עבודתם, חלקם עוברים גם אמון מתקדם בנח"ל ובתום למודיהם הם מוצבים למלואים.
 - ה. עד למלחמת ששת הימים היה לחץ מתמיד מצד חוגים דתיים להרחיב ההסדר על קבוצות תלמידים נוספות מבתי ספר דתיים תיכוניים ומקצועיים וזאת בנוסף לעליה המתמדת במספר מקבלי הדחיות (לאחרונה קבלנו דרישה להכיר ב-10 ישיבות נוספות כולל ישיבה תיכונית אחת בהן לומדים קרוב ל-350 תלמידים שרובם מיועדים להגיע לגיל בשנתיים הקרובות).
4. הצעות לפתרון -
- מבחינה תאורטית קיימות לפחות שלש אפשרויות לפתרון:-
- א. השארת המצב הקיים.
 - ב. הכנסת תקונים/שנויים במצב הקיים.
 - ג. קביעת הסדר חדש.
5. יודגש שנוכח הגידול התמידי במספר תלמידי הישיבות שגיוסם נדחה - הכרחי בכל פתרון - להבטיח שתהליך זה יפסק וזאת לאור העובדה שאנו נמצאים במצב בו תתחיל ירידה במקורות כח אדם לגיוס.
 6. לאור האמור לעיל, להלן המלצתי להסדר חדש כדלקמן:
 - א. להחיל ההסדר הקיים לגבי בוגרי שמיניות הממשיכים בלמודים אקדמאיים במסגרת העתודה האקדמאית גם על תלמידי הישיבות. קבלת עקרון זה תאפשר גיוסם של כל תלמידי הישיבות בעלי נתונים גיוס אשר לאחר אמון הטירון ידחה המשך שרותם למשך ארבע שנים (פרט לתקופת אמון או תעסוקה שתקבע אחת לשנה במועד שיסוכם עליו עם הגורמים הנוגעים).

לשכת ראש המטה הכללי

העתק... מתוך 3. עותקים
דף... 3. מתוך 3... דפים

- ב. אם הצעה זו לא תתקבל לגבי כלל תלמידי הישיבות, יש לעמוד על קיומה לפחות לגבי בוגרי הישיבות התיכוניות.
- ג. לגבי תלמידי הישיבות התורניות ימשך ההסדר הקיים על פיו תנתן דחיית גיוס (לתלמידים שהתחילו בלמודיהם לפני הגיעם לגיל 16) כאשר הם יגיעו לגיל הגיוס, אולם בהגיעם לגיל גיוס הם יגויסו, יעברו אמון טירון ושרותם ידחה כל עוד הם לומדים בישיבה. תלמידים כנ"ל - אם יחליטו לעזוב הישיבה בטרם מלאו להם 25 שנים - תבוטל דחיית שרותם והם יגויסו לשרות סדיר. מי שמלאו לו 25 שנים ויעזוב את הישיבה, ישוחרר מחובת שרות סדיר ויוצב למלואים. במשך תקופת הלמודים בישיבה הם יחויבו פעם בשנה לצאת לאמונים/תעסוקה במועד עליו יסוכם עם הגורמים הנוגעים, הדחיה תהיה בתוקף כל עוד הם לומדים בישיבה.

חיים בר-לב, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

בני ישיבה - סקירה כללית

כללי

1. בהתאם להחלטה שר הבטחון מ-1949 נדחה גיוסם לשרות בטחון של תלמידי ישיבה כל עוד הם לומדים בישיבה "ותורתם אומנותם".
2. כבני ישיבה נחשבים כל התלמידים אשר לומדים בישיבה המאושרת במסגרת ההסדר ואשר מציגים אישור על כך מאת ראש הישיבה וועד הישיבות בארץ ישראל. כמו כן חייבים הם להיות תלמידי ישיבה באופן רצוף מגיל 16.
3. ההסדר כולל בתוכו ישיבות תורניות ותיכוניות, וכן קיימים מספר הסכמים מיוחדים לקבוצות מאותרות כמפורט:
 - א. תלמידי הישיבות "כרם ביבנה" ו"ישיבת-הדררס" ברהובות.
 - ב. הסדר "קוממיות" לאחר אמוץ בסיסי.
 - ג. הסדר "האחזות מודיעין" - או לימוד בישיבות שונות במסגרת של"ת לאחר אמוץ בסיסי.
 - ד. בני ישיבה להוראה.
4. בהתאם לאישור משרד הדתות מיצג מזכיר ועד הישיבות בארץ ישראל את המשרד לפני מוסדות צה"ל בכל הקשור בהסדר בני הישיבה ש"תורתם אומנותם".
5. הנתונים הניתנים להלן שמתייחסים לתקופות שלפני 1967 אינם רצופים ומתבססים על החומר שנמסר לנו ע"י משה"ב ונמצא בידינו, מכאן הקפיצות בין השנים בחלק מהנתונים. אין כל אפשרות לשחזר נתונים נוספים ע"פ החומר שנמסר לנו, מאחר והכרטיסיות בהן היתה אינדיקציה שמבדילה בין בני ישיבה ליוצאי צבא אחרים בלימודים לא נשמרה, ואילו בנתונים שהועלו למחשב חסרה אבחנה בין לומד ישיבה לבין לומד מסיבות אחרות בכל מה שנוגע לאינפורמציה לתקופה שלפני 1967.

ישיבות תורניות

6. מספר הישיבות ומספר מקבלי הדחיות בהיותם בני ישיבה ש"תורתם אומנותם" הם כמפורט:

א. מספר הישיבות
 1963 (תשכ"ג) - 83 ישיבות תורניות.
 1967 (תשכ"ז) - 123 ישיבות תורניות.

הדבר מהווה גידול של 40 ישיבות תורניות תוך 4 שנים, שהם גידול של 48.2%, או גידול של 10 ישיבות בשנה שהם 12.5%.

ב. מספר מקבלי דחיות

מס' סדר	ה ש נ ה	נוספו לשנה הקודמת - נטו *	ס"ה דחיות בשנה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד
1.	1960 (תש"ך)		2200	
2.	1961 (תשכ"א)	500	2700	
3.	1962 (תשכ"ב)	200	2900	
4.	1963 (תשכ"ג)	800	3700	
5.	1964 (תשכ"ד)			אין בידינו פירוט של כל שנה בנפרד.
6.	1965 (תשכ"ה)			
7.	1966 (תשכ"ו)	800	4500	
8.	1967 (תשכ"ז)	500	5000	

* התוספת היא נטו, דהיינו מספר תלמידי ישיבה שנוספו בשנה הנתונה פחות התלמידים שנברעו מסך הכל הדחויים של השנה הקודמת עקב העברות למלואים ופטור.

ג. חלוקת מקבלי הדחיות בשנת 1967 (השכ"ז) לפי קבוצות גילים:-

מס' סדר	גיל	שנה	מס' דחיות
	א	ב	ג
1.	1949 וצעירים יותר	18 ופחות	960
2.	48 - 1946	21 - 19	1830
3.	45 - 1942	25 - 22	1040
4.	41 - 1938	29 - 26	610
5.	1937 ומבוגרים יותר	30 ויותר	560
6.	סה"כ		5000

7. מהטבלה לעיל מסתבר שמספר הדחיות גדל ב-7 השנים מאז 1960 ב-2800, גדול של 400 דחיות בממוצע בשנה.

ישיבות תיכונים

8. בוגרי ישיבות תיכונות, מוכרות לצורך זה, העוברים עם סיום לימודיהם לישיבה תורנית, מקבלים אף הם מעמד של בן ישיבה (אם למדו בישיבה תיכונית מביל 16 לפחות). להלן מספר נחוגים על היקף הישיבות התיכוניות המוכרות, מספר מקבלי הדחיות ללימודים ומספר מקבלי דחיות עקב הערכתם למעמד בני ישיבה:

א. מספר ישיבות תיכוניות מוכרות

- 1949 (השי"ז) - 6 ישיבות תיכוניות.
- 1962 (השכ"ב) - 9 ישיבות תיכוניות.
- 1963 (השכ"ג) - 13 ישיבות תיכוניות.
- 1967 (השכ"ז) - 18 ישיבות תיכוניות.

זהו גידול של 9 ישיבות תיכוניות ב-6 שנים אחרונות, שהם גידול של 100%.

ב. מספר לומדים ומקבלי דחיות

ב-1963 (השכ"ג) למדו בישיבות תיכוניות 594 תלמידים לעומת 1015 תלמידים בשנת 1967 (השכ"ז) - זהו גידול של 71% תוך 4 שנים. מתוך 228 כסוימי י"ב כחוג בישיבות תיכוניות בשנת 1962 (השכ"ב) גויסו ל-צה"ל 133 ואילו 95 קבלו דחיות גיוס עקב העברתם לישיבות תיכוניות. לעומת זאת, מתוך 501 כסוימי י"ב כיתות בישיבות תיכוניות בשנת 1967 (השכ"ז) גויסו ל-צה"ל 257, ואילו 244 קבלו דחיות גיוס כחלמידי ישיבה. מכאן שאחוז המתגייסים ירד מ-58.3% בשנת 1962 (השכ"ב) ל-51.3% בשנת 1967 (השכ"ז). יצויין שהלק ממקבלי הדחיות נכנסים לאחר שנה של לימוד או שנתיים בישיבה תורנית לאחד ההסדרים המפורטים בסעיף 3 (ראה גם להלן) ובודדים גם לשרות חובה רגיל.

9. ישיבת "כרם ביבנה" ו-"ישיבת הדרום" - רחובות

לפי הסדר עם ארגון בני עקיבא ועם ישיבת הדרום המתגייסים בני ישיבות אלה (ברובם) אחרי לימודים של מספר שנים ל-צה"ל. הם עוברים אמנים בסיסיים ומתקדמים הקופה של כ-9 חדשים (לא ברציפות), וביתר הזמן חוזרים לתלמידים לישיבה, עד להשלמת 4 שנים מיום גיוסם. מספר המתגייסים מישיבות אלה מדי שנה הוא כ-40 - 50 בנינים.

10. הסדר "קוממיות"

הסדר זה נעשה עם צעירי "אגודת ישראל", לפיו עוברים מדי שנה כ-20 בני ישיבה אמן בסיסי של כ-4 חדשים ואח"כ עוברים הם למושב קוממיות בוג הנם עובדים ברובם בהעשרה היהלומים במסגרת של"ת, עד היום הקופה שרות החובה.

11. הסדר "האחזות מודיעין" ו/או לימוד בישיבות שונות כשל"ת

זהו הסדר שנעשה עם פועלי "אגודת ישראל", לפיו יכולים בני ישיבה לעבור אמון בסיסי של כ-4 חדשים. בתום אמון זה חלק נמצא בהאחזות "מודיעין" ולאחר מכן משלים את שרות החובה במשק (מזון, יפרח) במסגרת של"ת. חלק אחר עובר בתום אמון זה (הבסיסי) ללימודי ישיבה (שעלבים, יסודות) במסגרת של"ת עד היום השרות.

12. מורים בני ישיבה

אלה בני ישיבה העוסקים בהוראה בישובי עולים בהתאם לסיכום עם משרד החנוך. מורים אלה מלמדים בישובים מוכנים לצורך זה הקופה של 4 שנים, ובתום תקופה זו עוברים למלואים. תוך ארבעת השנים הם עוברים אמונים בסיסיים של חדשים, וכן ניתן לקרא לשרות מלואים בהתאם לחובתם לפי החוק. לחלק ממורים אלה ניתנה האפשרות ללמוד לפני העסקתם כמורים, בבתי מדרש למורים (מורי כפר).

13. סכום

א. לאחרונה קיימת פניה של סגן שר הדתות, מר בנימין שחור, לאשר גיוס בני ישיבה לתקופת אמון של 3 חדשים בהגיעם לגיל 22. עם תום תקופת אמון זו הם יקבלו דחית שרות חובה ותוך תקופה זו עליהם לשרת שרות מלואים שנתי לפי הקבוע בחוק. אם יתמידו בלימודים בישיבה עד הגיעם לגיל 25, ישוחררו מחובת שרות סדיר בכלל ויועברו סופית למלואים. רובה המכריע של האוכלוסיה הנכללת בהסדר זה הם בוגרי ישיבות תיכוניות בעלי תעודת בגרות, אשר נמנים עם בעלי האיכויות הגבוהות ביותר ב-צה"ל. הרקע לפניה הוא הרגשת אי נוחות של צעירים אלה בגלל אי היותם חיילים, במיוחד לאחר מלחמת ששת הימים. הענות לפניהם ע"י מתן אמון בתקופה קצרה עשוי לעודד בוגרי ישיבות תיכוניות נוספים לבחור במסלול שרות זה.

ב. אם נסכם את האמור בסעיפים 9 - 12 נראה שמספר בני ישיבה העוברים לפחות אמון מקוצר במסגרת הסדרים מיוחדים מגיע ל-150 בערך בשנה, לפי הפירוט הבא:-

(1) "כרם ביבנה ו-"ישיבת הדרום" -	45
(2) "קוממיות" -	20
(3) "שעלבים", "יסודות" ו-"האחזות מודיעין"-	15
(4) מורים בני ישיבה -	70
(5) ס"ה -	150

ג. למספר זה יש להוסיף כ-100 בודדים העוזבים את לימודיהם בישיבות בגיל 26 ומעלה ועוברים אף הם אמון בסיסי של 3 חדשים ב-ד"כ.

ד. אם נצרף למספר זה של 250 בני ישיבה אשר נושרים מדי שנה מישיבות ועוברים אמון מקוצר כלשהו, עוד כ-150 תלמידים שיוצאים מסיבות אחרות (כדוגמא, משפחות מרובות ילדים, פטור וכד') נקבל נפל כללי של 400 בני ישיבות שיחד עם תוספת גטו של 400 תלמידים ממצע שנתי (ראה סעיף 7 לעיל) מצביעים על גידול של כ-800 בני ישיבה מדי שנה.

ה. מספר מקבלי הדחיות בהיותם בני ישיבה ש"תורתם אומנותם" נמצא בעליה מהמדת. רק לאחרונה קבלנו דרישה להכיר ב-10 ישיבות נוספות - כולל ישיבה תיכונית אחת - בהן לומדים קרוב ל-350 תלמידים מהם רבים שעומדים להגיע לגיל גיוס (עדיין לומדים בישיבות קטנות). הדבר יכביד עוד יותר על צה"ל עקב הירידה הצפויה במקורות לגיוס המחייבה מיצוי מירבי של מקורות כה האדם.

ס ו ד י

לשכת ראש המטה הכללי

450 כא
7 שבט תשכ"ח
1 פבר' 68

העתק... מתוך... 3 עותקים
דף... 1... מתוך... 3 דפים

שר הבטחון

הנדון: תלמידי ישיבה שגיוסם נדחה

לבקשתך, להלן סכום שאלת תלמידי ישיבות והמלצותי לתקון המצב:-

כללי -

גיוסם של תלמידי ישיבות לשרות בטחון נדחה כל עוד הם לומדים בישיבה, וזאת בהתאם להחלטה משנת 1949 של שר הבטחון.

2. כבני ישיבה נחשבים כל התלמידים אשר לומדים ברציפות מגיל 16 בישיבה מוכרת במסגרת ההסדר ואשר מציגים אישור על כך מאת ראש הישיבה וועד הישיבות בארץ ישראל.

המצב הקיים -

3. א. מאז כניסת ההסדר לתוקפו, בשנת 1949, גדל בהתמדה מספר הישיבות ומספר התלמידים שגיוסם נדחה, (הגידול הממוצע נטו הוא 400 לשנה), וכיום מצויים בישיבות כ-5000 תלמידים כאלה.

ב. מסוף שנת 1963 מאפשרים ע"פ הסדר נוסף דחית גיוס גם לתלמידים הלומדים בישיבות תיכוניות והרואים בתום למודיהם בכתה השמינית לעבור לישיבה תורנית. מספר התלמידים מסוג זה המקבל דחית גיוס, הולך וגדל מדי שנה, ובשנת 1967 הגיע מספרם ל-244 שהם כמחצית מספר התלמידים המסיים את למודיו בישיבות תיכוניות. רובה המכריע של קבוצה זו הנם בעלי תעודות בגרות וככאלה הם מקבילים לבעלי האיכויות הגבוהות ביותר בצה"ל.

ס ו ד י

2/..

399 נסח

לשכת ראש המטה הכללי

העתק... מתוך 3. עותקים
דף... 2 מתוך 3 דפים

1. תלמידי הישיבות משני הסוגים שגיוסם נדחה, אינם עוברים כל אמונים צבאיים, ואינם משרתים במלואים. עם זאת, אלו שמלאו להם 25 שנה ועוזבים את הישיבה - נשלחים לאמון מרוכז של עד שלשה חדשים ובתום האמון מציבים אותם למלואים (מצבת תלמידי הישיבות שגיוסם נדחה והם ממשיכים ללמוד גם אחרי גיל 25 מגיעה ל-1170 מתוך המספר הכולל של כ-5000 בני ישיבות שגיוסם נדחה).
 - ד. בנוסף על תלמידי הישיבות הנ"ל קימים גם הסדרים לגבי קבוצות מיוחדות של תלמידי ישיבות במספר כולל של כ-150 בשנה אשר מתגייסים, ולאחר אמוני טירונות, נדחה שרותם למשך תקופת למודיהם/עבודתם, חלקם עוברים גם אמון מתקדם בנח"ל ובתום למודיהם הם מוצבים למלואים.
 - ה. עד למלחמת ששת הימים היה לחץ מתמיד מצד חוגים דתיים להרחיב ההסדר על קבוצות תלמידים נוספות מבתי ספר דתיים תיכוניים ומקצועיים וזאת בנוסף לעליה המתמדת במספר מקבלי הדחיות (לאחרונה קבלנו דרישה להכיר ב-10 ישיבות נוספות כולל ישיבה תיכונית אחת בהן לומדים קרוב ל-350 תלמידים שרובם מיועדים להגיע לגיל בשנתיים הקרובות).
4. הצעות לפתרון -
- מבחינה תאורטית קיימות לפחות שלש אפשרויות לפתרון:-
- א. השארת המצב הקיים.
 - ב. הכנסת תקונים/שנויים במצב הקיים.
 - ג. קביעת הסדר חדש.
5. יודגש שנוכח הגידול התמידי במספר תלמידי הישיבות שגיוסם נדחה - הכרחי בכל פתרון - להבטיח שתהליך זה יפסק וזאת לאור העובדה שאנו נמצאים במצב בו תתחיל ירידה במקורות כח אדם לגיוס.
 6. לאור האמור לעיל, להלן המלצתי להסדר חדש כדלקמן:
- א. להחיל ההסדר הקיים לגבי בוגרי שמיניות הממשיכים בלמודים אקדמאיים במסגרת העתודה האקדמאית גם על תלמידי הישיבות. קבלת עקרון זה תאפשר גיוסם של כל תלמידי הישיבות בעלי נתונים גיוס אשר לאחר אמון הטירון ידחה המשך שרותם למשך ארבע שנים (פרט לתקופת אמון או תעסוקה שתקבע אחת לשנה במועד שיסוכם עליו עם הגורמים הנוגעים).

לשכת ראש המטה הכללי

העתק... מתוך 3. עותקים
דף... 3. מתוך 3. דפים

- ב. אם הצעה זו לא תתקבל לגבי כלל תלמידי הישיבות, יש לעמוד על קיומה לפחות לגבי בוגרי הישיבות התיכוניות.
- ג. לגבי תלמידי הישיבות התורניות ימשך ההסדר הקיים על פיו תנתן דחיית גיוס (לתלמידים שהתחילו בלמודיהם לפני הגיעם לגיל 16) כאשר הם יגיעו לגיל הגיוס, אולם בהגיעם לגיל גיוס הם יגויסו, יעברו ארון טירון ושרותם ידחה כל עוד הם לומדים בישיבה. תלמידים כנ"ל - אם יחליטו לעזוב הישיבה בטרם מלאו להם 25 שנים - תבוטל דחיית שרותם והם יגויסו לשרות סדיר. מי שמלאו לו 25 שנים ויעזוב את הישיבה, ישוחרר מחובת שרות סדיר ויוצב למלואים. במשך תקופת הלימודים בישיבה הם יחוייבו פעם בשנה לצאת לאמונים/תעסוקה במועד עליו יסוכם עם הגורמים הנוגעים, הדחיה תהיה בתוקף כל עוד הם לומדים בישיבה.

חיים בר-לב, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

בני ישיבה - סקירה כללית

כללי

1. בהתאם להחלטת שר הבריאות מ-1949 נדחה גיוסם לשרות בחוץ של תלמידי ישיבה כל עוד הם לומדים בישיבה "ותורתם אומנותם".
2. כבני ישיבה נחשבים כל התלמידים אשר לומדים בישיבה המאושרת במסגרת ההסדר ואשר מציגים אישור על כך מאת ראש הישיבה וועד הישיבות בארץ ישראל. כמו כן חייבים הם להיות תלמידי ישיבה באופן רצוף מגיל 16.
3. ההסדר כולל בתוכו ישיבות תורניות ותיכוניות, וכן קיימים מספר הסכמים מיוחדים לקבוצות מאותרות כמפורט:
 - א. תלמידי הישיבות "כרם ביבנה" ו"ישיבת-הדרום" ברחובות.
 - ב. הסדר "קוממיות" לאחר אמוץ בסיסי.
 - ג. הסדר "האחזות מודיעין" - או לימוד בישיבות שונות במסגרת של"ת לאחר אמוץ בסיסי.
 - ד. בני ישיבה להוראה.
4. בהתאם לאישור משרד הדתות מיצג מזכיר ועד הישיבות בארץ ישראל את המשרד לפני מוסדות צה"ל בכל הקשור בהסדר בני הישיבה ש"תורתם אומנותם".
5. הנתונים הניתנים להלן שמתייחסים לתקופה שלפני 1967 אינם רצופים ומתבססים על החומר שנמסר לנו ע"י משה"ב ונמצא בידינו, מכאן הקפיצות בין השנים בחלק מהנתונים. אין כל אפשרות לשחזר נתונים נוספים ע"פ החומר שנמסר לנו, מאחר והכרטיסיות בהן היתה אינדיקציה שמבדילה בין בני ישיבה ליוצאי צבא אחרים בלימודים לא נשמרה, ואילו בנתונים שהועלו למחשב חסרה אכזבה בין לומד ישיבה לבין לומד מסיבות אחרות בכל מה שנוגע לאינפורמציה לתקופה שלפני 1967.

ישיבות תורניות

6. מספר הישיבות ומספר מקבלי הדחיות בהיותם בני ישיבה ש"תורתם אומנותם" הם כמפורט:

א. מספר הישיבות

1963 (תשכ"ג) - 83 ישיבות תורניות.
1967 (תשכ"ז) - 123 ישיבות תורניות.

הדבר מהווה גידול של 40 ישיבות תורניות תוך 4 שנים, שהם גידול של 48.2%, או גידול של 10 ישיבות בשנה שהם 12.5%.

ב. מספר מקבלי דחיות

מס' סד'	ה ש נ ה	נוספו לשנה הקודמת - נטו *	ס"ה דחיות בשנה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד
1.	1960 (תש"ך)		2200	
2.	1961 (תשכ"א)	500	2700	
3.	1962 (תשכ"ב)	200	2900	
4.	1963 (תשכ"ג)	800	3700	
5.	1964 (תשכ"ד)			אין בידינו פירוט של כל שנה בנפרד.
6.	1965 (תשכ"ה)			
7.	1966 (תשכ"ו)	800	4500	
8.	1967 (תשכ"ז)	500	5000	

* התוספת היא נטו, דהיינו מספר תלמידי ישיבה שנוספו בשנה הנתונה פחות התלמידים שנגרעו מסך הכל הדחויים של השנה הקודמת עקב העברות למלואים ופטור.

ג. חלוקת מקבלי הדחיות בשנת 1967 (תשכ"ז) לפי קבוצות גיליות-

מס' סדר	גיל	מס' דחיות
א	ב	ג
1. 1949 וצעירים יותר	18 ופחות	960
2. 1946 - 48	19 - 21	1830
3. 1942 - 45	22 - 25	1040
4. 1938 - 41	26 - 29	610
5. 1937 ומבוגרים יותר	30 ויותר	560
6. סה"כ		5000

7. מהטבלה לעיל מסתבר שמספר הדחיות גדל ב-7 השנים מאז 1960 ב-2800, גדול של 400 דחיות בממוצע בשנה.

ישיבות תיכוניות

8. בוגרי ישיבות תיכוניות, מוכרות לצורך זה, העוברים עם סיום לימודיהם לישיבה תורנית, מקבלים אף הם מעמד של בן ישיבה (אם למדו בישיבה תיכונית מגיל 16 לפחות). להלן מספר נחוגים על היקף הישיבות התיכוניות המוכרות, מספר מקבלי הדחיות ללימודים ומספר מקבלי דחיות עקב הערכתם למעמד בני ישי בה:

א. מספר ישיבות תיכוניות מוכרות

- 1949 (תשי"ז) - 6 ישיבות תיכוניות.
- 1962 (תשכ"ב) - 9 ישיבות תיכוניות.
- 1963 (תשכ"ג) - 13 ישיבות תיכוניות.
- 1967 (תשכ"ז) - 18 ישיבות תיכוניות.

זהו גידול של 9 ישיבות תיכוניות ב-6 שנים אחרונות, שהם גידול של 100%.

ב. מספר לומדים ומקבלי דחיות

ב-1963 (תשכ"ג) למדו בישיבות תיכוניות 594 תלמידים לעומת 1015 תלמידים בשנת 1967 (תשכ"ז) - זהו גידול של 71% תוך 4 שנים. מתוך 228 בסיסי י"ב כחול בישיבות תיכוניות בשנת 1962 (תשכ"ב) גויסו ל-צה"ל 133 ואילו 95 קבלו דחיות גיוס עקב העברתם לישיבות תיכוניות. לעומת זאת, מתוך 501 בסיסי י"ב כיתות בישיבות תיכוניות בשנת 1967 (תשכ"ז) גויסו ל-צה"ל 257, ואילו 244 קבלו דחיות גיוס כתלמידי ישיבה. מכאן שאחוז המתגייסים ירד מ-58.3% בשנת 1962 (תשכ"ב) ל-51.3% בשנת 1967 (תשכ"ז). יצוין שהלק ממקבלי הדחיות נכנסים לאחר שנה של לימוד או שנתיים בישיבה תורנית לאחד ההסדרים המפורטים בסעיף 3 (ראה גם להלן) ובדודים גם לשרות חובה רגיל.

9. ישיבת "כרם ביבנה" ו-"ישיבת הדרום" - רהובות

לפי הסדר עם ארגון בני עקיבא ועם ישיבת הדרום המתגייסים בני ישיבות אלה (ברובם) אחרי לימודים של מספר שנים ל-צה"ל. הם עוברים אמנים בסיסיים ומתקדמים תקופה של כ-9 חדשים (לא ברציפות), וביתר הזמן חוזרים לתלמידים לישיבה, עד להשלמת 4 שנים מיום גיוסם. מספר המתגייסים מישיבות אלה מדי שנה הוא כ-40 - 50 בנים.

10. הסדר "קוממיות"

הסדר זה נעשה עם צעירי "אגודת ישראל", לפיו עוברים מדי שנה כ-20 בני ישיבה אמוץ בסיסי של כ-4 חדשים ואח"כ עוברים הם למושב קוממיות בו הנם עובדים ברובם במעשיה היהלומים במסגרת של"ת, עד הום תקופה שרות החובה.

11. הסדר "האחזות מודיעין" ו/או לימוד בישיבות שונות בשל"ת

זהו הסדר שנעשה עם פועלי "אגודת ישראל", לפיו יכולים בני ישיבה לעבור אמון בסיסי של כ-4 חדשים. בתום אמון זה חלק נמצא בהאחזות "מודיעין" ולאחר מכן משלים את שרות החובה במשק (מזו, יפרח) במסגרת של"ת. חלק אחר עובר בתום אמון זה (הבסיסי) ללימודי ישיבה (שעלבים, יסודות) במסגרת של"ת עד היום השרות.

12. מורים בני ישיבה

אלה בני ישיבה העוסקים בהוראה בישובי עולים בהתאם לסיכום עם משרד החנוך. מורים אלה מלמדים בישובים מוכנים לצורך זה תקופה של 4 שנים, ובתום תקופה זו עוברים למלואים. תוך ארבעת השנים הם עוברים אמונים בסיסיים של חדשים, וכן ניתן לקראת שרות מלואים בהתאם לחובתם לפי החוק. לחלק ממורים אלה ניתנה האפשרות ללמוד לפני העסקתם כמורים, בבתי מדרש למורים (מורי כפר).

13. סכום

א. לאחרונה קיימת פניה של סגן שר הדתות, מר בנימין שחור, לאשר גיוס בני ישיבה לתקופת אמון של 3 חדשים בהגיעם לגיל 22. עם תום תקופת אמון זו הם יקבלו דחית שרות חובה ותוך תקופה זו עליהם לשרת שרות מלואים שנתי לפי הקבוע בחוק. אם יתמידו בלימודים בישיבה עד הגיעם לגיל 25, ישוחררו מחובת שרות סדיר בכלל ויועברו סופית למלואים. רובה המכריע של האוכלוסיה הנכללת בהסדר זה הם בוגרי ישיבות תיכוניות בעלי תעודת בגרות, אשר נמנים עם בעלי האיכויות הגבוהות ביותר ב-צה"ל. הרקע לפניה הוא הרגשת אי נוחות של צעירים אלה בגלל אי היותם חיילים, במיוחד לאחר מלחמת ששת הימים. הענות לפניהם ע"י מתן אמון בתקופה קצרה עשוי לעודד בוגרי ישיבות תיכוניות נוספים לבהור במסלול שרות זה.

ב. אם נסכם את האמור בסעיפים 9 - 12 נראה שמספר בני ישיבה העוברים לפחות אמון מקוצר במסגרת הסדרים מיוחדים מגיע ל-150 בערך בשנה, לפי הפירוט הבא:-

45	(1) "כרם ביבנה ו-"ישיבת הדרום" -
20	(2) "קוממיות" -
15	(3) "שעלבים", "יסודות" ו-"האחזות מודיעין" -
70	(4) מורים בני ישיבה -
150	(5) ס"ה -

ג. למספר זה יש להוסיף כ-100 בודדים העוזבים את לימודיהם בישיבות בגיל 26 ומעלה ועוברים אף הם אמון בסיסי של 3 חדשים ב-ד"כ.

ד. אם נצרף למספר זה של 250 בני ישיבה אשר נושרים מדי שנה מישיבות ועוברים אמון מקוצר כלשהו, עוד כ-150 תלמידים שיוצאים מסיבות אחרות (כדג גופני, משפחות מרובות ילדים, פטורי וכד') נקבל נפל כללי של 400 בני ישיבות שיחד עם תוספת נטו של 400 תלמידים ממוצע שנתי (ראה סעיף 7 לעיל) מצביעים על גידול של כ-800 בני ישיבה מדי שנה.

ה. מספר מקבלי הדחיות בהיותם בני ישיבה ש"תורתם אומנותם" נמצא בעליה מהמדת. רק לאחרונה קבלנו דרישה להכיר ב-10 ישיבות נוספות - כולל ישיבה תיכונית אחת - בהן לומדים קרוב ל-350 תלמידים מהם רבים שעומדים להגיע לגיל גיוס (עדיין לומדים בישיבות קטנות). הדבר יכביד עוד יותר על צה"ל עקב הירידה הצפויה במקורות לגיוס המחייבה מיצוי מירבי של מקורות כה האדם.

תיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה
(תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 6)

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ :

- א. לאשר את העקרונות המפורטים בתזכיר המ"ב לתיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 6).
- ב. ליפות כוחם של משרד הבטחון ומשרד המשפטים לנסח, על פי העקרונות האמורים, הצעת חוק אשר תובח מיד על שולחן הכנסת.

מרגש ע"י שר הבטחון

נספח 398

י"ב בשבט תשכ"ח
11.2.68

תיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה
(תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 6)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י מ:

- א. לאשר את העקרונות המפורטים בתזכיר המ"ב לתיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 6).
- ב. ליפות כוחם של משרד הבטחון ומשרד המשפטים לבסח, על פי העקרונות האמורים, הצעת חוק אשר תובח מיד על שולחן הכנסת.

מרגש ע"י שר הבטחון

נספח 398

י"ב בשבט תשכ"ח
11.2.68

תיקון חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 5)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

- א. לאשר את העקרונות המפורטים בתזכיר המ"ב לתיקון חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 5).
- ב. ליפרט את כוחם של משרד הבטחון ומשרד המשפטים לבסח, על פי העקרונות האמורים, הצעת חוק אשר תונח מיד על שולחן הכנסת.

מרגש ע"י שר הבטחון

נספח 397

ר"ב בשבט תשכ"ח
11.2.68

תיקון חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 5)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

- א. לאשר את העקרונות המפורטים בתזכיר המ"ב לתיקון חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס. 5).
- ב. ליפות את כוחם של משרד הבטחון ומשרד המשפטים לבסח, על פי העקרונות האמורים, הצעת חוק אשר תובח מיד על שולחן הכנסת.

מרגש ע"י שר הבטחון

נספח 397

י"ב בשבט תשכ"ח
11.2.68

צרוף נציג משרד החינוך והתרבות לועדה הבינמשרדית
לקביעת עדיפויות בתכנית הג"א

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם, בהמשך להחלטה מס. 195(ב) מיום י"ג בטבת
תשכ"ח (14.1.68), לצרף את נציג משרד החינוך והתרבות לועדה
הבינמשרדית הקובעת את העדיפויות ופרטי הביצוע של התכנית הדו-
שנתית למערך הג"א.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. 195 הנ"ל הוחלט לאשר תקציב בסך 80 מיליון ל"י
לשנתיים הבאות לצורך ביצוע התכנית הדו-שנתית למערך הג"א. בסעיף
ב' של ההחלטה הנ"ל הוחלט "ליפות כוחם של נציגי משרד הפנים, משרד
האוצר ומשרד הבטחון לקבוע את העדיפויות ואת פרטי הביצוע."

מכיון שענין המקלטים בבתי הספר הנו אחד הנושאים העיקריים
בתכנית הנ"ל מוצע לצרף לועדה הבינמשרדית את נציג משרד החינוך
והתרבות.

מוגש ע"י שר החינוך והתרבות

צרוף נציג משרד החינוך והתרבות לוועדה הבינמשרדית
לקביעת עדיפויות בתכנית הג"א

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם, בהמשך להחלטה מס. 195(ב) מיום י"ג בטבת
תשכ"ח (14.1.68), לצרף את נציג משרד החינוך והתרבות לוועדה
הבינמשרדית הקובעת את העדיפויות ופרטי הביצוע של התכנית הדו-
שנתית למערך הג"א.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהחלטה מס. 195 הנ"ל הוחלט לאשר תקציב בסך 80 מיליון ל"י
לשנתיים הבאות לצורך ביצוע התכנית הדו-שנתית למערך הג"א. בסעיף
ב' של ההחלטה הנ"ל הוחלט "ליפות כוחם של נציגי משרד הפנים, משרד
האוצר ומשרד הבטחון לקבוע את העדיפויות ואת פרטי הביצוע."

מכיון שענין המקלטים בבתי הספר הנו אחד הנושאים העיקריים
בתכנית הנ"ל מוצע לצרף לוועדה הבינמשרדית את נציג משרד החינוך
והתרבות.

מוגש ע"י שר החינוך והתרבות

הצעת חוק היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ה לאשר את הצעת חוק היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהגישה מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשכ"ח-1968, אושרה ע"י ועדת השרים לעניני כלכלה בישיבתה מיום כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/65).

מפאת דחיפות הענין מוצע לוותר על צירוף הצעת החוק לפרטיכל של ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י מ"מ שר האוצר

נספח 395

ח' בטבת תשכ"ח

7.2.68

תיקון
סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק היטל בסחון, תשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק העיקרי), בפסקה (2), ברישא להגדרת "המס הקובע", במקום "לשנת המס 1967" יבוא "לשנת מס".

תיקון
סעיף 2

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום "בשנת המס 1967" יבוא "בשנות המס 1967, 1968 ו-1969".

החלפת
סעיף 3

3. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
"שיעור 3. היטל בסחון ליחיד יהא -
ההיטל ליחיד
(1) לשנת המס 1967 - $8\frac{1}{3}\%$ מהמס הקובע;
(2) לשנות המס 1968 ו-1969 - 10% מהמס הקובע."

תיקון
סעיף 6

4. בסעיף 6 לחוק העיקרי -
(1) במקום "לשנת המס 1967" יבוא "לשנת המס";
(2) במקום פסקה (1) יבוא:
" (1) ליחיד - (א) לשנת המס 1967 - $8\frac{1}{3}\%$;
(ב) לשנות המס 1968 ו-1969 - 10%";

תיקון
סעיף 7

5. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "בשנת המס 1967" יבוא "בשנות המס 1967, 1968 ו-1969".

ד ב ר י ה ס ב ר

צרכי הבסחון, כידוע, לא נחתו אלא אף נתרבו, ולשם גיוס כספים למימון צרכים אלה מוצע לגבות היטל בסחון גם לשנות המס 1968 ו-1969; לצורך זה יתוקן החוק העיקרי.

היטל הבסחון ליחיד לשנות המס האמורות יהיה 10% מהמס הקובע (במקום $8\frac{1}{3}\%$ לשנת המס 1967). אולם, התשלום החודשי על חשבון היטל הבסחון - הן לגבי מי שהיטל ינוכה במקור מהכנסתו והן לגבי יחיד החייב בתשלום מקדמות - לא יגדל, באשר גם בשנת המס 1967 היה שיעור ההיטל החודשי - 10% מן ההכנסה אלא שגביית ההיטל החלה, כידוע, מחדש יוני.

הצעת חוק היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל)

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ה לאשר את הצעת חוק היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשכ"ח-1968, המ"ב, ולהגישו מיד לכנסת. ---

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק-תזכיר היטל בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשכ"ח-1968, אושרה ע"י ועדת השרים לעניני כלכלה בישיבתה מיום כ"ז בטבת תשכ"ח (28.1.68) (החלטה מס. כל/65).

מפאת דחיפות הענין מוצע לוותר על צרוף הצעת החוק לפרטיכל של ישיבת הממשלה למשך שבועיים, לאשרה ולהגישו מיד לכנסת.

מרגש ע"י מ"מ שר האוצר

בספח 395

ח' בשבט תשכ"ח

7.2.68

1. בסעיף 1 לחוק היטל בטחון, תשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק העיקרי),
בפסקה (2), ברישא להגדרת "המס הקובע", במקום "לשנת המס 1967" יבוא "לשנת מס".
- תיקון
סעיף 1
2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום "בשנת המס 1967" יבוא "בשנות המס 1967,
1968 ו-1969".
- תיקון
סעיף 2
3. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
"שיעור 3. היטל בטחון ליחיד יהא -
ההיטל
ליחיד
(1) לשנת המס 1967 - $8\frac{1}{3}\%$ מהמס הקובע;
(2) לשנות המס 1968 ו-1969 - 10% מהמס הקובע."
- החלפת
סעיף 3
4. בסעיף 6 לחוק העיקרי -
(1) במקום "לשנת המס 1967" יבוא "לשנת המס";
(2) במקום פסקה (1) יבוא:
" (1) ליחיד - (א) לשנת המס 1967 - $8\frac{1}{3}\%$;
(ב) לשנות המס 1968 ו-1969 - 10%";
- תיקון
סעיף 6
5. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "בשנת המס 1967" יבוא "בשנות המס 1967,
1968 ו-1969".
- תיקון
סעיף 7

ד ב ר י ה ס ב ר

צרכי הבטחון, כידוע, לא נחתו אלא אף נתרבו, ולשם גיוס כספים למימון
צרכים אלה מוצע לגבות היטל בטחון גם לשנות המס 1968 ו-1969; לצורך זה
יתוקן החוק העיקרי.

היטל הבטחון ליחיד לשנות המס האמורות יהיה 10% מהמס הקובע (במקום
 $8\frac{1}{3}\%$ לשנת המס 1967). אולם, התשלום החודשי על חשבון היטל הבטחון - הן לגבי
מי שהיטל ינוכה במקור מהכנסתו והן לגבי יחיד החייב בתשלום מקדמות - לא
יגדל, באשר גם בשנת המס 1967 היה שיעור ההיטל החודשי - 10% מן ההכנסה
אלא שגביית ההיטל החלה, כידוע, מחדש יוני.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

בהתאם לסעיף 12 לחוק יסוד: נשיא המדינה, מחליטה הממשלה כי השר _____ ימלא את התפקיד אשר בדרך כלל ממלא שר המשפטים, לגבי בקשת החנינה של מר יחזקאל סהר, ואם יהיה צורך בכך לקיים את חתימתו של נשיא המדינה על כל מסמך רשמי בקשר לכך.

ד ב ר י ה ס ב ר

מבקש החנינה מר יחזקאל סהר, בן 60, מכפר שמריהו, מי שהיה המפקח הכללי של המשטרה, ולאחר מכן שגריר ישראל בוינה, הורשע ביום 15.1.61 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, ב-3 פרטי אישום בשל מתן עדות שקר וגידון למאסר על תנאי של 9 חודשים לתקופה של שנתיים ולקנס בסך 5,000 ל"י, על כל פרט-אישום שבו הורשע, כלומר בסך 15.000 ל"י.

המבקש ערער בפני בית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים על ההרשעה והעונש. בית המשפט העליון חזר ואישר את ההרשעה, אולם קבע כי אם אמנם חזר המבקש בעדותו 3 פעמים על אותו דבר-שקר, אין לראות בכך 3 עבירות, כי אם עבירה אחת ובעקב זאת אישר את המאסר על תנאי כאמור, אלא הקטין את הקנס והשאירו על 5,000 ל"י.

עתה פנה המבקש אל כבוד נשיא המדינה וביקש כי יפעיל סמכותו לפי החוק הנ"ל ויחון אותו וימחק את הרשעתו.

כבוד נשיא המדינה העביר אלי את הבקשה ואת המסמכים הנוגעים לענין, בהתאם למקובל, וביקש את המלצתי בדבר. נראה לי שמוטב שלא אני אטפל אישית בענין זה. יצגתי את המבקש כסינגורו גם בבית המשפט המחוזי וגם בבית המשפט לערעורים ונראה לי שבתנאים אלה אינני צריך להיות האיש המייעץ לנשיא המדינה בגידון וגם אינני צריך לקיים את חתימתו במקרה שהנשיא ימצא לנכון למלא את הבקשה.

בגוף החוק לא נקבע ששר המשפטים צריך למלא תמיד את התפקיד הזה, אלא שמאז ומתמיד עשו זאת קודמי ואני בתוקף החלטה כללית של הממשלה.

אני מציע איפוא שלמקרה זה תתקבל החלטה מיוחדת של הממשלה, שבה ייקבע השר שיטפל בדבר. בהצעת ההחלטה לא נקבתי בשמו של השר כי גם בענין זה מוטב שלא אחווה דעה.

מרגש ע"י שר המשפטים

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

בהתאם לסעיף 12 לחוק יסוד: נשיא המדינה, מחליטה הממשלה כי השר _____ ימלא את התפקיד אשר בדרך כלל ממלא שר המשפטים, לגבי בקשת החנינה של מר יחזקאל סהר, ואם יהיה צורך בכך לקיים את חתימתו של נשיא המדינה על כל מסמך רשמי בקשר לכך.

ד ב ר י ה ס ב ר

מבקש החנינה מר יחזקאל סהר, בן 60, מכפר שמריהו, מי שהיה המפקח הכללי של המשטרה, ולאחר מכן שגריר ישראל בוינה, הורשע ביום 15.1.61 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, ב-3 פרטי אישום בשל מתן עדות שקר ובידון למאסר על הנאי של 9 חודשים לתקופה של שנתיים ולקנס בסך 5,000 ל"י, על כל פרט-אישום שבו הורשע, כלומר בסך 15.000 ל"י.

המבקש ערער בפני בית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים על ההרשעה והעונש. בית המשפט העליון חזר ואישר את ההרשעה, אולם קבע כי אם אמנם חזר המבקש בעדותו 3 פעמים על אותו דבר-שקר, אין לראות בכך 3 עבירות, כי אם עבירה אחת ובעקב זאת אישר את המאסר על הנאי כאמור, אלא הקטין את הקנס והשאירו על 5,000 ל"י.

עתה פנה המבקש אל כבוד נשיא המדינה וביקש כי יפעיל סמכותו לפי החוק הנ"ל ויחרון אותו וימחק את הרשעתו.

כבוד נשיא המדינה העביר אלי את הבקשה ואת המסמכים הנוגעים לענין, בהתאם למקובל, וביקש את המלצתי בדבר. נראה לי שמוטב שלא אני אטפל אישית בענין זה. יצגתי את המבקש כסינגורו גם בבית המשפט המחוזי וגם בבית המשפט לערעורים ונראה לי שבתנאים אלה אינני צריך להיות האיש המיעץ לנשיא המדינה בבידון וגם אינני צריך לקיים את חתימתו במקרה שהנשיא ימצא לנכון למלא את הבקשה.

בגוף החוק לא נקבע ששר המשפטים צריך למלא תמיד את התפקיד הזה, אלא שמאז ומתמיד עשו זאת קודמי ואני בתוקף החלטה כללית של הממשלה.

אני מציע איפוא שלמקרה זה תתקבל החלטה מיוחדת של הממשלה, שבה ייקבע השר שיטפל בדבר. בהצעת ההחלטה לא נקבתי בשמו של השר כי גם בענין זה מוטב שלא אחווה דעה.

מוגש ע"י שר המשפטים

ערעור על הצעת חוק הרשות להשכלה גבוהה
(הוראה ומחקר)

הריני מערער על הסעיף בהצעת חוק הרשות להשכלה גבוהה
(הוראה ומחקר) הון על הקמת ועדת שרים כמוסד העומד ברשות
עצמו.

כן אני מערער על החלטת ועדת השרים לעניני השכלה גבוהה,
בישיבתה מיום 23.1.68, לדחות את בקשתי שהדיון בערעורי הנ"ל
יתקיים בישיבת הממשלה, לאחר שובי מחוץ לארץ.

מוגש ע"י שר המסחר והתעשייה

בספח 393

ח' בשבט תשכ"ח
7.2.68

ערענר על הצעת חוק הרשות להשכלה גבוהה
(הוראה ומחקר)

הריני מערער על הסעיף בהצעת חוק הרשות להשכלה גבוהה
(הוראה ומחקר) הון על הקמת ועדת שרים כמוסד העומד ברשות
עצמו.

כן אני מערער על החלטת ועדת השרים לעניני השכלה גבוהה,
בישיבתה מיום 23.1.68, לדחות את בקשתי שהדיון בערעורי הנ"ל
יתקיים בישיבת הממשלה, לאחר שובי מחוץ לארץ.

מוגש ע"י שר המסחר והתעשייה

בספח 393

ח' בשבט תשכ"ח
7.2.68

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר השתתפותה של ישראל ביריד העולמי
שיתקיים באוסקה יפאן, בתאריך 15.3.1970.

ד ב ר י ה ס ב ר

- א. זר הפעם הראשונה שתערוכה עולמית ובמימדים אלה תקויים
ביבשת אסיה. יפאן מסקיעה מאמציה כדי להפוך היריד לאירוע רב
תהודה בעולם כולו ומכל שכן ברחבי אסיה. היריד יפתח ב-15.3.70
וימשיך עד 13.9.70.
- ב. ענין מדיני כבד מסקל לנו להפגין בוכחותנו באסיה ולהדגיש
היותנו אחת ממדינות היבשת. העדרה של ישראל יבליט גיתוקנו מעמי
אסיה מה גם שמרבית ארצות ערב יקחו חלק ביריד.
- ג. התערוכה תזכה ללא ספק לפרסום רב בכל אמצעי התקשורת ביפאן
ובכל ארצות היבשת. על ישראל, ומפעלה ידוע באסיה מעט מזער ותהיה
זו הזדמנות להפגין הישגיה לקהל רחב ומגוון שעד כה לא היתה לנו
גישה אליו.
- ד. השתתפותנו בתערוכות בריסל ומונטריאול הוכיחו כי מבחינת
יחסי ציבור והסברה הרווח למדינה הוא גדול.
- ה. הצעתו של מר י. ינאי, מנהל החברה הממשלתית לתערוכות וירידיים
היא שיופק סרט על ישראל אשר יפגין בצורה אמנותית נאה את התפתחות
המדינה ב-20 שנות קיומה, לבטיה והישגיה. הערכתו של מר ינאי שהכנת
הסרט תעלה כ-400.000 דולר. אומדן ההוצאות להקמת הביתן, קישוטו
והחזקתו - 500.000 דולר. אם תתקבל התכנית הנ"ל דרוש יהיה תקציב
של 900.000 דולר.

מוגש ע"י שר החוץ

ז' בשבט תשכ"ח
6.2.68

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר השתתפותה של ישראל ביריד העולמי
שיתקיים באוסקה יפאן, בתאריך 15.3.1970.

ד ב ר י ה ס ב ר

- א. זו הפעם הראשונה שתערוכה עולמית ובמימדים אלה תקויים
ביבשת אסיה. יפאן משקיעה מאמצים כדי להפוך היריד לאירוע רב
תהודה בעולם כולו ומכל שכן ברחבי אסיה. היריד יפתח ב-15.3.70
ויסגור עד 13.9.70.
- ב. ענין מדיני כבוד משקל לנו להפגין נוכחותנו באסיה ולהדגיש
היותנו אחת ממדינות היבשת. העדרה של ישראל יבליט גיתוקנו מעמי
אסיה מה גם שמרבית ארצות ערב יקחו חלק ביריד.
- ג. התערוכה תזכה ללא ספק לפרסום רב בכל אמצעי התקשורת ביפאן
ובכל ארצות היבשת. על ישראל, ומפעלה יזוע באסיה מעט מזעיר ותהיה
זו הזדמנות להפגין הישגיה לקהל רחב ומגוון שעד כה לא היתה לנו
גישה אליו.
- ד. השתתפותנו בתערוכות בריסל ומונטריאול הוכיחו כי מבחינת
יחסי ציבור והסברה הרווח למדינה הוא גדול.
- ה. הצעתו של מר י. ינאי, מנהל החברה הממשלתית לתערוכות וירידיים
היא שיופק סרט על ישראל אשר יפגין בצורה אמנותית נאה את התפתחות
המדינה ב-20 שנות קיומה, לבטיה והישגיה. הערכתו של מר ינאי שהכנת
הסרט תעלה כ-400.000 דולר. אומדן ההוצאות להקמת הביתן, קישורו
והחזקתו - 500.000 דולר. אם תתקבל התכנית הנ"ל דרוש יהיה תקציב
של 900.000 דולר.

מרגש ע"י שר החוץ

ז' בשבט תשכ"ח
6.2.68

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ח:

(א) על יסוד האינפורמציה שבידי הממשלה וכל עוד לא תובאנה הוכחות אחרות הסותרות את האינפורמציה האמורה, יש להציג שמגילת "המקדש" אשר שלטונות צה"ל בבית לחם קיבלוה ב-9 ביוני 1967 מידי חליל אסקנדר שהיו, היתה לפי חוקי ירון בבעלותה של ממשלת ירון עד ה-5 ביוני 1967. מסקנה זו מבוססת על חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה מיום 19 בדצמבר 1967.

(ב) לפי האינפורמציה האמורה ובהתאם לחוות דעתו של היועץ המשפטי מיום 19 בדצמבר 1967 היה מר שהיו הנ"ל חייב למסור את המגילה לידי שלטונות ירון אשר היו משלמים למר שהיו, לפי צוהל קיים בירון, בתורת תשלום חסד, סכום השווה לשווייה של המגילה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון ימשיך להחזיק במגילה עד אשר יחתה חוזה שלום עם ממשלת עבר הירון או עד אשר מר שהיו הנ"ל יוכיח לממשלה כי האינפורמציה האמורה בדבר בעלותה הקודמת של ממשלת ירון אינה נכונה וכי להיפך, זכות הבעלות היא בידיו של מר שהיו, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

(ד) לשם שמירה מעולה על המגילה ימשיך מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון להחזיקה בידי חברת "היכל הספר" השומרת עליה כעל פקדון.

(ה) מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון לא ישלם כל תשלום בתדורת חסד למר שהיו והוא יצטרך להמתין עד לאחר חתימת הסכם שלום עם ממשלת עבר הירון.

ד ב ר י ה ס ב ר

ב-8 ביוני 1967 לאחר כבוש בית לחם על ידי כוחות צה"ל הופיעו בביתו של מר חליל אסקנדר שהיו, הידוע בכינויו "קנדו", סוחר עתיקות, בעל חנות לעתיקות במזרח ירושלים ובבית לחם, מספר קציני צה"ל במטרה לחפש אצלו מגילה עתיקה הידועה בשם "מגילת המקדש".

בחיפוש העלה כי אכן נמצאת המגילה בביתו של "קנדו" ובהמשך החיפוש נתגלו חלקים נוספים של המגילה בדירת אחיו של "קנדו".

המגילה על כל קטעיה נלקחה מ"קנדו" על ידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון והופקדה על ידו למשמרת בידי חברת "היכל הספר" בירושלים.

./הבסיס

הבסיס החוקי להחזקת המגילה במקום שהיא נמצאת בו היום מוטלת, לפי גירסת מפקדת כוחות צה"ל בגדה המערבית, על שני צווי שהוצאו ב-11 לחודש אוגוסט 1967 ע"י האלוף עוזי נרקיס. צו אחד המכוון אל "קנדו" והמודיע לו כי אלוף נרקיס בתוקף סמכויותיו על פי מנשר מס 1 בדבר סדרי השלטון והמשפט (איזור הגדה המערבית) וסעיף 7 ו-15 של חוק העתיקות הירדני מס. 51 לשנת 1966, ושאר סמכויותיו, שם ידו על המגילה שהנה חפץ עתיק והקנה אותה לעצמו. בצו זה הוזמן "קנדו", באם הוא טוען לזכויות חוקיות במגילה, להגיש לאלוף נרקיס בקשה מנומקת ומלווה ראיות. בצו שני הורה האלוף נרקיס להחזיק ולשמור את המגילה בהיכל הספר בירושלים "כדי להבטח שלמותה".

"קנדו" לא הגיש כל בקשה למפקד כוחות צה"ל באיזור הגדה המערבית וגם לא הגיש לו כל ראיות, אולם במקום זאת התפתח משא ומתן שעבר גלגולים שונים, ושמטרתו היתה להביא לידי כך של "קנדו" תשולם תמורה באותה, ושהמגילה תועבר לרשות האוניברסיטה העברית והיכל הספר.

עפ"י פניית שר הבטחון נתן היועץ המשפטי לממשלה חוות דעת ביחס לאספקטים המשפטיים של הבעיה ואלה מסקנותיו.

א. יש להניח כי המצאות המגילה בידי "קנדו" היתה בניגוד לחוק הירדני.

ב. תפיסת החזקה במגילה על פי צו של אלוף נרקיס מ-11.8.67 יש לה על מה לסמוך ואני מציע להתייבב מאחורי צו זה ולהגן עליו בפני כל פורום משפטי או מדיני.

ג. כן יש, לדעתי, להגן על הצו השני בדבר החזקת המגילה למטרת שימור בהיכל הספר, אם כי רצוי לשקול בגידון זה אפשרות החזקתה במוזיאון רוקפלר.

בהמשך לחוות דעתו האמורה המליץ היועץ המשפטי לממשלה לפעול כדלקמן:

א. אני מציע לכבד את חזוה הירדני בדבר תשלום פיצויים לסוחר המשיג מגילה מהבדואים, ובאם אין אפשרות להגיע להסדר מוסכם בדבר גובה הפיצוי עם "קנדו" - למסור את הענין לבוררות.

ב. בתנאים הקיימים אינני רואה אם וכיצד יוכל "קנדו" להקנות בעלות במגילה למדינת ישראל או לכל מוסד שהיא מעונינת בו, וצריך יהיה להביא בחשבון, שגם אם ישולם פיצוי ל"קנדו", תישאר בעינה הטענה שהמגילה שייכת לממלכת ירדן. טענה זו לא תוכל כנראה לבוא על פתרונה עד אשר יושג הסכם שלום בינינו לבין הירדנים - או עד אשר יוטל המשפט של מדינת ישראל גם על בית לחם, העיר שבה נתפסה המגילה.

על יסוד חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה כתב שר הבטחון אל בא-כוחו של הסוחר "קנדו" והודיע לו כי הוא מקבל את מסקנותיו והמלצותיו של היועץ המשפטי לממשלה, וכי בכרוצתו להביא לביצועה, הלכה למעשה ובהקדם האפשרי של ההמלצה הנוגעת לתשלום פיצויים.

שר הבטחון הביא את הענין לבירור נוסף בפני שר המשפטים ולאחר ששמע אינפורמציה מאת היועץ המשפטי לממשלה, הפרקליט הצבאי הראשי והפרופ' יגאל ידין מטעם "היכל הספר" נראה לשר המשפטים שרצוי שהממשלה תקבל את ההחלטה הנ"ל.

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ח:

(א) על יסוד האינפורמציה שבידי הממשלה וכל עוד לא נובאנה הוכחות אחרות הסותרות את האינפורמציה האמורה, יש להניח שמגילת "המקדש" אשר שלטונות צה"ל בבית לחם קיבלוה ב-9 ביוני 1967 מידי חליל אסקנדר שהיו, היתה לפי חוקי ירון בבעלותה של ממשלת ירון עד ה-5 ביוני 1967. מסקנה זו מבוססת על חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה מיום 19 בדצמבר 1967.

(ב) לפי האינפורמציה האמורה ובהתאם לחוות דעתו של היועץ המשפטי מיום 19 בדצמבר 1967 היה מר שהיו הנ"ל חייב למסור את המגילה לידי שלטונות ירון אשר היו משלמים למר שהיו, לפי נוהל קיים בירון, בתורת תשלום חסד, סכום השווה לשווייה של המגילה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון ימשיך להחזיק במגילה עד אשר יחתה חוזה שלום עם ממשלת עבר הירון או עד אשר מר שהיו הנ"ל יוכיח לממשלה כי האינפורמציה האמורה בדבר בעלותה הקודמת של ממשלת ירון אינה נכונה וכי להיפך, זכות הבעלות היא בידיו של מר שהיו, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

(ד) לשם שמירה מעולה על המגילה ימשיך מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון להחזיקה בידי חברת "היכל הספר" השומרת עליה כעל פקדון.

(ה) מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון לא ישלם כל תשלום בתדורת חסד למר שהיו והוא יצטרך להמתין עד לאחר חתימת הסכם שלום עם ממשלת עבר הירון.

ד ב ר י ה ס ב ר

ב-8 ביוני 1967 לאחר כבוש בית לחם על ידי כוחות צה"ל הופיעו בביתו של מר חליל אסקנדר שהיו, הידוע בכינויו "קנדור", סוחר עתיקות, בעל חנות עתיקות במזרח ירושלים ובבית לחם, מספר קציני צה"ל במטרה לחפש אצלו מגילה עתיקה הידועה בשם "מגילת המקדש".

בחיפוש העלה כי אכן נמצאת המגילה בביתו של "קנדור" ובחמשון החיפוש נתגלו חלקים נוספים של המגילה בדירת אחיו של "קנדור".

המגילה על כל קטעיה נלקחה מ"קנדור" על ידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון והופקדה על ידו למשמרת בידי חברת "היכל הספר" בירושלים.

./הבסיס

הבסיס החוקי להחזקת המגילה במקום שהיא נמצאת בו היום מוטלת, לפי גירסת מפקדת כוחות צה"ל בגדה המערבית, על שני צווי שהוצאו ב-11 לחודש אוגוסט 1967 ע"י האלוף עוזי נרקיס. צו אחד המכונה אל "קנדור" והמודיע לו כי אלוף נרקיס בתוקף סמכויותיו על פי מנשר מס 1 בדבר סדרי השלטון והמשפט (איזור הגדה המערבית) וסעיף 7 ו-15 של חוק העתיקות הירדני מס. 51 לשנת 1966, ושאר סמכויותיו, שם ידו על המגילה שהנה חפץ עתיק והקנה אותה לעצמו. בצו זה הוזמן "קנדור", באם הוא טוען לזכויות חוקיות במגילה, להגיש לאלוף נרקיס בקשה מנומקת ומלווה ראיות. בצו שני הורה האלוף נרקיס להחזיק ולשמור את המגילה בהיכל הספר בירושלים "כדי להבטח שלמותה".

"קנדור" לא הגיש כל בקשה למפקד כוחות צה"ל באיזור הגדה המערבית וגם לא הגיש לו כל ראיות, אולם במקום זאת התפתח משא ומתן שעבר לגולים שובים, ושמטרתו היתה להביא לידי כך של "קנדור" תשולם תמורה נאותה, ושהמגילה תועבר לרשות האוניברסיטה העברית והיכל הספר.

עפ"י פניית שר הבטחון נתן היועץ המשפטי לממשלה חוות דעת ביחס לאספקטים המשפטיים של הבעיה ואלה מסקנותיו.

א. יש להניח כי המצאות המגילה בידי "קנדור" היתה בניגוד לחוק הירדני.

ב. תפיסת החזקה במגילה על פי צו של אלוף נרקיס מ-11.8.67 יש לה על מה לסמוך ואני מציע להתייבב מאחורי צו זה ולהגן עליו בפני כל פורום משפטי או מדיני.

ג. כן יש, לדעתי, להגן על הצו השני בדבר החזקת המגילה למטרת שימור בהיכל הספר, אם כי רצוי לשקול בגידון זה אפשרות החזקתה במוזיאון רוקפלר.

בהמשך לחוות דעתו האמורה המליץ היועץ המשפטי לממשלה לפעול כדלקמן:

א. אני מציע לכבד את הצוהל הירדני בדבר תשלום פיצויים לסוחר המשיג מגילה מהבדואים, ובאם אין אפשרות להגיע להסדר מוסכם בדבר גובה הפיצויים עם "קנדור" - למסור את הענין לבוררות.

ב. בתנאים הקיימים אינני רואה אם וכיצד יוכל "קנדור" להקנות בעלות במגילה למדינת ישראל או לכל מוסד שהיא מעוניינת בו, וצריך יהיה להביא בחשבון, שגם אם ישולם פיצוי ל"קנדור", תישאר בעינה הטענה שהמגילה שייכת לממלכת ירדן. טענה זו לא תוכל כנראה לבוא על פתרונה עד אשר יושג הסכם שלום בינינו לבין הירדנים - או עד אשר יוטל המשפט של מדינת ישראל גם על בית לחם, העיר שבה נתפסה המגילה.

על יסוד חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה כתב שר הבטחון אל בא-כוחו של הסוחר "קנדור" והודיע לו כי הוא מקבל את מסקנותיו והמלצותיו של היועץ המשפטי לממשלה, וכי בכורונתו להביא לביצועה, הלכה למעשה ובהקדם האפשרי של ההמלצה הנוגעת לתשלום פיצויים.

שר הבטחון הביא את הענין לבירור נוסף בפני שר המשפטים ולאחר ששמע איצפורמציה מאת היועץ המשפטי לממשלה, הפרקליט הצבאי הראשי והפרופ' יגאל ידין מטעם "היכל הספר" נראה לשר המשפטים שרצוי שהממשלה תקבל את ההחלטות הנ"ל.